

เรือนทร์เพื่อรับใช้สังคม

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว
หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช 2556
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

The Evaluation of Bachelor of Arts Program in Hospitality Industry for Tourism,
Revised Edition 2013,
Faculty of Liberal Arts Bachelor's Huachiew Chalermprakiet University

บงกช เดชมิตร

สริตา ศรีสุวรรณ

จิรัชย์ หมั่นฤทธิ์

รวินท์นิภา จุลกิตติพันธ์

ทิพาพรรณ ไชยวงศ์

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ปีการศึกษา 2559

ชื่อเรื่อง	การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว (หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช 2556) คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
คณะผู้วิจัย	บงกช เดชมิตร สรिता ศรีสุวรรณ จิรัชัย หมั่นฤทธิ รวิรัตน์ภา จุลกิตติพันธ์ ทิพาพรรณ ไชยวงศ์
สถาบัน	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
ปีที่พิมพ์	2560
สถานที่พิมพ์	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
แหล่งที่เก็บรายงานฉบับสมบูรณ์	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
จำนวนหน้างานวิจัย	97 หน้า
คำสำคัญ	ประเมินหลักสูตร / ศิลปศาสตรบัณฑิต
ลิขสิทธิ์	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

บทคัดย่อ

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว (หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช 2556) มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์หลักสูตรและประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาหลักสูตรในด้าน 1) บริบทของหลักสูตร 2) ปัจจัยนำเข้า 3) กระบวนการการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน และ 4) ผลลัพธ์ของหลักสูตร โดยผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้บริหารหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาปัจจุบันรุ่นปีการศึกษา 2556-2558 ผู้สำเร็จการศึกษา ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหารหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตร จำนวน 5 คน กลุ่มนักศึกษาปัจจุบันรุ่นปีการศึกษา 2556-2558 จำนวน 31 คน กลุ่มผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 19 คน กลุ่มผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 14 คน และ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 1 คน การรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสนทนากลุ่ม สัมภาษณ์ และการวิเคราะห์เอกสารเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) แนวทางการวิเคราะห์หลักสูตรสำหรับผู้เชี่ยวชาญ 2) แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารหลักสูตร และ 3) แบบสอบถามนักศึกษาปัจจุบัน ผู้สำเร็จการศึกษา และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา

1) ผลการประเมินด้านบริบท

แผนการดำเนินงานของหลักสูตร มีความเหมาะสมทั้ง 5 ข้อ โดยเฉพาะด้านการกำหนด อาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชาที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ตรงกับวิชาที่สอน มีความเหมาะสมในระดับสูงสุด

ด้านจุดแข็ง จุดอ่อนของหลักสูตร พบว่าทุกข้อมีจุดแข็งอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยเฉพาะด้านคณาจารย์มีความเหมาะสมในระดับสูงสุด

2) ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า บัณฑิตประเมินคุณลักษณะด้านความรู้และประสบการณ์ของ อาจารย์อยู่ในระดับมากที่สุด ประเมินคุณลักษณะด้านความสามารถด้านการสอนของอาจารย์อยู่ใน ระดับมากที่สุด ประเมินคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม และประเมินการให้เวลาของอาจารย์ใน การปรึกษาทางด้านวิชาการและด้านอื่นๆแก่นักศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนนักศึกษาปัจจุบัน ประเมินคุณลักษณะด้านความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อยู่ในระดับมากที่สุด ประเมิน คุณลักษณะด้านความสามารถด้านการสอนของอาจารย์อยู่ในระดับมากที่สุด ประเมินคุณลักษณะด้าน คุณธรรม จริยธรรม และประเมินการให้เวลาของอาจารย์ในการปรึกษาทางด้านวิชาการและด้านอื่นๆ แก่นักศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

บัณฑิตประเมินปัจจัยนำเข้าด้านสภาพแวดล้อมกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับอาจารย์และนักศึกษา (เช่น คอมพิวเตอร์ ระบบ อินเทอร์เน็ต เครื่องเสียง เครื่องฉาย ฯลฯ) มีความเพียงพออยู่ในระดับมากที่สุด หนังสือ ตำรา วารสาร บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในห้องสมุดมีเพียงพอ และทันสมัย อยู่ในระดับมากที่สุด ห้องคอมพิวเตอร์ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง เพียงพอต่อการใช้งานอยู่ในมาก ห้องเรียน ห้องประชุม/สัมมนา สถานที่จัดกิจกรรม มีโต๊ะ เก้าอี้ เพียงพออยู่ในระดับมาก ห้องทำงาน สำหรับอาจารย์เอื้อต่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด สถานที่ทำงานสำหรับนักศึกษาเอื้อต่อการ เรียนการสอนอยู่ในระดับมาก นักศึกษาปัจจุบันประเมินปัจจัยนำเข้าด้านสภาพแวดล้อมกายภาพ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับอาจารย์และ นักศึกษา (เช่น คอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต เครื่องเสียง เครื่องฉาย ฯลฯ) มีความเพียงพออยู่ใน ระดับมาก หนังสือ ตำรา วารสาร บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ในห้องสมุดมีเพียงพอ และทันสมัยอยู่ในระดับมาก ห้องคอมพิวเตอร์ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง เพียงพอต่อการใช้งานอยู่ในระดับมาก ห้องเรียน ห้องประชุม/สัมมนา สถานที่จัดกิจกรรม มีโต๊ะ เก้าอี้ เพียงพออยู่ในระดับมาก ห้องทำงานสำหรับอาจารย์เอื้อต่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก สถานที่ ทำงานสำหรับนักศึกษาเอื้อต่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก

คณาจารย์แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ว่า หนังสือ ตำรา บทความ ด้านอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรมที่พัก ตลอดจนธุรกิจต่างๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ยังมีจำนวนจำกัด บางอย่างเป็นข้อมูลไม่ทันสมัย งานวิจัย วิทยานิพนธ์ จะไม่มี/ มีน้อย เนื่องจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ไม่มีปริญญาโทด้านการท่องเที่ยว ห้องคอมพิวเตอร์ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ยังมีไม่เพียงพอ เพราะเป็นการใช้งานร่วมกันทั้งมหาวิทยาลัย 13 คณะวิชา ห้องเรียน ห้องประชุม/สัมมนา สถานที่จัดกิจกรรม มีโต๊ะ เก้าอี้มีเพียงพอ สถานที่สำหรับนักศึกษา ในดึกที่ทำการคณะ ไม่มีสำหรับนักศึกษาในการพักผ่อนที่เอื้อต่อการเรียนการสอน และห้องทำงานของอาจารย์ก็ไม่มีความสะดวกสบาย ขาดความเป็นส่วนตัว

3) ผลการประเมินด้านกระบวนการผลิต

ด้านการประเมินกระบวนการด้านพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปัจจุบัน และบัณฑิต มีความเห็นตรงกันว่าพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน

การประเมินกระบวนการด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปัจจุบัน และบัณฑิต มีความเห็นตรงกันว่าพฤติกรรมของผู้เรียนมีความเหมาะสมในระดับมากถึงมากที่สุดในทุกด้าน

การประเมินกระบวนการด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพการบริการ (สหกิจศึกษา) ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปัจจุบัน และบัณฑิต มีความเห็นตรงกันว่ากระบวนการด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพการบริการ (สหกิจศึกษา) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน

การประเมินกระบวนการด้านการจัดการเรียนการสอน ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปัจจุบัน และบัณฑิต มีความเห็นตรงกันว่ากระบวนการด้านการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน

การประเมินกระบวนการด้านการให้บริการและการสนับสนุน ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปัจจุบันเห็นว่ากระบวนการด้านการให้บริการและการสนับสนุนมีความเหมาะสมในระดับมาก และบัณฑิตมีความเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

4) ผลการประเมินด้านผลผลิตของหลักสูตร

ด้านคุณลักษณะในการปฏิบัติงานหรือการศึกษาต่อของบัณฑิต โดยความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิต เห็นว่าบัณฑิตหลักสูตรอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว มีคุณลักษณะที่เหมาะสมในระดับมากถึงมากที่สุดในทุกด้าน

ด้านผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตและความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต โดยความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิต เห็นว่าบัณฑิตหลักสูตรอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว มีผลการปฏิบัติงานที่เหมาะสมในระดับมากที่สุดในทุกด้าน

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาสาระและโครงสร้างของหลักสูตร

ควรปรับให้มีวิชาต่าง ๆ มีเนื้อหาที่ทันสมัยมากขึ้นดังนี้

1. ควรเปลี่ยนชื่อหลักสูตรเดิมจากหลักสูตรอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวให้เป็น ชื่อหลักสูตรการโรงแรม เพื่อความชัดเจน เข้าใจง่ายของนักศึกษา ผู้ประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิต และนักศึกษาทั่วไปที่มีความสนใจต้องการที่จะเลือกเรียน
2. เพิ่มเนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ความสำคัญของยุคดิจิทัล และการเรียนรู้ในยุคไทยแลนด์ 4.0 เน้นในเรื่องนวัตกรรม เทคโนโลยี ระบบสารสนเทศและการบริการ
3. ควรมีการปรับเพิ่มในวิชาเอกเลือกให้มีความทันสมัย น่าสนใจ เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันและให้ตรงกับสายวิชาชีพมากขึ้น เช่น วิชาการจัดการไวน์ วิชาโรงแรมสีเขียว วิชาการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในโรงแรม วิชาอาหารและเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ วิชาบาร์เทนเดอร์ วิชาบาร์ิสต้า วิชาการออกแบบอาหาร เป็นต้น

Research Title	The Evaluation of the 2013 Hospitality Industry for Tourism Major Curriculum: Bachelor Degree Program, Huachiew Chalermprakiet University
Researchers	Bongkot Detmit, Sarita Srisuwan, Jirachai Muenlit, Ravinnipha Junlakittiphan, Tipapan Chaiwong
Institution	Huachiew Chalermprakiet University
Year of Publication	2018
Sources	Faculty of Liberal Arts and University Library
No. of pages	97 pages
Keywords	Curriculum Evaluation, Hospitality Industry for Tourism Major
Copyright	Huachiew Chalermprakiet University

ABSTRACT

The purpose of this research was to evaluate Huachiew Chalermprakiet University's Curriculum 2013 for Bachelor Degree in Liberal Arts, Hospitality Industry for Tourism Major. The study evaluated four aspects: (1) Curriculum context (2) Input factors (3) Process of curriculum administration and (4) Outcome. The samples applied in this study consisted of 5 instructors, 31 sophomore, junior and senior Hospitality Industry for Tourism major student academic year 2017, 19 Hospitality Industry for Tourism graduates, 14 employers and one expert. The research tool for data collecting was group discussion and questionnaire. The statistics used for analyzing the data were frequency, percentage, and mean. The results of the research were as follows:

(1) Curriculum context

The curriculum context in terms curriculum administration process were rated at the highest level in every aspects. Especially the ability and knowledge of instructors were rated as highest level. As well as

curriculum's strengths and weaknesses were rated at the highest level in every aspects. Especially the instructor's factors were rated as highest.

(2) Input factors

Graduates and students agreed that the ability and knowledge of instructors were in the highest level. Graduates were rated the learning supporting factors in highest level while students rated in high level. In the opposite, the result from instructors found that learning supporting factors such as text book, journals were insufficient as well as the lack of privacy in working space.

(3) Process of curriculum administration

Graduates and Students were rated the highest level in every factors which are the instructor's behavior, the learner's behavior, the procedure of cooperative internship and teaching's procedure by instructor.

(4) Outcome

Employers rated graduates' qualifications in both characteristics and performance in the highest level.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการ เพื่อการท่องเที่ยว พ.ศ. 2556 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติในครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีจากความกรุณาของทุก ๆ ฝ่าย

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณพศ สิริธิลเลิศ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ แก่คณะผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบคุณ บัณฑิต นักศึกษา อาจารย์ประจำและอาจารย์ร่วมสอน (สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว) คณะศิลปศาสตร์ อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว และผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต ตลอดจนทุกท่านที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการตอบแบบสอบถามการวิจัยทำให้ได้ข้อมูลสำคัญอันเป็นประโยชน์ต่อการประเมินหลักสูตรครั้งนี้

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

บทคัดย่อ	i
Abstract	v
กิตติกรรมประกาศ	vii
สารบัญ	viii
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	2
กรอบแนวคิดทางทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ของการวิจัย	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ความหมายของการประเมินหลักสูตร	7
จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร	8
แนวทางการประเมินหลักสูตร	9
แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร	10
รูปแบบการประเมินหลักสูตร	11
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการ เพื่อการท่องเที่ยว พ.ศ. 2556	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร	27
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
ลักษณะการวิจัย	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	41
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	42
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล	43
การวิเคราะห์ข้อมูล	43

บทที่ 4 ผลการวิจัย	45
ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล	46
การประเมินสภาวะแวดล้อม	54
แผนการดำเนินงานของสาขาวิชา	54
จุดแข็ง จุดอ่อน ของสาขาวิชา	55
การประเมินปัจจัยนำเข้า	58
ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	58
ด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร	60
ด้านคุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือก	69
ด้านสภาพแวดล้อมกายภาพ วัสดุอุปกรณ์	73
และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ	
การประเมินปัจจัยนำเข้าด้านงบประมาณในการผลิต	77
การประเมินกระบวนการ	78
ด้านพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน	78
ด้านพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน	80
ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพด้านการท่องเที่ยว	83
ด้านการจัดการเรียนการสอน	84
ด้านการให้บริการและสนับสนุน	87
การประเมินผลผลิต	88
ด้านการประเมินผลลัพธ์ของหลักสูตร	88
ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน	91
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	92
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	92
วิธีการดำเนินการวิจัย	92
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	93
การวิเคราะห์ข้อมูล	93
สรุปผลการวิจัย	93
ข้อเสนอแนะ	96
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	97

บรรณานุกรม	98
ภาคผนวก	100
ภาคผนวก ก. แบบสอบถาม	101

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันนี้ประชาชนโลกก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 อันเป็นศตวรรษที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา ซึ่งเป็นผลจากอิทธิพลของเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารที่ทันสมัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศ ซึ่งจะต้องพัฒนาผู้เรียนในทุกระดับให้มีทักษะความสามารถเพียงพอสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิตในศตวรรษที่ 21 ดังที่เลวิน (Levin 2001) กล่าวถึงทักษะการเรียนรู้ของบุคคลในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) โดยสรุปว่าประกอบด้วยความสามารถในการผลิตผลงาน (High Productivity) ความมีประสิทธิภาพในการสื่อสาร (Effective Communication) ความรู้ความสามารถทางดิจิทัล (Digital-Age Literacy) และความคิดประดิษฐ์ (Inventive Thinking) ในรายละเอียดของความคิดประดิษฐ์นั้นจะประกอบด้วยทักษะชีวิต (Life Skills) ที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว และจัดการความสลับซับซ้อน (Adaptability and Managing Complexity) การชี้นำตนเอง (Self Direction) ความใฝ่รู้ (Curiosity) การคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking) และการคิดขั้นสูงอย่างมีความเป็นเหตุผล (Higher-Order Thinking and Sound Reasoning) สำหรับสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมีภารกิจหลายประการทั้งด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ และ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การเรียนรู้และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านอุดมศึกษาซึ่งกันและกัน ในยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้เกิดการเปรียบเทียบ และเกิดเป็นแนวคิดที่จะปรับปรุงการอุดมศึกษาของแต่ละประเทศให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (พันธุศักดิ์ พลสารมัย, 2549 : 120) อย่างไรก็ตามภารกิจหลักที่สำคัญยิ่งของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพตอบสนองความต้องการของประเทศ และประชาคมโลก ทุกสถาบันจึงเปิดสอนหลักสูตรปริญญาในระดับต่างๆ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในสาขาวิชาการและวิชาชีพต่างๆ ให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม ทุกหลักสูตรจะกำหนดปรัชญาและวัตถุประสงค์ให้สัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาของการอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพของแต่ละสาขาวิชา เมื่อใช้หลักสูตรไปได้ระยะหนึ่งจะต้องมีการประเมิน ซึ่งการประเมินหลักสูตรมีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาทบทวนเกี่ยวกับคุณภาพของหลักสูตรโดยใช้ผลการวัดในแง่มุมต่างๆ ของสิ่งที่จะประเมิน (วิชัย วงษ์ใหญ่ 2537 : 217) วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การประเมินหลักสูตรในสถาบันอุดมศึกษา นอกจากกลุ่มผู้ใช้หลักสูตรจะประเมินเพื่อพิจารณาตรวจสอบระบบการบริหารจัดการหลักสูตรเพื่อปรับปรุงคุณภาพตามกระบวนการของการพัฒนาหลักสูตรและการสอนแล้ว ยังสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2548 ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ที่กำหนดให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยแสดงการ

ปรับปรุงดัชนีด้านมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเป็นระยะๆ อย่างน้อยทุกๆ 5 ปี และมีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุก 5 ปี (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 548 : 17) และสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตรให้มีความเหมาะสม เพื่อให้หลักสูตรระดับอุดมศึกษามีคุณภาพและมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง

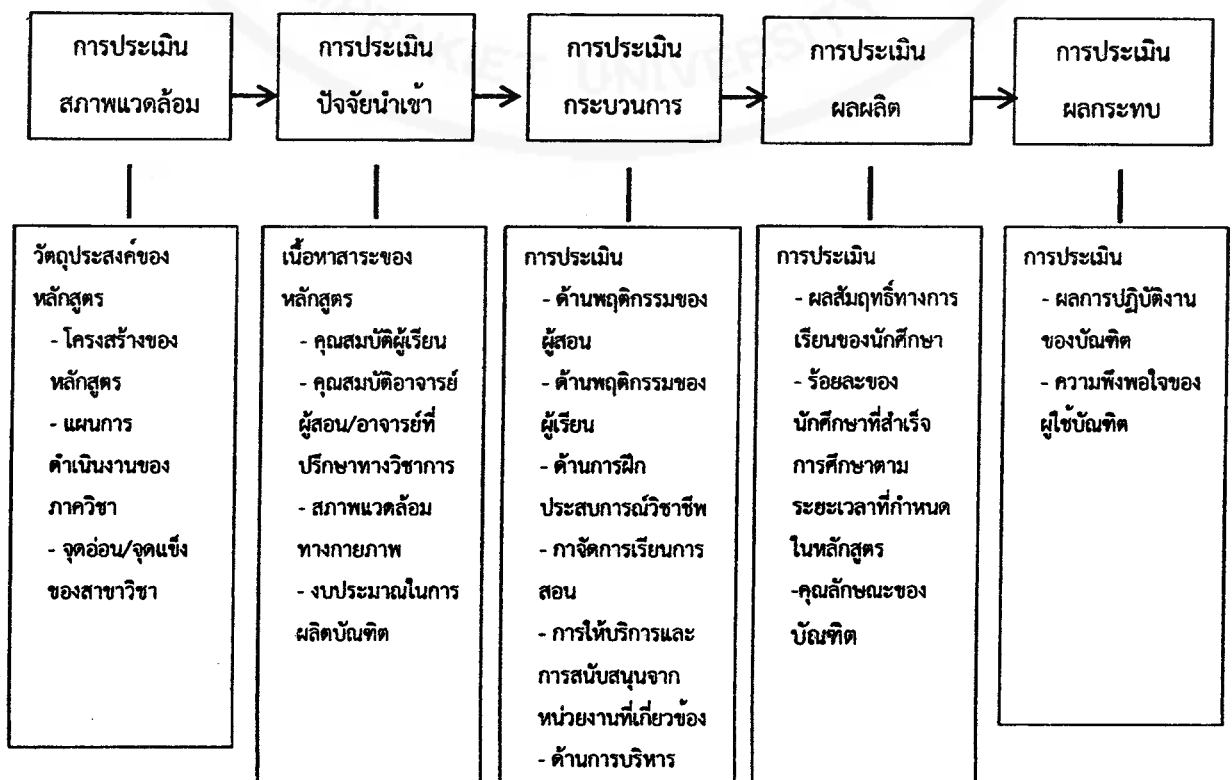
หลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว เป็นสถาบันผลิตบัณฑิตออกไปรับใช้สังคมมาเป็นระยะเวลายาวนาน ซึ่งถือว่าเป็นสาขาวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญในการผลิตบัณฑิต อันเป็นบุคลากรที่มีความสำคัญยิ่งในด้านอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว โดยเปิดสอนในหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว และใช้หลักสูตรดังกล่าวมาจนถึงปีการศึกษา 2555 จึงมีการปรับปรุงหลักสูตรเป็นหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว (หลักสูตร 5 ปี) ฉบับปี 2555 เพื่อผลิตบุคลากรให้เป็นผู้ที่มีความสามารถพัฒนาผู้เรียนในวัยดังกล่าว ให้มีพื้นฐานความสามารถด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ทักษะการคิดพื้นฐาน การติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และพื้นฐานคุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์ และสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรม โดยเน้นจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ระยะเวลาการผลิตบัณฑิตตามหลักสูตรดังกล่าวครบกำหนด 5 ปี ครบรอบที่สมควรประเมินเพื่อนำผลมาพัฒนาปรับปรุงโดยเน้นทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางสาขาวิชาตระหนักถึงความจำเป็นจะต้องทำการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงเห็นสมควรให้มีการดำเนินการประเมินหลักสูตรเพื่อศึกษาข้อมูลและนำผลการศึกษาที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนา หลักสูตรหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว ให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งยังเป็นภารกิจที่สนองตอบต่อเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2550 ที่กำหนดให้มีการประเมินหลักสูตรอย่างน้อยทุก 5 ปี ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าวข้างต้น ทางวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว จึงกำหนดให้มีการประเมินหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว อันจะเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของสังคมต่อไป

จากการพิจารณาถึงแนวคิดและหลักการในการประเมินหลักสูตรของนักวิชาการ พบว่ามีอยู่ด้วยกันหลายรูปแบบ ประกอบด้วย รูปแบบที่ยึดเป้าหมายเป็นฐาน (Goal Based Model) ตามแนวคิดของไทเกอร์(Tyler, 1949) โพรวิส (Provus, 1971) รูปแบบตอบสนอง (Responsive Model) ตามแนวคิดของ สควิวเวน(Scriven, 1973) สเตค (Stake, 1975) รูปแบบที่ยึดผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship Model) ตามแนวคิดของไอสนเนอร์(Eisner, 1975) และรูปแบบการประเมินหลักสูตรตามรูปแบบของฟาย เดลตา แคปปา (The Phi Delta Cappa Committee Model) ที่ยึดการตัดสินใจ (Decision Making Model) ตามแนวคิดของสตัฟเฟิลบีม (Stuffelbeam, 1971) ที่เรียกว่า CIPP Model เป็นรูปแบบการประเมินที่สามารถประเมินสภาพข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรในด้าน

ต่างๆ ได้อย่างครอบคลุมมากที่สุด หลักการของการประเมินหลักสูตรรูปแบบชิปโมเดลนี้ มุ่งการประเมินสถานการณ์ต่างๆ ของหลักสูตร 4 ส่วนคือ สภาพแวดล้อม (Context Evaluation-C) ปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation-I) กระบวนการ (Process Evaluation-P) และผลลัพธ์ (Product Evaluation-P) (Stufflebeam, 1971) ในการประเมินหลักสูตรตามแนวคิดของ CIPP Model ต่อมาได้มีการขยายแนวคิดโดยมีการศึกษาถึงผลกระทบ (Impact) ซึ่งเป็นผลกระทบที่นอกเหนือจากผลผลิตที่ต้องการให้เกิดผลจากการขยายแนวคิด ดังนั้นการประเมินหลักสูตรครั้งนี้ดำเนินการตามแนวคิดของรูปแบบการประเมินแบบ CIPP Model การประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation) มีจุดมุ่งหมายเพื่อพิจารณาผลที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ อาจมีผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบ ประเด็นการประเมินครอบคลุมเกี่ยวกับการศึกษาต่อ การมีงานทำ การได้รับรางวัล เกียรติยศ เกียรติบัตร การเป็นที่ยอมรับ การมีชื่อเสียงของสถาบัน การนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน (มาเรียม นิลพันธุ์, 2553) ผลการประเมินที่ได้จึงมีความครอบคลุม และสามารถนำมาประกอบการตัดสินใจวางแผนตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้าง การดำเนินงาน และตัดสินใจเมื่อสิ้นสุดโครงการ ซึ่งทางสาขาวิชาการประถมศึกษาเห็นว่า เป็นรูปแบบการประเมินหลักสูตรที่มีความเหมาะสมมากที่สุดในการนำมาประยุกต์ใช้ประเมินหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว ในครั้งนี้ ด้วยหวังว่าผลการประเมินที่ได้จะเป็นประโยชน์สำหรับพัฒนาหลักสูตรและการสอนในหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว เพื่อผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และจริยธรรมในวิชาชีพเป็นที่ยอมรับต่อไป

1.2 กรอบแนวคิดทางทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยประเมินผล (Evaluative Research) โดยใช้รูปแบบชิป (CIPPI Model) แสดงเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต หลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้าน สภาพแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และด้านผลกระทบของหลักสูตร

1.3.2 เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต หลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 กลุ่มเป้าหมาย จำแนกเป็น

1.4.1.1 บัณฑิตหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว ปีการศึกษา 2559 จำนวน 30 คน

1.4.1.2 นักศึกษาหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว ที่กำลังศึกษา ชั้นปีที่ 2 – 3 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 70 คน

1.4.1.3 ผู้ใช้บัณฑิตหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว จำนวน 10 คน

1.4.1.4 อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่างๆ และผู้เชี่ยวชาญในหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว จำนวน 5 คน

1.4.1.5 ผู้บริหารคณะศิลปศาสตร์ (คณบดี รองคณบดีฝ่ายบริหาร รองคณบดีฝ่ายวิชาการ หัวหน้าสาขาวิชา หลักสูตรและวิธีสอน หลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว) จำนวน 4 คน

1.4.2 การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบ CIPP Model ในการประเมินหลักสูตร

1.4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1.4.3.1 สภาพแวดล้อมของหลักสูตร

1.4.3.2 ปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร

1.4.3.3 กระบวนการของหลักสูตร

1.4.3.4 ผลผลิตของหลักสูตร และผลกระทบของหลักสูตร

1.4.3.5 ผลกระทบนอกเหนือจากผลผลิตที่ต้องการให้เกิดผลจากการขยายแนวคิด

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 หลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว หมายถึง เอกสารที่เป็นแบบแผนของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่คณาจารย์ในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต

หลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จัดให้นักศึกษาเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามจุดหมายของหลักสูตรวิชา อุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ โครงสร้าง เนื้อหา ตลอดจนคุณลักษณะของอาจารย์ อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน สถานที่เรียน การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการบริหารจัดการหลักสูตร

1.5.2 การประเมินหลักสูตร หมายถึง กระบวนการศึกษาผลของการใช้หลักสูตรวิชา อุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยใช้การรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาใช้ตัดสินคุณค่า ความเหมาะสม ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของหลักสูตร การรวบรวมข้อมูลดำเนินการโดย วิเคราะห์เอกสารหลักสูตร และเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบในกลุ่มที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหาร นักศึกษา บัณฑิต อาจารย์ผู้สอน บัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิต แล้วนำไปวิเคราะห์ผลของการใช้หลักสูตรตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้รูปแบบการประเมิน (CIPPI Model โดยมีการขยายการประเมินผลผลิต (Product) ครอบคลุม ผลกระทบ (Impact) ที่เกิดขึ้นตามหลักสูตร ดังนี้

1) การประเมินด้านบริบท หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นด้าน วัตถุประสงค์หลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร แผนการดำเนินงานของสาขาวิชา จุดอ่อน/จุดแข็งของสาขาวิชา

2) ปัจจัยนำเข้า หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นด้าน วัตถุประสงค์และโครงสร้างเนื้อหาสาระ คุณสมบัติของผู้เรียน วิธีการสอบคัดเลือก คุณสมบัติอาจารย์ที่สอน/อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ตลอดจนงบประมาณในการผลิตบัณฑิต

3) การประเมินด้านกระบวนการ หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นด้าน พฤติกรรมของผู้สอน พฤติกรรมของผู้เรียน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การจัดการเรียนการสอน การให้บริการและการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารหลักสูตร การประกันสุขภาพ

4) การประเมินด้านผลผลิต หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นด้าน คุณลักษณะบัณฑิต ผลการปฏิบัติงานของบัณฑิต ความพึงพอใจในการใช้บัณฑิต

5) การประเมินด้านผลกระทบ หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเพื่อประเมินหลักสูตรเกี่ยวกับความสามารถในการประยุกต์ใช้เพื่อการปฏิบัติงาน การพัฒนาวิชาชีพ ความเป็นผู้นำ สมรรถภาพในด้านหลักสูตร การสอนและการนิเทศ

1.5.3 ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ด้านหลักสูตรและการสอนในสถาบันอุดมศึกษาและ/หรือมีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ด้านหลักสูตรและการสอนวิชา ด้านการท่องเที่ยวตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป

1.5.4 อาจารย์ หมายถึง บุคลากรที่สอนในรายวิชาต่างๆ ใน หลักสูตรวิชาอุตสาหกรรม การบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระ เกียรติ

1.5.5 นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ใน หลักสูตรวิชาอุตสาหกรรม การบริการเพื่อการ ท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ชั้นปีที่ 2-3 ปีการศึกษา 2559

1.5.6 บัณฑิต หมายถึง ผู้ที่จบการศึกษา หลักสูตรวิชาอุตสาหกรรม การบริการเพื่อการ ท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในปี การศึกษา 2559

1.5.7 ผู้ใช้บัณฑิต หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา/ผู้บังคับบัญชา ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ตาม หลักสูตรวิชาอุตสาหกรรม การบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

1.5.8 ผู้บริหาร หมายถึง ผู้บังคับบัญชาของ หลักสูตรวิชาอุตสาหกรรม การบริการเพื่อการ ท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ ที่ดำรงตำแหน่งในปีการศึกษา 2559 ผู้บริหารที่ใช้ ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณบดี รองคณบดีฝ่ายบริหาร รองคณบดีฝ่ายวิชาการ หัวหน้าสาขาวิชา หลักสูตรและวิธีสอน ประธานสาขาหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรม การบริการเพื่อการท่องเที่ยว

1.6 ประโยชน์ของการวิจัย

1.6.1 ผลการประเมินหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรม การบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการ ท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ นี้เป็นข้อมูลนำไปใช้ในการพัฒนา หลักสูตรวิชาอุตสาหกรรม การบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว ในด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตของหลักสูตร และด้านผลกระทบ ให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและสิ่งแวดล้อมต่อไป

1.6.2 ได้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรม การ บริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต หลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการ เพื่อการท่องเที่ยวครั้งนี้ ได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ความหมายของการประเมินหลักสูตร
2. จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร
3. แนวทางการประเมินหลักสูตร
4. แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร
5. รูปแบบการประเมินหลักสูตร
6. หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต หลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร

1. ความหมายของการประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรได้มีนักศึกษาค้นคว้าให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

กู๊ด (Good, 1973 : 209) ได้ให้ความหมายของคำว่า การประเมินหลักสูตรว่า เป็นการประเมินผลของกิจกรรมการเรียนภายในขอบข่ายของการสอนที่เน้นจุดประสงค์ของการตัดสินใจในความถูกต้องของจุดมุ่งหมาย ความสัมพันธ์และความต่อเนื่องของเนื้อหา และผลสัมฤทธิ์ของวัตถุประสงค์เฉพาะที่นำไปสู่การตัดสินใจในการวางแผน การจัดโครงการ และการจัดโครงการต่างๆ ที่จะจัดให้มีขึ้น

สมิทร คุณานุกร (2520) กล่าวถึงการประเมินหลักสูตรไว้ว่า การประเมินหลักสูตรเป็นการติดตามหาคำตอบว่าหลักสูตรที่นำออกมาใช้เหมาะสมหรือไม่ประการใดต่อสภาพที่เป็นจริงในขณะนี้ หลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายหรือไม่ มากน้อยเพียงใด และอะไรเป็นสาเหตุ การประเมินหลักสูตรเพื่อตัดสินสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตรนั้นมีขอบเขตรวมถึง การวิเคราะห์ตัวหลักสูตร การวิเคราะห์กระบวนการของการนำหลักสูตรไปใช้ การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนักเรียน และการวิเคราะห์โครงการประเมินหลักสูตร

อำนาจ จันทร์แบน (2533) ได้ให้ความหมายของการประเมิน คือ กระบวนการประมาณค่าซึ่งเกี่ยวข้องกับการยอมรับคุณค่าเฉพาะบางอย่างของหลักสูตร และใช้เครื่องมือสังเกตหลายแบบเป็นพื้นฐานการตัดสินใจคุณค่า

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537 : 217) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรมีจุดประสงค์เพื่อพิจารณาทบทวนเกี่ยวกับคุณภาพของหลักสูตร โดยใช้ผลของการวัดในแง่มุมต่างๆ ของสิ่งที่จะประเมินนำมาพิจารณา

ร่วมกันเช่น ตัวเอกสาร หลักสูตร วัสดุหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน ตัวผู้เรียน ความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตร และความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องในชุมชนและสังคม

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์(2539 : 192) ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรว่า เป็นการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจข้อบกพร่องหรือปัญหา เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไข ส่วนประกอบทุกส่วนของหลักสูตรให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น หรือตัดสินปัญหาคุณค่าของของหลักสูตรนั้น

ทิสนา แคมมณี (2544 :134) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ ดังนี้

1) เพื่อหาค่าหลักสูตรนั้นโดยดูว่าหลักสูตรที่จัดขึ้นสามารถสนองตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรนั้นต้องการหรือไม่

2) เพื่อตัดสินว่า การวางแผนและรูประบบของหลักสูตรตลอดจนการบริหารงานและการสอนตามหลักสูตร เป็นไปในทางที่ถูกต้องแล้วหรือไม่

3) เพื่อวัดดูว่า ผลผลิตคือผู้เรียนนั้นเป็นอย่างไร

ดังนั้นจากการให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการประเมินหลักสูตรเป็นการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตัดสินคุณค่าของหลักสูตรหรือทบทวนเกี่ยวกับคุณภาพของหลักสูตรและ หาคำตอบว่าหลักสูตรที่ประเมินนั้นมีความเหมาะสมหรือมีสัมฤทธิ์ผลตามที่กำหนดไว้ความมุ่งหมายหรือไม่เพียงใดในสภาพสังคมปัจจุบัน อันจะเป็นแนวทางในการหาข้อบกพร่องหรือปัญหา เพื่อการปรับปรุงแก้ไขส่วนประกอบต่างๆ ของหลักสูตรให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น โดยมีขอบเขตการประเมินครอบคลุมเอกสารหลักสูตรวัสดุหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน ผู้เรียน กระบวนการในการนำหลักสูตรไปใช้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน ละอาจรวมถึงการวิเคราะห์โครงสร้างการประเมินหลักสูตรด้วย

2. จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตร มีจุดมุ่งหมายในการประเมินอยู่ 2 ประการคือ

1) การประเมินเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร หมายถึง การประเมินในระหว่างปฏิบัติงานพัฒนาหลักสูตรมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผลการประเมินนั้นให้เป็นประโยชน์ใช้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร โดยมีการวัดผลเป็นระยะๆ ในระหว่างการพัฒนาหลักสูตรแล้วนำผลการวัดมาประเมินว่า แต่ละขั้นตอนของหลักสูตร มีความเหมาะสมและสามารถปฏิบัติได้ดีเพียงใด มีปัญหาอุปสรรคอะไรบ้าง ซึ่งจะเป็นผลประโยชน์แก่นักพัฒนาหลักสูตรในการที่ปรับปรุงส่วนประกอบทุกส่วนของหลักสูตรของหลักสูตรได้ถูกต้องก่อนนำไปใช้จริง

2) การประเมินเพื่อสรุปผลว่าคุณค่าของการพัฒนาหลักสูตรมีความเหมาะสมหรือหลักสูตร ได้สนองความต้องการของผู้เรียน หรือของสังคมเพียงใด ควรใช้ต่อไปหรือควรยกเลิกทั้งหมด หรืออาจจะยกเลิกเพียงบางส่วนและปรับแก้ในส่วนใด (วิชัย วงษ์ใหญ่ 2537 : 217)

3. แนวทางการประเมินหลักสูตร

โชติ เพชรชื่น (2525 : 75) ได้กล่าวถึงแนวทางในการประเมินหลักสูตร มีประเด็นที่น่าศึกษาอยู่ 10 ประเด็น และเราจะต้องใช้วิธีการประเมินต่างๆ กันไปในแต่ละประเด็นทั้ง 10 ประเด็นที่จะต้องศึกษา คือ

1) จุดมุ่งหมาย หลักการของหลักสูตร เราคิดว่าหลักการที่บัญญัติไว้เวลานำภาคปฏิบัติเป็นไป ได้มากน้อยเพียงใด เช่น หลักการเกี่ยวกับการถ่ายโอนผลการเรียน หลักการให้เด็กเลือกเรียนวิชาเลือก ตามอัธยาศัย หลักการจัดโครงการเรียนให้มีวิชาเลือกหลายวิชา สิ่งเหล่านี้ต้องนำจุดหมายและหลักการ มาเป็นแม่บท และดูว่าโรงเรียนทำอะไรบ้าง ทำได้ตามหรือไม่

2) โครงสร้างของหลักสูตร ดูว่าโครงสร้างของหลักสูตรที่กำหนดไปนั้น เมื่อแตกออกไปเป็น โครงการในทางปฏิบัติ นั้น สอดคล้องกันดีหรือไม่ โรงเรียนใหญ่ๆ อาจจัด 8 โปรแกรมหรือ 12 โปรแกรม แต่จริงๆ แล้วมีผู้เรียนคับคั่งอยู่เพียง 3 โปรแกรม นอกนั้นก็มิได้แต่ไม่ได้ทำหรือบางที่โรงเรียนก็จัด โปรแกรมทางการเกษตรให้กับเด็กที่ไม่เก่งทางภาษาต่างประเทศ แต่ไปดูเนื้อในปรากฏว่าวิชาเกษตรเต็มไปด้วยภาษาอังกฤษ กรีก ลาติน ซึ่งเป็นศัพท์เฉพาะทางเกษตรที่สอนในชั้น 2,3 หรือ 4 ของมหาวิทยาลัย การจัดโครงการเรียนเป็นเรื่องสำคัญมากที่จะต้องประเมินให้ถี่ถ้วนว่าโรงเรียนมีวิธีการจัดอย่างไร จัด ด้วยเหตุผลอะไร จัดได้สอดคล้องกับความคาดหวังของหลักสูตรเราหรือไม่ การไปเยี่ยมโรงเรียน เรามัก ไปทุกข์สุขเขา สร้างความสัมพันธ์อันดี ไปนิเทศแนะนำเป็นจุดๆ ตามความสันตติเฉพาะบุคคล แต่สิ่งที่เป็นโฉมหน้าใหม่ของเราคือ ถ้ามองในเชิงหลักสูตรแล้วเราต้องไปดูการจัดระบบโครงการเรียนของเขา และดูว่าเด็กได้เลือกเรียนตามอัธยาศัยพอสมควรตามกำลังที่จะทำได้หรือโรงเรียนจัดโดยไม่นำพาความต้องการของเด็ก จริงอยู่โรงเรียนต้องคำนึงถึงข้อจำกัดของโรงเรียนเองเหมือนกัน แต่เราพบกันครึ่งทาง ได้การไปประเมินผลหลักสูตรครั้งนี้เป็นบุญแจสำคัญว่าโรงเรียนจัดอย่างไร ด้วยเหตุผลอะไรทำไมจึงจัด ได้ ทำไมจึงจัดไม่ได้ มีปัจจัยอะไรส่งผลให้เป็นเช่นนั้นต้องดูกันค่อนข้างละเอียดลออมาก

3) สารระสำคัญและเนื้อหาตามหลักสูตรที่ถ่ายทอดรายละเอียดเป็นสื่อการเรียนรายวิชาต่างๆ ที่ กำหนดไปแล้วนั้นเหมาะสมกับวัยของเด็กเพียงใด ครูมีพื้นฐานความรู้ที่จะสอนได้ตามนั้นหรือไม่ หลายวิชา หลักสูตรอาจเขียนไว้ค่อนข้างหยาบ แต่หากคนสอนไม่ได้ มันก็หยุดนิ่งอย่างนั้น นี่ไม่ใช่ความผิดของใครเป็น ความปรารถนาดี แต่เป็นความไม่พร้อมหลายๆ อย่างด้วยกัน เช่น ระบบการผลิตครู เนื้อหาสาระของ หลักสูตรที่กำหนดเป็นรายวิชาต่างๆ ต้องดูว่าเขาทำได้หรือไม่ได้ผิดเพี้ยนประการใด เรื่องนี้ต้องเสียเวลา ดูมาก และต้องการความสันตติเฉพาะบุคคล

4) วิธีสอนวิธีเรียน เรื่องนี้แม้จะเป็นหน้าที่โดยตรงของระบบโรงเรียน ศึกษาพิเศษกรมเจ้า สังเกตแต่ก็สัมพันธ์กับหลักสูตรมากในแง่ที่ว่าหลักสูตรใหม่แต่สอนวิธีเก่าก็ไม่มีที่เหมาะสมอะไร

5) ระบบงานวิชาการของโรงเรียนเราดูว่าการวางโปรแกรมให้นักเรียนนั้นใครเป็นผู้วาง รวมไปถึง ถึงการบันทึกวิชาต่างๆ ลงไปในระเบียบของเด็กเพื่อดูว่ารายวิชาที่จัดนั้นผสมผสานกันดีหรือไม่

6) ครู อาจารย์ (Staff) อีกประเด็นหนึ่งที่นำพิจารณาคือ ครูบาอาจารย์สอนตามหลักสูตรใหม่ ได้หรือไม่

7) สื่อการเรียน แบบเรียน คู่มือ หนังสืออ่านประกอบหนังสืออุเทศ หนังสืออ้างอิงดูว่าหรือไม่ มีแล้วแต่ยังใช้ผิดพลาดหรือไม่ เป็นเรื่องใหญ่ที่ต้องดูและพิจารณาอย่างยิ่ง

8) การวัดผลทั้งหมดรวมทั้งการจักระบบวัดผล ต้องดูว่าในเรื่องวัดผลนั้นโรงเรียนทำถูกหรือผิดประการใด โดยเอาระเบียบเป็นตัวยืนยันว่าเป็นไปตามนี้หรือไม่ ถ้าระเบียบไม่เหมาะสมแล้วเราควรแก้ไขเปลี่ยนแปลง

9) การจัดกิจกรรมในโรงเรียน กิจกรรมเป็นส่วนสำคัญของระบบหลักสูตรเหมือนกันเราไม่ได้กำหนดเป็นเนื้อหาวิชา แต่เมื่อมีระเบียบกิจกรรม จะต้องดูว่าโรงเรียนได้ทำกิจกรรมเหล่านี้เหมาะสมและสอดคล้องกับความจำเป็นหรือไม่

10) แหล่งวิทยากร สถานประกอบการต้องดูว่าโรงเรียนเข้าใจเรื่องนี้จริงหรือไม่ เห็นทางปฏิบัติมากน้อยเพียงใด เรื่องนี้ทางกระทรวงได้แก้ไขปรับปรุงระเบียบแล้วได้เผยแพร่ให้โรงเรียนเข้าใจสาระสำคัญหรือไม่

4. แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร

แนวคิดของการประเมินหลักสูตรได้พัฒนามาเรื่อยตั้งแต่ทศวรรษ 1930 นักประเมินหลักสูตรที่ได้รับการยอมรับและยกย่องว่าเป็นผู้นำในการประเมินหลักสูตรอย่างมีระบบในระหว่างทศวรรษที่ 1903 ไทเลอร์ได้ประเมินโครงการการศึกษาแปดปีของสมาคมวิวัฒนาการทางการศึกษา (Progressive Education Association) ไทเลอร์ให้นิยามความหมายของการศึกษาว่า การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (Education as Changes in Behavior) และจากการให้คำนิยามของการศึกษานั้น นับเป็นจุดเริ่มต้นของการมองเห็นว่ากระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียนเป็นกระบวนการที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน และกระบวนการเรียนการสอนดังกล่าวก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งของหลักสูตรได้อย่างชัดเจน การกำหนดเป้าหมายและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไว้อย่างชัดเจนนั้นจะทำให้เราทราบว่าผลจากการเรียนการสอนของนักเรียนจะมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงหรือไม่อย่างไรชัย วงษ์ใหญ่ (2537 : 15) กล่าวว่า การประเมินผลในตัวผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจึงสอดคล้องกับ ไทเลอร์ การวัดที่ตัวคนนั้นจะต้องกระทำทั้ง 4 ด้าน ควบคู่กันไป คือ หัว (Head) จิตใจ (Heart) มือ (Hand) สุขภาพ (Health) การวัดทางด้านหัวจะต้องคำนึงถึงความสามารถทางสมองเป็นหลัก การวัดทางจิตใจ นั้นหมายถึงการวัดความสนใจ ค่านิยม การวัดทางด้านมือ คือการมุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติ และ ประการสุดท้ายคือสุขภาพอนามัย จะต้องเสริมสร้างคนให้มีนิสัยในการรักษาสุขภาพอนามัย การออกกำลังกายเป็นต้น แนวทางการประเมินหลักสูตรไทเลอร์ส่วนใหญ่จะเป็นการประเมินภายหลังกระบวนการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นที่โรงเรียนแล้ว โดยอาศัยเครื่องมือต่างๆ รวบรวมข้อมูลเช่น

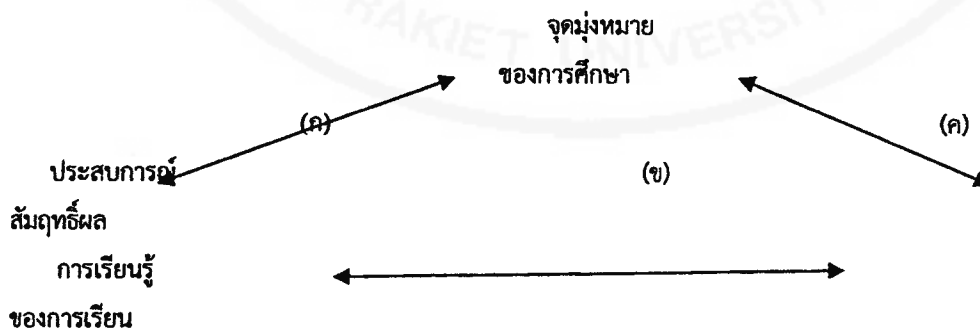
แบบทดสอบต่างๆ เพื่อวัดผลการเรียน การแบ่งระดับความสามารถและผลสัมฤทธิ์ ของนักเรียนเป็น ประการสำคัญ การประเมินหลักสูตรของไทเลอร์เป็นกระบวนการประเมินผลที่มีหลักการและวิธีสัมพันธ์ และสอดคล้องกันแม้กระทั่งในปัจจุบันก็มีการใช้กันอยู่โดยทั่วไป สิ่งที่น่าสังเกตสำหรับการประเมิน หลักสูตรตามแนวคิดของไทเลอร์ในขณะนั้นก็คือ ไม่มีการประเมินผลใดๆ ที่จะทำหน้าที่พิจารณาว่า ทำไม่ โปรแกรมการศึกษากิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้บริการในโรงเรียนนั้นจำเป็นต้องมี และเมื่อมี แล้วสอดคล้องหรือตรงตามกับความสนใจหรือความต้องการของผู้เรียนหรือไม่อย่างไร สิ่งที่ไทเลอร์ ประเมินผลนั้นเน้นหนักไปในด้านการพิจารณาว่า จุดมุ่งหมายของการศึกษาต่างๆนั้น ได้รับการยอมรับ และบรรลุตามเป้าหมายและจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หลักสูตรและการเรียนการสอนหรือไม่อย่างไร และ เมื่อนำหลักสูตรไปใช้แล้วบรรลุตามเป้าหมายและจุดมุ่งหมายนั้น ตั้งแต่ปี ค.ศ.1960 เป็นต้นมา มี ผู้เชี่ยวชาญการประเมินหลักสูตรหลายท่านได้พยายามศึกษาค้นคว้ากระบวนการประเมินหลักสูตร ท่าน หนึ่งในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้ คือ แอนเดอร์สัน ต่อมาสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) และคณะได้ให้ ความหมายเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรว่า “การประเมินหลักสูตร การรวบรวมข้อมูลและการใช้ข้อมูล เพื่อการตัดสินใจในเรื่องของโปรแกรมหรือหลักสูตรการศึกษา”

5. รูปแบบการประเมินหลักสูตร

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2544 : 171) ได้กล่าวถึงรูปแบบการประเมินหลักสูตรในรูปแบบต่างๆ ไว้ ดังนี้

1) การประเมินหลักสูตรตามรูปแบบของราล์ฟดับเบิลยู ไทเลอร์ (Ralap W Tyler)

รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ ราล์ฟดับเบิลยู ไทเลอร์ เป็นรูปแบบที่ประเมินผลสัมฤทธิ์ที่ได้ จากหลักสูตร ในทัศนะของ ราล์ฟดับเบิลยู ไทเลอร์ นั้น กระบวนการทางการศึกษามีจุดเน้นอยู่ 3 ส่วน คือ จุดมุ่งหมายของการศึกษา ประสบการณ์การเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้ง 3 ส่วนมีความสัมพันธ์กันดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบการศึกษา

ตามรูปแสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทางการศึกษาข้างบนนี้เป็นการประเมินเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ ผลของการเรียนกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาซึ่งอยู่ในรูปภาพแทนด้วยสัญลักษณ์ (ค) นั้นเอง อย่างไรก็ตาม

ตามรูปแบบการประเมินหลักสูตรตามที่คณะของรอล์ฟดับเบิลยู ไทเลอร์ อาจจะมองถึงความสัมพันธ์ (ก) และ (ข) ด้วย ความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายของการศึกษาซึ่งแทนด้วยสัญลักษณ์ (ก) นั้นหมายถึงการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดมุ่งหมายหลักสูตรกับประสบการณ์การเรียนรู้ที่ระบุไว้ในหลักสูตร และความสัมพันธ์ของประสบการณ์เรียนรู้กับสัมฤทธิ์ผลของการเรียนซึ่งแทนด้วยสัญลักษณ์ (ค) นั่นก็คือ การประเมินเปรียบเทียบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ได้ปฏิบัติจริงกับสัมฤทธิ์ผลที่เกิดขึ้นจากปฏิบัติ

แนวความคิดเบื้องต้นในการประเมินของไทเลอร์นั้น โดยการคำนึงว่าประสบการณ์ การเรียนรู้ หรือสิ่งที่เกิดขึ้นในโรงเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การเรียนรู้จากโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต้องเป็นไป โดยสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายดังนั้นการประเมินจึงเป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือความสำเร็จของการสอนด้วยการสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายเพียงใด

แนวคิดในการประเมินหลักสูตรของไทเลอร์นั้น เป็นที่รู้จักดีในปัจจุบันในชื่อว่า “รูปแบบที่ยึดวัตถุประสงค์ (Objective Model)” ซึ่งวิธีการประเมินตามรูปแบบนี้จะเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์ ให้สามารถแสดงออกในรูปของพฤติกรรมของนักเรียน และขั้นต่อไปก็เป็น การพิสูจน์ให้เห็นว่า ดำเนินการตามหลักสูตรบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดบรรลุมากน้อยเพียงใด ซึ่งบทบาทของการประเมินก็คือ การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนตามวัตถุประสงค์ไว้นั่นเอง

ขั้นตอนที่สำคัญในการประเมินตามแนวคิดไทเลอร์ มีดังนี้

- 1) กำหนดจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์อย่างกว้างๆ
- 2) จำแนกวัตถุประสงค์ออกเป็นประเภทๆ
- 3) นิยามวัตถุประสงค์ต่างๆ ในรูปวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
- 4) กำหนดสถานการณ์ที่แสดงความสำเร็จของวัตถุประสงค์
- 5) พัฒนา หรือเลือกเทคนิคในการวัด
- 6) รวบรวมข้อมูลที่เป็นผลงานของนักเรียน
- 7) เปรียบเทียบข้อมูลกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้

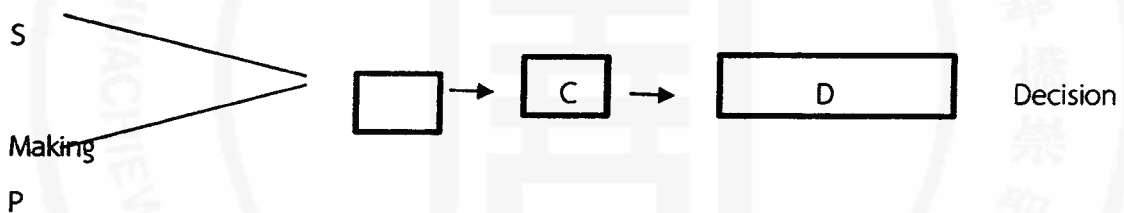
การประเมินตามขั้นตอนที่แนวคิดของไทเลอร์นี้ เป็นกระบวนการที่เวียนได้ (Recurring) คือ ข้อมูลย้อนกลับที่เดิมได้จากการประเมิน อาจนำไปใช้ในการสร้างหรือนิยามวัตถุประสงค์ประเภทใหม่ได้ สิ่งที่ได้จากการประเมินครั้งก่อนๆ อาจนำไปใช้ในการพัฒนาวางแผนสำหรับการประเมินคราวต่อไป

2) การประเมินหลักสูตรตามรูปแบบของสเตค (The Stake Congruence Contingency Model) โรเบิร์ต อี. สเตค (Robert E. Stake) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรโดยเน้นเกี่ยวกับชนิดของข้อมูลและประเภทของกิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในโครงการเป็นสำคัญ ข้อมูลที่ใช้ในการประเมินหลักสูตรจำแนกออกเป็น 2 ชนิด คือ ข้อมูลเชิงบรรยาย (Descriptive) ได้แก่ ข้อมูลที่อธิบายลักษณะความมุ่งหวังของโครงการ (Intent Sources) และข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่สังเกตได้จากการปฏิบัติตามโครงการนั้น (Observation Sources) และข้อมูลเชิงตัดสิน (Judge mental Sources) สำหรับเกณฑ์มาตรฐานนั้นได้แก่ การนำเอามาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับกันมาเป็นเกณฑ์สำหรับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

เช่น คะแนนเฉลี่ยในการสอบ ระดับความเป็นอยู่ด้านอนามัย ซึ่งทำเพื่อเป้าหมายเดียวกันมาเปรียบเทียบกันหรือเปรียบเทียบของโครงการลักษณะเดียวกันที่จัดอยู่ในชุมชนต่างๆ เป็นต้น

3) การประเมินหลักสูตรตามรูปแบบของโพรวัส (Provus' Discrepancy Evaluation Model) การประเมินผลการใช้หลักสูตรตามรูปแบบของโพรวัส จะมี 5 ขั้นตอนคือ

- (1) ตั้งเกณฑ์มาตรฐาน (Standard-S) โดยผู้ประเมินหลักสูตรจะตั้งเกณฑ์มาตรฐานของสิ่งที่ต้องการวัดไว้ว่าต้องการในระดับใด
- (2) รวบรวมผลการปฏิบัติ (Performance-P) ผู้ประเมินจะทำการรวบรวมข้อมูลที่ต้องการทราบโดยละเอียดหรือเพียงพอสำหรับการจะนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้
- (3) ทำการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ (Compare-C) โดยผู้ประเมินจะนำข้อมูลที่รวบรวมได้ในขั้นตอนที่ 2 ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในขั้นที่ 1
- (4) จำแนกความต่าง (Discrepancy-D) ระหว่างผลการปฏิบัติกับเกณฑ์มาตรฐาน
- (5) ทำการตัดสินใจ (Decision Making) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการประเมินหลักสูตร โดยพิจารณาตัดสินใจที่จะดำเนินการสิ่งใดสิ่งหนึ่งเกี่ยวกับหลักสูตรดังนี้

รูปที่ 2 รูปแบบการประเมินหลักสูตรตามรูปแบบของโพรวัส
(Provus' Discrepancy Evaluation Model)

4) การประเมินหลักสูตรตามรูปแบบของฟายเดลตา แคปปา (The Phi Delta Cappa Committee Model) รูปแบบการประเมินหลักสูตรตามแนวคิดนี้ได้รับการพัฒนามาแนวคิดในการประเมินโครงการของแดนเนียลแอลสตัฟเฟิลบีม (Daniel L. Stufflebeam) การประเมินผลในรูปแบบนี้ นิยมเรียกชื่อว่า CIPP Model โดยหลักการของการประเมินหลักสูตรตามรูปแบบซีป (Cipp Model) จะมุ่งการประเมินสถานการณ์ต่างๆ ของหลักสูตร 4 ส่วนด้วยกันคือ

- (1) การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation-C) เป็นการประเมินสภาพปัญหาและความต้องการของสังคมตลอดจนปรัชญาและแนวคิดต่างๆ ที่จะนำไปสู่การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหา
- (2) การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation-I) เป็นการตรวจสอบสภาพและความพร้อมของปัจจัยต่างๆ ในการผลิตบัณฑิต เช่น อาคาร สถานที่ ตำรา ห้องเรียน อุปกรณ์การเรียน การสอน งบประมาณ ฯลฯ

(3) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation-P) เป็นการประเมินกระบวนการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการบริหารจัดการด้านต่างๆ และบริหารหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน ตลอดจนกระบวนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร เป็นต้น

(4) การประเมินผลลัพธ์ (Product Evaluation-P) เป็นการประเมินผลิตผลหรือผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรว่ามีคุณภาพตรงกับเจตนาและเป้าหมายของหลักสูตรหรือเป็นไปตามความคาดหวังหรือความต้องการของสังคมเพียงใด อาจใช้วิธีประเมินจากความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชา (Stuffelbeam, 1971)

นอกจากที่กล่าวมาแล้ว มาเรียม นิลพันธุ์ (2553 : 31-32) ได้กล่าวถึงรูปแบบการประเมิน CIPP Model ที่ต่อมาขยายผลที่ผลิตเป็น IEST อีก จึงเป็น CIPPIEST Model เป็นแนวทางในการประเมินหลักสูตร โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การประเมินด้านบริบท (Context Evaluation) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้หลักการและเหตุผลมากำหนดจุดมุ่งหมาย การประเมินสภาพแวดล้อมจะช่วยให้ผู้พัฒนาหลักสูตรรู้ว่าสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษามีอะไรบ้าง มีความต้องการ หรือปัญหาอะไรบ้างที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองหรือแก้ไข มีโอกาสและสรรพกำลังที่จำเป็นอะไรบ้างที่ยังไม่ได้ถูกนำมาใช้ในการศึกษา จุดหมาย โครงสร้างหลักสูตร

2) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลมาช่วยตัดสินใจว่าจะใช้ทรัพยากรหรือสรรพกำลังต่างๆ ที่มีอยู่เพื่อให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างไร จะขอความช่วยเหลือด้านทรัพยากรและสรรพกำลังจากแหล่งภายนอกดีหรือไม่อย่างไร ประเด็นการประเมินครอบคลุม เกี่ยวกับงบประมาณ อาคาร สถานที่ คุณลักษณะ / คุณวุฒิ / คุณสมบัติ / ประสบการณ์ของผู้บริหาร ผู้สอน / จำนวน คุณภาพของผู้เรียน / พื้นฐานความรู้ผู้เรียน สื่อวัสดุ / อุปกรณ์ / หนังสือตำรา เอกสารหลักสูตร การสนับสนุนส่งเสริมของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร เวลาและช่วงเวลา

3) การประเมินกระบวนการ(Process Evaluation) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อสืบค้นจุดเด่น จุดอ่อนหรือจุดที่ควรพัฒนาของรูปแบบการดำเนินงานตามที่คาดหวังเอาไว้ หรือจุดเด่นจุดอ่อน หรือจุดที่ควรพัฒนาของการดำเนินงานในการใช้หลักสูตรเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการเลือกวิธีการต่อไป ฉะนั้นจึงต้องมีการจัดบันทึกผลการประเมินกระบวนการนั้นจำเป็นต้องอาศัยวิธีการหลาย “วิธีทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประเด็นการประเมินครอบคลุมเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตร” การนิเทศ การกำกับติดตาม การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษา

4) ด้านผลิต (Product Evaluation) มีจุดมุ่งหมายจะตรวจสอบว่าผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนนั้นเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์ของหลักสูตรที่คาดหวังเอาไว้มากน้อยเพียงใด ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ ความสามารถ สมรรถนะ และคุณธรรมจริยธรรม เจตคติ รวมทั้ง

ความสามารถในการนำความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ ความสามารถประสบการณ์ สมรรถนะ จากการเรียน การสอนในหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติจริงได้หรือไม่อย่างไร อาจทำได้โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ สัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่มีอยู่ก็ได้ ประเด็นการประเมินครอบคลุมเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผลการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะ ความสามารถในการปฏิบัติ พฤติกรรม

ในการประเมินหลักสูตรตามแนวคิดของ CIPP Model ต่อมาได้มีการขยายแนวคิดโดยการ ขยาย ผลผลิต (Product: P) ออกเป็น IEST โดย

I (Impact) เป็นผลกระทบที่นอกเหนือจากผลผลิตที่ต้องการให้เกิด

E (Effectiveness) เป็นประสิทธิผลที่เกิดขึ้น

S (Sustainable) เป็นความยั่งยืนของผลที่เกิดขึ้น

T (Transportation) เป็นผลที่สามารถถ่ายทอดขยายผลต่อเนื่องได้

ผลจากการขยายแนวคิดทำให้การประเมินหลักสูตรตามแนวคิดของ CIPP Model มีการขยายการ ประเมินผลผลิต (Product) โดยส่วนใหญ่ขยายผลการประเมินผลผลิตครอบคลุมถึงผลกระทบ (Impact) ด้วยคือเน้นการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation) ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อพิจารณาผลที่ นอกเหนือจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ อาจมีผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบ ประเด็น การประเมินครอบคลุมเกี่ยวกับการศึกษาต่อ การมีงานทำ การได้รับรางวัล เกียรติยศ เกียรติบัตร การ เป็นที่ยอมรับ การมีชื่อเสียงของสถาบัน การนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน

ในการประเมินหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว ครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้เลือกใช้รูปแบบการประเมินหลักสูตรแบบซิป (CIPP Model) โดยมีการขยายการ ประเมินผลผลิต (Product) ครอบคลุมถึงผลกระทบ (Impact) ที่เกิดขึ้นตามหลักสูตร ด้วยการประเมิน หลักสูตรแบบนี้เป็นการประเมินหลักสูตรที่สามารถประเมินสภาพข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรในด้าน ต่างๆได้อย่างครอบคลุมมากที่สุด และได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรในด้านต่างครอบคลุมทั้งระบบ ผลการประเมินที่ได้สามารถนำมาประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงาน และการตัดสินใจเมื่อ สิ้นสุดโครงการ

6. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต หลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชา การท่องเที่ยว

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต หลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชา การท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เปิดดำเนินการจัดการเรียนการ สอนตามหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) นับตั้งแต่ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2556 โดยมีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องดังนี้

6.1 ปรัชญาของหลักสูตร

การและการท่องเที่ยวของประเทศไทยและสากล โดยเฉพาะในภูมิภาคอาเซียนมุ่งสร้างบัณฑิต ให้มีคุณธรรมจริยธรรมเพื่อรับใช้สังคมอีกทั้งเป็นผู้ตระหนักคุณค่าของความเป็นไทย

6.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีทักษะและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์ การใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ หรือ ภาษาจีน พร้อมทั้งสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์และวัฒนธรรม

1.2.2 เพื่อให้บัณฑิตมีองค์ความรู้ในเชิงวิชาการทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ บนพื้นฐานของความเป็นไทยทั้งด้าน คุณธรรม และจริยธรรม

1.2.3 เพื่อให้บัณฑิตมีภาวะผู้นำที่สร้างสรรค์ จัดบริการ และมนุษยสัมพันธ์ ประกอบด้วย สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

1.2.4 เพื่อให้บัณฑิตตระหนัก รับผิดชอบต่อสังคมและอนุรักษ์ความเป็นไทย ทรัพยากรธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

1.2.5 เพื่อให้บัณฑิตสามารถใช้เทคนิคพื้นฐานการวิจัย ในการประมวลผลและ วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อใช้ในกระบวนการวางแผน จัดทำโครงการแก้ไขปัญหาในวิชาชีพและอื่นๆ ซึ่ง สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ

1.2.6 เพื่อให้บัณฑิตมีความรอบรู้และทักษะวิชาชีพในศาสตร์การบริการและ ความสามารถในการปฏิบัติงาน และการจัดการที่มีมาตรฐานในตลาดแรงงานสากลในระดับภูมิภาค เอเชีย

6.3 โครงสร้างหลักสูตร

ผลิตบัณฑิตด้านการบริการเพื่อการท่องเที่ยวที่มีความรู้และทักษะในวิชาชีพให้ทันสมัยอย่าง ต่อเนื่อง ตรงตามมาตรฐานสากลในระดับนานาชาติสนับสนุนการผลิตกำลังคนเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรม การบริการ

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว

3.1.1 จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 144 หน่วยกิต

3.1.2 โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตร แบ่งเป็นหมวดวิชาที่สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐาน ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า	33	หน่วยกิต
1.1 วิชาบังคับ		24	หน่วยกิต
1.1 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต
1.2 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	ไม่น้อยกว่า	7	หน่วยกิต
1.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	ไม่น้อยกว่า	2	หน่วยกิต

1.4	กลุ่มวิชาภาษา	ไม่น้อยกว่า	9	หน่วยกิต
	1.2วิชาเลือก		9	หน่วยกิต
2.	หมวดวิชาเฉพาะ	ไม่น้อยกว่า	99	หน่วยกิต
	2.1 กลุ่มวิชาแกน	ไม่น้อยกว่า	30	หน่วยกิต
	2.2 กลุ่มวิชาเอกบังคับ	ไม่น้อยกว่า	36	หน่วยกิต
	2.3 กลุ่มวิชาเอกเลือก	ไม่น้อยกว่า	18	หน่วยกิต
	2.4 กลุ่มทักษะภาษาเสริมวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า	15	หน่วยกิต
3.	หมวดวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต
4.	หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต

3.1.3 รายวิชา

รายวิชาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว ประกอบด้วยตัวอักษรโรมัน 2 ตัว และเลข 4 หลัก

1. ความหมายของรหัสวิชา (Course Number)

CN	หมายถึงรายวิชาในกลุ่มวิชาภาษาจีน
CS	หมายถึงรายวิชาในกลุ่มวิทยาการคอมพิวเตอร์
EG	หมายถึงรายวิชาในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ
GE	หมายถึงรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
HI	หมายถึงรายวิชาในกลุ่มวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว
TH	หมายถึงรายวิชาในกลุ่มวิชาภาษาไทย
TC	หมายถึงรายวิชาในกลุ่มวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
MA	หมายถึงรายวิชาในกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์

2. รหัสตัวเลข

เลขหลักพัน 100x - 699x	หมายถึงรายวิชาระดับปริญญาตรี
เลขหลักร้อยและหลักสิบ	หมายถึงลำดับวิชา
เลขหลักหน่วย	หมายถึงหน่วยกิต

การกำหนดชั่วโมงกิจกรรมการเรียนการสอนตามหน่วยกิตรายวิชาใช้รหัสดังนี้

A (B1/B2 - C1/C2 - D1/D2)

A	หมายถึง	จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดของรายวิชา
B1	หมายถึง	จำนวนหน่วยกิตการบรรยาย
B2	หมายถึง	จำนวนชั่วโมงบรรยายต่อสัปดาห์

C1	หมายถึง	จำนวนหน่วยกิตการฝึกปฏิบัติในห้องทดลอง
C2	หมายถึง	จำนวนชั่วโมงการฝึกปฏิบัติในห้องทดลองต่อสัปดาห์
D1	หมายถึง	จำนวนหน่วยกิตการฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม
D2	หมายถึง	จำนวนชั่วโมงการฝึกงานหรือการฝึกภาคสนามต่อสัปดาห์

สัปดาห์หมายเหตุจำนวนหน่วยกิตในวงเล็บรวมกันต้องเท่ากับจำนวนหน่วยกิตรวมทั้งหมด $B1+C1+D1 = A$

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า	33 หน่วยกิต
วิชาบังคับ		27 หน่วยกิต
1.1 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์		6 หน่วยกิต
รหัสวิชารายวิชา		หน่วยกิต Prerequisite
GE 1072	สุขภาพพลานามัยกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต (Health and Development of Quality of Life)	2 (1/1-1/2-0) -
GE 1082	โลกทัศน์กับการดำเนินชีวิต (Worldview and Ways of Life)	2 (2/2-0-0) -
GE 1092	จิตวิทยาเพื่อการดำรงชีวิต (Psychology for Living)	2 (2/2-0-0) -
1.2 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์		7 หน่วยกิต
GE 1102	ไทยกับสภาวะการณ์โลก (Thailand in Contemporary World Events)	2 (2/2-0-0) -
GE 1112	ชีวิตกับเศรษฐกิจพอเพียง (Life and Sufficiency Economy)	2 (2/2-0-0) -
GE 1113	จีนศึกษา (Chinese Studies)	3 (3/3-0-0) -
1.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์		5 หน่วยกิต
GE 1122	เทคโนโลยีสารสนเทศกับการเรียนรู้ (Information Technology and Learning)	2 (2/2-0-0) -
MA 1073	คณิตศาสตร์และสถิติ (Mathematics and Statistics)	3 (3/3-0-0) -

1.4 กลุ่มวิชาภาษา

9 หน่วยกิต

GE 1043	ภาษาไทยกับการสื่อสาร (Thai Language and Communication)	3(3/3-0-0)	
GE 1053	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 (English for Communication I)	3(2/2-1/2-0)	-
GE 1063	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 (English for Communication II)	3(2/2-1/2-0)	GE

1053

วิชาเลือก

6 หน่วยกิต

สำหรับวิชาเลือกอีก 6 หน่วยกิต ให้เลือกเรียนจากวิชาเลือกเลือกกลุ่มต่าง ๆ ให้ครบ ยกเว้น นักศึกษาที่ต้องการเลือกเรียนกลุ่มทักษะภาษาเสริมวิชาชีพภาษาจีน ให้เลือกเรียนวิชา

GE 2133	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 (Chinese for Communication I)	3(2/2-1/2-0)	
GE 2143	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 2 (Chinese for Communication II)	3(2/2-1/2-0)	

กลุ่มวิชาเลือก

กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์

GE 2182	สุนทรียภาพแห่งชีวิต (Aesthetics for Life)	2(2/2-0-0)	
GE 2192	วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย (Thai Culture and Wisdom)	2(2/2-0-0)	
GE 2222	ตรรกวิทยา : การใช้เหตุผลในชีวิตประจำวัน (Logic : Reasoning for Daily Life)	2(2/2-0-0)	

GE 2242	การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม	2(2/2-0-0)
-	(Intercultural Communication)	
กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์		
GE 1132	ทักษะและกระบวนการคิด	2(2/2-0-0)
-	(Thinking Skills and Processes)	
GE 2202	กฎหมายกับสังคม	2(2/2-0-0)
-	(Law and Society)	
GE 2212	ภาวะผู้นำกับการจัดการ	2(2/2-0-0)
-	(Leadership and Management)	
GE 2241	ทักษะการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา	1(1/1-0-0)
-	(Learning Skills in Higher Education)	
GE 2142	อาเซียนศึกษา	2(2/2-0-0)
-	(Asean Studies)	
GE 2152	ผู้ประกอบการยุคใหม่	2(2/2-0-0)
-	(Modern Entrepreneurship)	
กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์		
CS 1001	การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป	1(0-1/2-0)
-	ในชีวิตประจำวัน	
	(Application of Software in Daily Life)	
GE 2232	มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม	2(2/2-0-0)
-	(Humans and Environments)	

MA 1003	คณิตศาสตร์	3(3/3-0-0)	
-	(Mathematics)		
ST 1053	สถิติเบื้องต้น	3(3/3-0-0)	
-	(Introduction to Statistics)		
2. หมวดวิชาเฉพาะ		ไม่น้อยกว่า	9 9
หน่วยกิต			
	2.1 กลุ่มวิชาแกน		30 หน่วยกิต
รหัสวิชารายวิชา			หน่วยกิต
Prerequisite			
EG 5313	การฟัง-การพูดภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ	3(3/3-0-0)	
-	(English Listening-Speaking for Professional Purposes)		
EG 5323	การอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ	3(3/3-0-0)	GE
1063	(English Reading-Writing for Professional Purposes)		
HI 1013	การพัฒนาบุคลิกภาพในงานบริการ	3(3/3-0-0)	
-	(Personality Development in Service)		
HI 1103	อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและโรงแรม	3(3/3-0-0)	
-	(Tourism and Hotel Industry)		

รหัสวิชารายวิชา	หน่วยกิต	Prerequisite
HI 1113	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับธุรกิจที่พักและบริการอาหาร	3(3/3-0-0) -
	(Introduction to Lodging and Food Service Business)	
HI 2133	การท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนและโลก	3(3/3-0-0) -
	(ASEAN and Global Tourism)	
HI 2143	เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการท่องเที่ยวและการบริการ	3(2/2-1/2-0) -
	(Information Technology for Tourism and Service)	
HI 2193	การจัดการทรัพยากรมนุษย์ในอุตสาหกรรมบริการ	3(3/3-0-0) -
	(Human Resource Management in Hospitality Industry)	
HI 3273	พฤติกรรมนักท่องเที่ยว	3(3/3-0-0) -
	(Tourist Characteristics and Behavior)	
PC 2143	จิตวิทยาในการบริการและการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม	(3/3-0-0) -
	(Service Psychology and Cross Cultural Communication)	
2.2 กลุ่มวิชาเอกบังคับ	36 หน่วยกิต	
HI 2003	ศิลปะการต้อนรับและการสื่อสารในงานบริการ	3(3/3-0-0) -
	(Hospitality and Communication Arts)	
HI 2153	การดำเนินงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม	3(2/2-1/2-0) -
	(Food and Beverage Service Operation)	
HI 2163	การตลาดโรงแรมและการขาย	3(3/3-0-0) -
	(Hotel Marketing and Sales)	
HI 2173	การดำเนินงานและการจัดการครัว	3(2/2-1/2-0) -
	(Kitchen Operation and Management)	
HI 2183	การดำเนินงานภัตตาคารและบริการจัดเลี้ยง	3(2/2-1/2-0) -
	(Restaurant Operation and Catering Service)	
HI 3283	การบัญชีและการเงินสำหรับธุรกิจโรงแรม	3(3/3-0-0) -
	(Accounting and Finance for Hotel Business)	
HI 3293	การดำเนินงานและการจัดการงานบริการส่วนหน้า	(2/2-1/2-0) -
	(Front Office Operation and Management)	
HI 3373	การดำเนินงานและการจัดการงานแม่บ้าน	3(2/2-1/2-0) -
	(Housekeeping Operation and Management)	
HI 4253	การวางแผนและพัฒนาธุรกิจโรงแรม	3(3/3-0-0) -
	(Hotel Business Planning and Development)	

รหัสวิชารายวิชา	หน่วยกิต	Prerequisite
HI 4263	การวิจัยพื้นฐานสำหรับอุตสาหกรรมบริการ เพื่อการท่องเที่ยว (Fundamental Research for Hospitality Industry)	3(2/2-1/2-0)MA 1073
HI 4273	การสัมมนาในอุตสาหกรรมบริการ เพื่อการท่องเที่ยว (Seminar on Hospitality Industry)	3(3/3-0-0) -
HI 4313	การจัดการธุรกิจการบิน (Airline Business Management)	3(2/2-1/2-0) -
2.3 กลุ่มวิชาเอกเลือก		18 หน่วยกิต
HI 3303	การจัดการสปา (Spa Management)	3(2/2-1/2-0) -
HI 4283	การดำเนินงานและการจัดการธุรกิจ MICE (MICE Operation and Management)	3(2/2-1/2-0) -
HI 4293	การจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism Management)	3(2/2-1/2-0) -
HI 4323	การจัดการอาหารนานาชาติและอาหารท้องถิ่น (International and Local Cuisine Management)	3(2/2-1/2-0) -
HI 4333	การออกแบบอาหาร (Food Styling)	3(2/2-1/2-0) -
HI 4343	การจัดสโมสรและบาร์ (Club and Bar Management)	3(2/2-1/2-0) -
HI 4353	การจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการในธุรกิจที่พักแรม (Sport and Recreation Management in Lodging Business)	3(2/2-1/2-0) -
HI 4363	การจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism Management)	3(2/2-1/2-0) -
HI 4373	การจัดการท่องเที่ยวทางทะเล (Marine Tourism Management)	3(2/2-1/2-0) -
HI 4383	การจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro Tourism Management)	3(2/2-1/2-0) -

2.4 กลุ่มทักษะภาษาเสริมวิชาชีพ

15 หน่วยกิต

(สำหรับนักศึกษาไทยให้เลือกศึกษากลุ่มภาษาจีนหรือกลุ่มภาษาอังกฤษกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น)

2.4.1 ภาษาจีน

CN 3303	ภาษาจีนเพื่อธุรกิจโรงแรม 1 (Chinese for Hotel 1)	3(3/3-0-0)	GE2143
CN 3033	ภาษาจีนเพื่ออุตสาหกรรมบริการ (Chinese for Hospitality Industry)	3(3/3-0-0)	GE2143
CN 3323	ภาษาจีนเพื่อธุรกิจโรงแรม 2 (Chinese for Hotel 2)	3(3/3-0-0)	CN 3303
CN 3313	ภาษาจีนเพื่อภัตตาคารและงานครัว (Chinese for Restaurant and Kitchen)	3(3/3-0-0)	GE2143
CN 3963	ภาษาจีนเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยว (Chinese for Tourism)	3(3/3-0-0)	GE2143

2.4.2 ภาษาอังกฤษ

EG 3843	ภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ (English for Hospitality Industry)	3(3/3-0-0)	GE 1063
EG 4303	ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม 1 (English for Hotel 1)	3(3/3-0-0)	GE 1063
EG 4313	ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม 2 (English for Hotel 2)	3(3/3-0-0)	EG 4303
EG 4363	ภาษาอังกฤษเพื่อภัตตาคารและงานครัว (English for Restaurant and Kitchen)	3(3/3-0-0)	GE 1063
EG4693	ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยว (English for Tourism)	3(3/3-0-0)	GE 1063

2.4.3 กลุ่มวิชาภาษาไทย

15 หน่วยกิต

สำหรับนักศึกษาต่างชาติ

TC 1033	การอ่านภาษาไทย 1	3(2/2-1/2-0)
TC 1043	การเขียนภาษาไทย 1	3(2/2-1/2-0)

TC 1053	การฟัง-การพูดภาษาไทย	3(3/3-0-0)
TC 4133	ภาษาไทยเพื่ออุตสาหกรรมบริการการท่องเที่ยว	3(3/3-0-0)
TC 4113	ภาษาไทยเพื่อการโรงแรม	3(3/3-0-0)

3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 6

หน่วยกิต

ให้เลือกเรียนจากรายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรีที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้ตามความสนใจ

4. หมวดวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 6

หน่วยกิต

HI 4396สหกิจศึกษา 6(0-0-6/40)

กลุ่มวิชาโทอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว

นักศึกษาหลักสูตรอื่นที่ประสงค์จะศึกษาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว เป็นวิชาโท ต้องศึกษารายวิชาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวจำนวนไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มวิชาบังคับ

12 หน่วยกิต

นักศึกษาต้องศึกษารายวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวจำนวน 12 หน่วยกิต

ดังนี้

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	Prerequisite
HI 1103	อุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยวและการโรงแรม	3(3/3-0-0)	-
HI 1113	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับธุรกิจที่พักและบริการอาหาร	3(3/3-0-0)	-
HI 3293	การดำเนินงานและการจัดการงานบริการส่วนหน้า	3(2/2-1/2-0)	-
HI 2153	การดำเนินงานและการบริการอาหารและเครื่องดื่ม	3(2/2-1/2-0)	-

2. กลุ่มวิชาโทเลือก

6 หน่วยกิต

นักศึกษาต้องเลือกศึกษารายวิชาการท่องเที่ยวอื่นๆ จากกลุ่มวิชาเอกบังคับ หรือกลุ่มวิชาเอกเลือกของหลักสูตรจำนวน 6 หน่วยกิต

6.4 การสำเร็จการศึกษา

หลักสูตรนี้ได้ออกแบบไว้เพื่อให้ให้นักศึกษาที่จบการศึกษาสามารถทำงานในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวได้เช่น ธุรกิจการภัตตาคารและการครัว ธุรกิจการต้อนรับ ธุรกิจที่พักแรมธุรกิจบาร์และเครื่องดื่ม ธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจการจัดการประชุมและนิทรรศการ หรือ ธุรกิจบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยวโดยผู้จบการศึกษาสามารถเลือกตำแหน่งงานในธุรกิจเหล่านั้นได้ เช่น การทำงานในแผนกขายและการตลาด แผนกรับจอง แผนกต้อนรับ แผนกแม่บ้าน แผนกครัว แผนกอาหารเครื่องดื่ม แผนกประชาสัมพันธ์แผนกธุรการในส่วนของ การติดต่อสื่อสารในระบบสากลของที่พักแรม รวมถึงสายงานด้านอพาร์ทเมนต์เซอร์วิส ธุรกิจการบินโฮมสเตย์ รีสอร์ท และธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจที่เกี่ยวข้องเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญของการท่องเที่ยว ซึ่งถือว่าเป็นรายได้ส่วนใหญ่ของประเทศธุรกิจต่างๆในอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวนั้นมีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว และมากขึ้นเรื่อย ๆ ในทุกจังหวัดของประเทศไทย และมีความต้องการแรงงานอีกมากเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวประเทศไทย ดังนั้นการเรียนหลักสูตรนี้บัณฑิตที่จบการศึกษาไปจะมีงานรองรับอย่างแน่นอน นอกจากนี้ในระดับภูมิภาคอาเซียนได้

เปิดกว้างสำหรับบุคคลากรที่สามารถไปประกอบวิชาชีพยังประเทศในกลุ่มอาเซียน โดยมีใบรับรองวิชาชีพให้ด้วย ซึ่งถือว่าเป็นโอกาสและอนาคตที่ดียิ่งสำหรับบุคคลากรในสายงานนี้

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร

วณิช นิรันตรานนท์ (2535 : บทคัดย่อ) ได้กล่าวว่าการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรปริญญาตรีในวิทยาลัยพลศึกษา โดยใช้แบบจำลอง CIPP ประเมินสภาพบริบทปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และผลผลิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 1,132 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอน 544 คน นักศึกษาชั้นปีที่สี่ 486 คน และผู้สำเร็จการศึกษา 102 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามการวิเคราะห์ข้อคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1) ด้านบริบท วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมชัดเจน โครงสร้างของหลักสูตร กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ต้องเพิ่มให้มากขึ้น และเนื้อหาวิชาของหลักสูตรยังมีความซ้ำซ้อนกันอยู่มาก

2) ด้านปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่สื่อการเรียนการสอน วัสดุหลักสูตรทั้งปริมาณและคุณภาพยังไม่เหมาะสม และไม่ได้ได้รับความสะดวกในด้านการเก็บข้อมูล ส่วนสถานที่เรียนมีความเหมาะสมดี

3) ด้านกระบวนการ การเรียนการสอน ยังต้องปรับปรุงเรื่องการใช้สื่อการเรียน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรนอกเหนือจากในเวลาเรียนปกติ การวัดและประเมินผล มุ่งเน้นความรู้และทักษะมากกว่าความคิดสร้างสรรค์

4) ด้านผลผลิต ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ทำงานแล้วและเป็นงานภาคเอกชน ผู้สำเร็จการศึกษาจะมีความรู้ความสามารถในการฝึกและการจัดการกีฬาขั้นพื้นฐาน มีความสามารถเป็นผู้นำทางการกีฬา แต่จะไม่มั่นใจในความสามารถดำเนินการประกอบอาชีพอิสระทางการกีฬา

5) ปัญหาของหลักสูตร ปัญหาที่พบคือการขาดตำราที่มีคุณภาพ ขาดงบประมาณ และการประสานระหว่างวิทยาลัยคู่สมทบ

อาบทิพย์ ภาณุจนวนศ์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ ผลการวิจัยพบว่า

1) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีความชัดเจนในภาษา และสามารถเข้าใจได้ ระบุถึงการส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นนักส่งเสริมการเกษตร และผู้สอนสามารถปฏิบัติได้จริง วัตถุประสงค์ทุกรายวิชาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลัก 1 และมี 7 รายวิชา ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรทั้ง 4 ข้อ วัตถุประสงค์ของรายวิชาสอดคล้องกับสภาพและปัญหาของสังคมไทยได้เป็นอย่างดี

2) โครงสร้างของหลักสูตรปัจจุบัน และการลำดับการเรียนกระบวนการวิชามีความเหมาะสม

3) การบริหารหลักสูตร วิธีการทำให้อาจารย์มีความเข้าใจวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมและการจัดแผนการศึกษาของบัณฑิตศึกษามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

4) อาจารย์ส่วนมากมีคุณสมบัติเหมาะสมตามเกณฑ์ และมีความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เกือบทุกคน

5) ภาระงานของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงสูงกว่า และเท่ากับเกณฑ์เกือบทุกด้าน แต่จำนวนที่ใช้ในการสอนระดับปริญญาโทเท่านั้นที่ต่ำกว่าเกณฑ์

6) บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป ในสภาพที่สอดคล้องกับที่มหาบัณฑิตและนักศึกษาคาดหวัง 10 ใน 4 บทบาท

7) บทบาทของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในสภาพที่เป็นจริงสอดคล้องกับที่มหาบัณฑิตและนักศึกษาคาดหวัง 10 ใน 4 บทบาท

8) กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ในสภาพที่เป็นจริง ส่วนเป็นไปตามที่นักศึกษา และมหาบัณฑิตคาดหวัง

9) วัสดุ อุปกรณ์ และสื่อ ส่วนมากไม่เพียงพอและขาดภาพ หนังสือ และวารสารภาษาไทยมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอ และหนังสือภาษาต่างประเทศมีจำนวนน้อยด้วย

10) คุณสมบัติของนักศึกษาก่อนเข้าศึกษาในหลักสูตร ส่วนมากเป็นไปตามเกณฑ์

11) ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีความพอใจ จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา และระยะเวลาที่นักศึกษาใช้จนสำเร็จการศึกษา

12) มหาบัณฑิตส่วนมาก ปฏิบัติงานทั่วไป และปฏิบัติงานด้านส่งเสริมการเกษตรอยู่ในระดับดี พัฒนา จันทนา และคณะ (2538) ได้ทำการประเมินหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาเอกสังคมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตร 4 ปี สาขาวิชาเอกสังคมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 6 คน และบัณฑิตปริญญาตรี สาขาวิชาเอกสังคมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่จบการศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2525-2534 จำนวน 62 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาและบัณฑิตประเมินหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาเอกสังคมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร กำหนดได้ชัดเจน เหมาะสม ครอบคลุมมากในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย

2) ด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตร ซึ่งได้แก่โครงสร้างของเนื้อหาวิชามีความเพียงพอ เนื้อหาวิชาในหมวดต่าง ๆ มีความเหมาะสม และการจัดรูปแบบเนื้อหาวิชาควรจัดเป็น วิชาเอกและโทอยู่ในสาขาเดียวกัน การจัดเนื้อหาวิชาซีพีที่เป็นวิชาเอกจัดได้เหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้

3) ด้านการสอนในชีวิตประจำวัน เป็นพื้นฐานการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพอื่นส่วนความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชา มีเพียง 2 กระบวนวิชาที่มีเนื้อหาซ้ำซ้อนกัน นอกจากนั้นเนื้อหากระบวนวิชาต่าง ๆ มีลักษณะที่น่าสนใจ ทันสมัย เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน และการวัด-ประเมินผล

4) ด้านกระบวนการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ เป็นอย่างมากในทุกกระบวนการวิชา โดยเฉพาะการแนะนำกระบวนการวิชา การบอก แหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม การบอกเกณฑ์และวิธีวัด-ประเมินผล ส่วนวิธีสอนที่ใช้สอน คือ การบรรยาย

5) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากหลักสูตร ประโยชน์ที่ได้รับมาก คือ การนำไปใช้ในการสอนและใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ

6) ด้านผลผลิตของหลักสูตร นักศึกษาและบัณฑิตซึ่งเป็นผลผลิตของหลักสูตร พึ่งมีสมรรถภาพ และคุณลักษณะเป็นอย่างมากในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ จัดการเรียนการสอนและเทคนิควิธีการต่าง ๆ

กาญจนา มณีแสง (2538 : บทคัดย่อ) ได้กล่าวว่าการประเมินหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตร พ.ศ.2533ของมหาวิทยาลัยบูรพา วิชาเอกบริหารการศึกษา การประถมศึกษา จิตวิทยาการแนะแนว ชีววิทยา วิทยาศาสตร์ศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรในด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร คุณวุฒิและภาระงานของคณาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษา กระบวนการเรียนการสอน คุณภาพของมหาบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา 48 คน มหาบัณฑิต 149 คน ผู้บังคับบัญชาของมหาบัณฑิต 149 คน เพื่อร่วมงานของมหาบัณฑิต 149 คน ผลการวิจัยพบว่าโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรทั้ง 5 วิชาเอก มีจำนวนหน่วยกิต ตลอดหลักสูตร 48 หน่วยกิต เหมาะสมดี รายวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาพื้นฐานทางการศึกษา หมวดวิชาเอก หมวดวิชาเลือกเสรี เหมาะสมดี ควรปรับปรุงหน่วยกิต ปริญญาโท 6 หน่วยกิต ให้เป็น 12 หน่วยกิต โดยลดจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาอื่น ๆ ลง เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ.2533 คณาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษาทุกวิชาเอกมีส่วนคุณวุฒิปริญญาเอก ปริญญาโทเป็นไปตามเกณฑ์ทบวงมหาวิทยาลัย คณาจารย์มีภาระงานสอนระดับปริญญาตรีและปริญญาโท เฉลี่ยสัปดาห์ละ 11.11 ชั่วโมง ควบคุมปริญญาโทเฉลี่ยคณาจารย์ 1 คน ต่อนิสิตจำนวน 5 คน แต่คณาจารย์ภาควิชาบริหารการศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณาจารย์ละ 1 คน เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาให้กับนิสิตจำนวน 7 คน และเป็นกรรมการที่ปรึกษาให้กับนิสิตจำนวน 7 คน นอกจากนี้คณาจารย์เขียนตำราหรือเอกสารประกอบการเรียนปีละ 1 เล่ม ทำวิจัยปีละ 1 เรื่อง ด้านกระบวนการเรียนการสอน คณาจารย์มีพฤติกรรมการสอนเหมาะสมเป็นครูที่ดี เป็นนักวิชาการ เป็นผู้มีความซื่อสัตย์ แหล่งค้นคว้าของนิสิตได้แก่สำนักหอสมุดซึ่งมีจำนวนตำราและเอกสารประกอบการเรียนจำนวนน้อยและไม่ทันสมัย มหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตทุกวิชาเอก มีคุณภาพที่คุณลักษณะเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการประกอบวิชาชีพตามสาขาวิชาที่เรียนมา เป็นบุคคลผู้ใฝ่รู้เชิงวิชาการ มีความซื่อสัตย์ ได้รับการยอมรับนับถือจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานมีความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนร่วมงาน

จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช (2538 : บทคัดย่อ) ได้กล่าวว่าการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2538) สาขามัธยมศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในด้านความเหมาะสมของหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร รวมทั้งการติดตาม

บัณฑิตของหลักสูตรในด้านการนำความรู้ไปใช้ กลุ่มตัวอย่างเป็นผลผลิตของหลักสูตรรุ่นที่ 2 ซึ่งสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2542 จำนวน 154 คน ให้ข้อมูล 2 ระยะ ขณะเป็นนิสิตปีที่ 4 หลังเรียนครบหลักสูตร และคณะที่เป็นบัณฑิตแล้ว 1 ปี เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม 7 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ค่าร้อยละ มีขณิมาเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการประเมินพบว่า

1) หลักสูตรมีความเหมาะสม ในด้านโครงสร้างของหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตรวมของหลักสูตร และของหมวดวิชาต่าง ๆ มีความเหมาะสม ส่วนที่ต้องปรับปรุงคือ หลักสูตรควรกำหนดหน่วยกิตของวิชาเลือกเสรีเพิ่มขึ้น ควรเน้นภาคปฏิบัติมากขึ้น โดยเฉพาะในหมวดการศึกษาทั่วไป ในขณะที่การเน้นภาคทฤษฎีเหมาะสมแล้ว

2) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและประสบการณ์ที่จัดให้นิสิตมีความเหมาะสม นิสิตได้รับจากการพัฒนาคุณลักษณะต่าง ๆ อย่างครบถ้วน รวมทั้งมีความเหมาะสมในด้านดำเนินงานของคณะครูศาสตร์ที่ส่งเสริมวิชาการให้นิสิต

3) จากการติดตามผลผลิตของหลักสูตรไม่พบว่ามีบัณฑิตว่างงาน บัณฑิตวิชาเอกวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการศึกษา บัณฑิตกลุ่มศิลปศาสตร์ศึกษาต่อและประกอบอาชีพในปริมาณใกล้เคียงกัน ในขณะที่บัณฑิตวิชาเอกภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับครู

สุวรรณดี นิมานพิสุทธิ์(2545:บทคัดย่อ) ได้ประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามหาบัณฑิตและอาจารย์ประจำสาขาวิชาประเมินหลักสูตรในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) การกำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดได้ชัดเจน เหมาะสม ครอบคลุมในด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย สอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2) การกำหนดโครงสร้างและเนื้อหาวิชาซึ่งได้แก่ โครงสร้างและเนื้อหาวิชาของหลักสูตรจำนวน 40 หน่วยกิต มีความเพียงพอ เนื้อหากระบวนกรวิชาในสาขาวิชาเฉพาะนอกสาขาวิชาบังคับและวิชาเลือก กำหนดได้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกระบวนกรวิชาและสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนตลอดจนการพัฒนาวิชาชีพครู การศึกษาต่อในระดับสูง และการประยุกต์ใช้ในวิชาชีพอื่น นอกการนั้นเนื้อหากระบวนกรวิชาต่าง ๆ มีลักษณะที่น่าสนใจ ทันสมัย เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต และคาบเวลา เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล

3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนมีการปฏิบัติกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนในทุกกระบวนกรวิชา ทั้งกระบวนกรบังคับและวิชาเอก เช่น การแนะนำกระบวนกรวิชา บอกวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่เรียน ชี้แจงวิธีการเรียนการสอน บอกเกณฑ์การวัดและประเมินผล กิจกรรมที่ใช้จัดการเรียนการสอนมากคือ การอภิปรายทั้งชั้น อภิปรายกลุ่ม การค้นคว้าอิสระ การทำรายงานเดี่ยว และกลุ่ม

4) การประเมินผลการเรียนการสอน กำหนดวิธีการประเมินอย่างเหมาะสม เช่น การกำหนดให้มีการประเมิน 2 ส่วนคือ การประเมินย่อยและรวม การกำหนดให้ผู้สอนเป็นผู้กำหนดวิธีการและสัดส่วนของการประเมินเอง และการประเมินผลเพื่อจบหลักสูตรที่กำหนดให้นักศึกษาผ่านการประเมินผลเพื่อจบหลักสูตรที่กำหนดให้นักศึกษาผ่านการประเมินวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระเป็นต้น

สุวรรณีย์ วงศ์วัฒนา (2546) ได้กำเนินการประเมินหลักสูตรนิเทศศาสตร์ของสถาบันการภารุทิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก โดยศึกษาจากอาจารย์ ผู้บริหาร นักศึกษา บัณฑิต และหัวหน้าหน่วยงานสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และมีการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 3 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า

1) ด้านโครงสร้างของหลักสูตร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรนิเทศศาสตร์ปริญญาตรี 4 ปี ด้านโครงสร้างหลักสูตร โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2) ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรนิเทศศาสตร์ปริญญาตรี 4 ปี ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากโดยเห็นว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจริยธรรม ความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบต่อสังคม และวิชาชีพนิเทศมากที่สุด

3) ด้านเนื้อหาของหลักสูตร นักศึกษาและบัณฑิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรนิเทศศาสตร์ปริญญาตรี 4 ปี ด้านเนื้อหาของหลักสูตร โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยบัณฑิตที่จบการศึกษาแล้วเห็นว่าเนื้อหาวิชาส่งเสริมให้นักศึกษามีจรรยาบรรณในวิชาชีพมากที่สุด ส่วนนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่เห็นว่าเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมากที่สุด สำหรับอาจารย์เห็นว่าเนื้อหาของหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

4) คุณสมบัติของอาจารย์ ส่วนใหญ่เห็นว่าอาจารย์มีคุณสมบัติเหมาะสมอยู่ในระดับมากโดยบัณฑิตที่จบการศึกษาแล้วเห็นว่า อาจารย์มีความรับผิดชอบมากที่สุด รองมาคือทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ ส่วนนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่เห็นว่าอาจารย์มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพมากที่สุด รองมาคือ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในด้านการเรียนการสอนในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี

5) คุณสมบัติของนักศึกษา นักศึกษาบัณฑิตส่วนใหญ่เห็นว่านักศึกษามีคุณสมบัติเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยบัณฑิตที่จบการศึกษาแล้วเห็นว่า นักศึกษาประพฤติตัวเป็นพลเมืองดีมากที่สุด รองลงมาคือ มีประชาธิปไตย ส่วนคุณสมบัติลำดับสุดท้ายคือ การเป็นผู้ทันเหตุการณ์ ทันสมัย และค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ ส่วนนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่เห็นว่านักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพมากที่สุด รองลงมาคือเป็นพลเมืองดี ส่วนคุณสมบัติลำดับสุดท้ายคือ สิ่งอำนวยความสะดวก ที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

6) สภาพการจัดการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพนิเทศศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านวิธีการสอน เห็นว่าด้านการ

เตรียมการสอนและวัดผลมีความเหมาะสมมากที่สุด รองลงมาคือด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา และนักศึกษากับนักศึกษาด้วยกัน ส่วนลำดับท้ายสุดคือสิ่งอำนวยความสะดวกที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

7) การศึกษาประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตร์ของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ปีการศึกษา 2541-2544 ผลการวิจัยพบว่า มีคุณภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านจิตลักษณะเห็นว่า มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในการทำงานได้มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านบุคลิกภาพมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยเฉพาะด้านความซื่อสัตย์ต่อตนเองและหน้าที่ สำหรับด้านความรู้ความเข้าใจเห็นว่ามีคุณภาพในลำดับสุดท้าย โดยเฉพาะความรู้ความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพ

8) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีหลักสูตรนิเทศศาสตร์ จำแนกตามเพศ และสาขาวิชาทั้งโดยภาพรวม และรายด้าน พบว่าไม่แตกต่างกัน

9) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ มีต่อหลักสูตรนิเทศศาสตร์ จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

10) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ที่มีต่อหลักสูตรนิเทศศาสตร์จำแนกตามสาขาวิชาโดยภาพรวม และรายด้าน พบว่าไม่แตกต่างกัน

11) การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา ของผู้สำเร็จการศึกษาปี 2541-2544 ที่มีประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัด พบว่า ไม่แตกต่างกัน

นพดล โปงอ้าย (2548) ได้ดำเนินการการประเมินหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2548 โดยเก็บข้อมูลจาก มหบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2545-2548 นักศึกษาที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2548 นักศึกษาที่อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของมหบัณฑิต และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้การประเมินรูปแบบซีพี(CIPP Model) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis)ผลการวิจัยพบว่า

1) ด้านบริบท วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความชัดเจน ความสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และการนำไปปฏิบัติได้จริงในชีวิตประจำวัน โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตร มีความเหมาะสม

2) ด้านปัจจัยเบื้องต้น คุณสมบัติของอาจารย์ด้านวุฒิการศึกษาอยู่ในลำดับชั้น A ตำแหน่งทางวิชาการอยู่ในลำดับชั้น D ผลงานทางวิชาการอยู่ในลำดับชั้น A ภาระงานของอาจารย์ผู้สอนประจำ

หลักสูตร มีความเหมาะสม ทรัพยากรในการดำเนินการมีความเพียงพอ คุณภาพ และมีความสะดวกในระดับมาก

3) ด้านกระบวนการ การบริหารหลักสูตรมีความเหมาะสม การกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล มีความเหมาะสม บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไปได้ปฏิบัติบทบาทและหน้าที่ของตนเองเป็นบางครั้ง และคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ปฏิบัติบทบาทและหน้าที่ของตนเองอยู่เป็นประจำสม่ำเสมอ

4) ด้านผลผลิต ระดับผลการเรียนเฉลี่ยของมหาบัณฑิตส่วนใหญ่เท่ากับหรือมากกว่า 3.25 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาจัดอยู่ในลำดับชั้น C คุณลักษณะและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิตอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

วริศราศิริมหาราช และคณะ (2549) ได้ดำเนินการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรทางวิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิก สาขาทันตกรรมสำหรับเด็ก คณะทันตแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า

องค์ประกอบที่ 1 ทิศทางนโยบายของหลักสูตร

1) หลักสูตรได้มีการกำหนดปรัชญาและวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจนในเอกสารของหลักสูตร โดยสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของคณะทันตแพทยศาสตร์ และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในการส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการ และความเชี่ยวชาญในสาขา สอดคล้องกับการพัฒนาของประเทศ

2) ปรัชญา และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีความสัมพันธ์กับความต้องการของตลาดปัจจุบัน จากการเปิดหลักสูตรเป็นปีที่ 3 พบว่า อัตราส่วนของจำนวนผู้สมัครต่อจำนวนที่รับประมาณ 6:1 โดยเฉลี่ยในอนาคตได้มีการวางแผนที่จะพัฒนาหลักสูตรไปสู่ระดับปริญญาโท และ ป.บัณฑิต ขั้นสูง ตามแผนการดำเนินการในปี 2549 ซึ่งจะสอดคล้องกับความต้องการของตลาด เนื่องจากได้มีกำหนดค่าตอบแทนทันตแพทย์ในภาคราชการตามวุฒิที่ได้รับ

3) หลักสูตรไม่ได้กำหนดการวิจัยเป็นเนื้อหาของหลักสูตร หลักสูตรเน้นการพัฒนาองค์ความรู้ในสาขาวิชาโดยการให้มีการคิด ค้นคว้าวิเคราะห์บทความทางวิชาการ บทความปริทัศน์และบทความวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ระยะเวลาการศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตร 1ปี ไม่พอเพียงกับการทำวิจัยที่ดี แต่ในระยะที่มีการปรับปรุงหลักสูตรจะมีการนำเรื่องของการวิจัยเป็นข้อพิจารณาในอนาคต

4) คุณสมบัติของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยนักศึกษาผ่านการประเมินทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติตามที่ได้กำหนดไว้อย่างครบถ้วน เนื่องจากผู้มาศึกษาในหลักสูตรส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความสนใจในสาขาทันตกรรมสำหรับเด็กอย่างจริงจัง และจำนวนที่รับเหมาะสม อาจารย์สามารถตรวจสอบได้ จึงทำให้สามารถผ่านการประเมินได้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

5) ปัญหา และอุปสรรคเชิงนโยบาย ขณะนี้ยังไม่พบ
องค์ประกอบที่ 2 การบริหารกิจการบัณฑิตศึกษา

6) หลักสูตรมีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรจากคณาจารย์ในภาควิชาฯ มีประธานบริหารหลักสูตรเป็นผู้จัดการและติดตามการดำเนินงาน มีการประชุมเพื่อปรับปรุงการบริหารหลักสูตรให้ดำเนินไปด้วยดี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

7) ปัญหาและอุปสรรคมีในส่วนของคลินิกทันตกรรมสำหรับเด็ก ซึ่งสังกัดในโครงการจัดตั้งโรงพยาบาลทันตกรรม เนื่องจากหลักสูตรนี้เป็นการเพิ่มพูนทักษะการรักษาทางทันตกรรมให้แก่เด็กที่มีปัญหา ซึ่งมีความจำเป็นต้องมีผู้ช่วยช่างเก้าอี้ ขณะที่ในคลินิกทันตกรรมเด็กมีผู้ช่วยทันตแพทย์น้อยมาก ประกอบจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 6 เพิ่มมากขึ้น เกิดปัญหาอุปสรรคในการให้บริการทางทันตกรรมอย่างยิ่ง ต้องการให้โรงพยาบาลแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายของผู้ช่วยทันตกรรมในคลินิกทันตกรรมสำหรับเด็ก ควรเพิ่มผู้ช่วยทันตแพทย์ให้พอเพียง และเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร

นอกจากนั้นปัญหาของยูนิตทำฟันซึ่งมีอายุการใช้งานนาน ทำให้เกิดปัญหาขัดข้องขณะให้การรักษา โครงการจัดตั้งโรงพยาบาลควรมีระบบการตรวจสอบและการแก้ไขปัญหาของยูนิต อย่างรวดเร็ว และได้ผลดี ปัญหาการขาดแคลนผู้ช่วยทันตแพทย์และยูนิตทำฟันเป็นสิ่งที่ทำให้การรับนักศึกษาบัณฑิตศึกษาไม่สามารถดำเนินการตามแผนได้

องค์ประกอบที่ 3 การสัมมนาหลักสูตรและการประเมินหลักสูตร

1) คณะกรรมการบริหารหลักสูตร มีการประชุมกันเพื่อสัมมนาหลักสูตรปีละครั้ง ตามระเบียบของมหาวิทยาลัย ได้กำหนดให้หลักสูตรที่เปิดสอน 5 ปี ต้องมีการประเมินหลักสูตรทันตกรรมสำหรับเด็กยังเปิดสอนไม่ครบ 5 ปี จึงยังไม่มีการประเมินหลักสูตร มีแต่การประชุมเพื่อปรับปรุงเนื้อหา วิธีการจัดการเรียนการสอน การประเมินผลการศึกษา ประมาณปีละ 4 ครั้ง

2) หลักสูตรมีบัณฑิตสำเร็จการศึกษาไป 3 รุ่น จำนวน 8 คน และอยู่ในระหว่างการเก็บข้อมูลจากผู้ให้บริการ

3) การประเมินหลักสูตรย่อมมีผลดีต่อการปรับปรุงหลักสูตรในอนาคต

4) ข้อเสนอแนะ ต้องการให้คณะกรรมการประเมินที่ชัดเจน และไม่มากเกินไป ผู้ทำการประเมินจะได้ทำได้อย่างสะดวกขึ้น

องค์ประกอบที่ 4 การบริหารทรัพยากร

1) มีการวางแผนการทำงานงบประมาณล่วงหน้า ตามงบประมาณที่ได้รับ ซึ่งมีจำนวนไม่มาก โดยใช้จ่ายในส่วนของอาจารย์พิเศษและซื้อได้เพียงครุภัณฑ์ของภาควิชาชั้นเล็ก ๆ และได้ใช้ตามแผนที่วางไว้ครบถ้วน

2) มีการวางแผนจัดสรรอาจารย์และบุคลากรล่วงหน้า โดยมีอาจารย์กำลังศึกษาต่อระดับปริญญาโท 1 คน และวุฒิปับตร 1 คน

3) ทรัพยากรด้านอาจารย์ขาดแคลนอยู่ในปัจจุบัน ทำให้ไม่สามารถรับนักศึกษาตามแผนที่กำหนดไว้ได้

องค์ประกอบที่ 5 กระบวนการจัดการศึกษา

หลักสูตรนี้ได้มีกระบวนการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

1) คุณสมบัติของผู้เข้าเรียนสอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์หลักของหลักสูตร ซึ่งมีผู้สมัครจากหลายภูมิภาคทั้งกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดจำนวนมากพอควร อัตราผู้สมัครต่อจำนวนที่รับโดยเฉลี่ย 6:1 ทำให้สามารถคัดเลือกผู้เรียนให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้

2) เนื้อหาของหลักสูตร ปริมาณงาน และรูปแบบการเรียนการสอนสอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ โดยเน้นการฝึกทักษะ เพิ่มพูนประสบการณ์ในการให้การรักษาทันตกรรมเด็กปกติ และเด็กพิเศษได้อย่างเหมาะสม ผู้เรียนมีความชำนาญ และมั่นใจในการปฏิบัติงานภายหลังสำเร็จการศึกษา

3) มีการเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยให้ผู้เรียนเข้าร่วมประชุมวิชาการที่จัดโดยชมรมทันตกรรมสำหรับเด็กแห่งประเทศไทย และชมรมทันตแพทย์สมาคมแห่งประเทศไทย ให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์เพิ่มเติม จากสถาบันเด็กราชนครินทร์ และศูนย์ส่งเสริมสุขภาพเขต 10

4) เนื่องจากห้องพักนักศึกษามัธยมศึกษาอยู่ห่างจากคลินิกทันตกรรมเด็กมาก ภาควิชาจึงได้พยายามจัดสรรเนื้อที่ที่มีอยู่เล็กน้อยในภาควิชาเป็นห้องพักสำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษา

5) มีการประเมินประสิทธิภาพการสอนของคณาจารย์อย่างชัดเจน โดยมีการประเมินการสอนของอาจารย์ทุกท่าน เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน เก็บรวบรวมไว้ที่ภาควิชา

6) ปัญหาและอุปสรรคในการประเมินผลการเรียนการสอน คือยังไม่มีแบบฟอร์มการประเมินระดับมัธยมศึกษา คณะกรรมการฯ จึงใช้แบบฟอร์มของการประเมินระดับปริญญาตรีใช้ไปก่อน ต้องการให้คณะฯดำเนินการในส่วนนี้ให้ชัดเจน

7) การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของนักศึกษา ภาควิชาได้กำหนดให้นักศึกษาได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการร่วมกับภาควิชาอื่น ๆ และให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการเขียนผลงานด้านวิชาการส่งวารสารไทยในประเทศ

สัญญา พรหมเนรมิต (2540:บทคัดย่อ) ได้ทำการประเมินหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล(ภาคพิเศษ) คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model เป็นกรอบในการประเมินประชากรใช้ได้แก่ คณะกรรมการดำเนินงานจำนวน 8 คน อาจารย์ผู้สอนจำนวน 19 คน นักศึกษาจำนวน 233 คน บัณฑิตจำนวน 27 คน ผู้บริหารจำนวน 13 คน และผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตจำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ 4 ฉบับ แบบสอบถาม 3 ฉบับ ผลการวิจัยพบว่า

1) ด้านบริบท จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจนด้านภาษา การนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีความสอดคล้องกับความต้องการอยู่ในระดับมาก โครงสร้างและเนื้อหาควรปรับปรุงจำนวนหน่วยกิตยังไม่เหมาะสม

2) ด้านปัจจัยพื้นฐาน อัตราส่วนวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้สอนไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด อาจารย์มีภาระงานมาก อัตราส่วนของอาจารย์ต่อนักศึกษาสูงกว่าเกณฑ์ นักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉลี่ยและมีคะแนนเฉลี่ยสะสมก่อนเข้า

ศึกษา 2.82 อัตราค่าหน่วยกิตสูงเกินไป ตามความเห็นของนักศึกษาแต่เหมาะสมตามความเห็นของอาจารย์ สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอ งบประมาณเพียงพอ

3) ด้านกระบวนการ เนื้อหาของหลักสูตรมีความเพียงพอที่จะนำไปประกอบอาชีพ ผู้สอนส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนแบบบรรยาย การทำงานขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาวิชา บุคลิกภาพของผู้สอนเหมาะสม ผู้เรียนกับผู้สอนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ช่วงเวลาเรียนเหมาะสม การตัดเกรดใช้ทั้งอิงเกณฑ์และอิงกลุ่ม ระบบทะเบียนมีความเหมาะสม และทันสมัย การให้บริการทางด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับดี

4) ด้านผลผลิต ผู้สำเร็จการศึกษามีความสามารถในการประกอบอาชีพเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานเหมือนวิศวกรทั่วไป คุณภาพของการปฏิบัติงานขึ้นอยู่กับความสามารถเฉพาะตัวของบัณฑิตแต่ละคน ส่วนผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตแต่ละคน ส่วนผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตมีความเห็นว่าคุณภาพของบัณฑิตภาคพิเศษมีความสอดคล้องกับตลาดแรงงานมาก

นาวลณี ประเสริฐสุข และคณะ(2551) ดำเนินการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา จิตวิทยาชุมชน มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยใช้รูปแบบซีบีพี (CIPP Model) ประเมินในด้าน สภาวะแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิต วิธีการศึกษาใช้ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทั้งนี้การศึกษาเชิงปริมาณทำการศึกษาโดยใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากมหาบัณฑิต สาขาวิชา จิตวิทยาชุมชน จำนวน 32 คน นักศึกษาสาขาวิชาจิตวิทยาชุมชนที่ผ่านการฝึกงานทางด้านจิตวิทยา ชุมชนมาแล้ว จำนวน 33 คน และหัวหน้าหน่วยงานในหน่วยงานต้นสังกัดของมหาบัณฑิต จำนวน 30 คน การศึกษาเชิงคุณภาพทำการศึกษาโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญสาขาจิตวิทยาชุมชน จำนวน 3 คน อาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวน 7 คน และมหาบัณฑิตสาขาจิตวิทยาชุมชนจำนวน 15 คน และ ทำการศึกษาเอกสาร ได้แก่ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน พ.ศ.2541 และ เอกสารประกันคุณภาพของภาควิชา จิตวิทยาและการแนะแนว การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้การ แจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้ การวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

1. การประเมินสภาวะแวดล้อม

1.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก และควรเน้นบทบาทของ นักจิตวิทยาชุมชนในการศึกษาวิจัยตามสภาพจริงของชุมชน รวมทั้งเพิ่มบทบาทการปฏิบัติงานในฐานะ ผู้ให้คำแนะนำปรึกษา (Consultant)

1.2 โครงสร้างของหลักสูตรที่กำหนดหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต มีความเหมาะสม ทั้งในสัดส่วนของวิชาบังคับและวิชาเลือก โดยการกำหนดให้ทำวิทยานิพนธ์มีความเหมาะสมมากที่สุด

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า

2.1 การจัดเนื้อหาสาระของหลักสูตร ควรเน้นให้นักศึกษามีโอกาสเรียนรู้โดยการศึกษาในชุมชน จริงรวมกับการศึกษาในชั้นเรียน

2.2 การกำหนดคุณสมบัติของผู้เรียน การสอบคัดเลือก มีความเหมาะสม แต่ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้สามารถเชื่อมโยงแนวคิดของสาขาวิชาจิตวิทยาชุมชนกับการทำงานในหน่วยงานต่าง ๆ

2.3 วุฒิการศึกษาและอัตราส่วนของอาจารย์ต่อนักศึกษามีความเหมาะสม อาจารย์ให้เวลาปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ดีถึงดีมาก

2.4 ตำราภาษาไทยในสาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในสาขายังมีไม่มาก

3. การประเมินกระบวนการ

3.1 พฤติกรรมการสอนของอาจารย์โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มมหาบัณฑิตประเมินการสอนรายวิชาระเบียบวิธีการวิจัยและสถิติเพื่อการวิจัยอยู่ในระดับมากเป็นอันดับแรก ส่วนกลุ่มนักศึกษาประเมินการสอนแบบบรรยายอยู่ในระดับมากเป็นอันดับแรก

3.2 พฤติกรรมผู้เรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมหาบัณฑิตมีโอกาสเรียนรู้การรู้จักตนเอง/ผู้อื่นเป็นอันดับแรก ส่วนกลุ่มนักศึกษามีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ร่วมกิจกรรมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน และมีโอกาสเรียนรู้การรู้จักตนเอง/ผู้อื่นเป็นอันดับแรก

3.3 การฝึกปฏิบัติงานในชุมชนและการนิเทศการฝึกงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก มหาบัณฑิตได้รับการสนับสนุน คำแนะนำ กำลังใจจากอาจารย์นิเทศการฝึกงานเป็นอันดับแรก ส่วนนักศึกษาได้รับการสนับสนุน คำแนะนำ กำลังใจจากผู้ดูแลนักศึกษาเป็นอันดับแรก

3.4 การจัดรายวิชาเรียนโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด โดยมหาบัณฑิตเห็นว่าวิชาสถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับแรก ส่วนนักศึกษเห็นว่าการจัดรายวิชาโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก และวิชาสถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความเหมาะสมเป็นอันดับแรก

3.5 การให้บริการและการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มหาบัณฑิต/นักศึกษา ได้รับการบริการจากเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของคณะศึกษาศาสตร์ และบรรณารักษ์ หอสมุด มหาวิทยาลัยศิลปากรในระดับมาก

3.6 ด้านกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิตเห็นด้วยกับกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ในระดับมาก รวมทั้งมีความพอใจและตั้งใจในการทำวิทยานิพนธ์ในระดับมากที่สุด

4. การประเมินผลผลิต

4.1 มหาบัณฑิตเห็นด้วยในระดับมากเกี่ยวกับคุณลักษณะของมหาบัณฑิตในการได้รับความรู้จากการศึกษาสาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน และการนำความรู้ทางวิชาการไปใช้ปฏิบัติจริง โดยคุณลักษณะที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีความรู้สึภาคภูมิใจและรู้สึกถึงคุณค่าของตนเองมากขึ้น นอกจากนี้มีความพึงพอใจต่อผลที่ได้รับจากการศึกษาในสาขาวิชาจิตวิทยาชุมชนในระดับมาก ร้อยละ 53.1 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 34.4 โดยมหาบัณฑิตส่วนใหญ่สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้จริงในการทำงานในระดับมาก

4.2 ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นเห็นด้วยกับคุณลักษณะของมหาบัณฑิตในด้านการปฏิบัติงานทั่วไป และการปฏิบัติงานในฐานะนักจิตวิทยาชุมชนโดยรวมในระดับมาก และมีความพึงพอใจต่อมหาบัณฑิต ในภาพรวมระดับมาก ร้อยละ 70 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 26.7 ทั้งนี้ ผู้บังคับบัญชาเห็นว่า มหาบัณฑิตมีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ และกระตือรือร้นให้งานบรรลุ เป้าหมายขององค์กร ในระดับมากที่สุด และมหาบัณฑิตสามารถปฏิบัติงานในฐานะนักจิตวิทยาชุมชนในการให้ความรู้แก่ชุมชน เข้าใจปัญหาชุมชน มีความสามารถในการศึกษาวิจัยชุมชน และอำนวยความสะดวกให้กับชุมชนในระดับมาก

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2553) ได้ดำเนินการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2551 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยการสำรวจความคิดเห็นของมหาบัณฑิตและนิสิตบัณฑิตศึกษาที่มีต่อหลักสูตรในด้านต่าง ๆ ได้แก่ หลักสูตร การเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมในการดำเนินการตามหลักสูตร การสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต รวมทั้งข้อมูลจากเอกสารการประชุมอาจารย์ผู้สอนและผู้บริหารหลักสูตร ผลการประเมินพบว่า ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการจัดหลักสูตรมีความเหมาะสมมากในเรื่องโครงสร้างของหลักสูตร จุดมุ่งหมาย และการแบ่งหมวดวิชา ส่วนจำนวนหน่วยกิตอยู่ในระดับเหมาะสม สิ่งที่ควรปรับปรุงคือแผนการเรียนสำหรับผู้ที่ต้องการประกอบวิชาชีพครูวิทยาศาสตร์และเพิ่มรายวิชาเกี่ยวกับการวิจัยและจำนวนหน่วยกิตภาคปฏิบัติ ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวมแล้วอยู่ในระดับเหมาะสมโดยเฉพาะคุณธรรมจริยธรรมของผู้สอน ส่วนคุณวุฒิและประสบการณ์ของผู้สอนมีความเหมาะสมมาก แต่อย่างไรก็ตามพบว่าจำนวนอาจารย์ในหลักสูตรมีน้อย ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ โดยภาพรวมแล้วมีความเหมาะสมในระดับมาก ผลที่ได้จากการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าควรมีการปรับปรุงและพัฒนาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียน รายวิชาการวิจัย จำนวนหน่วยกิตภาคปฏิบัติห้องสมุด และจำนวนอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษาเพื่อให้เกิดการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ภัทรพล มหาจันทร์ (2554) ทำการประเมินหลักสูตรระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ สาขาการศึกษาตลอดชีวิต มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านการจัดรายวิชาในหลักสูตร และด้านการนำไปใช้ ประชากรที่นำมาศึกษาเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ สาขาการศึกษาตลอดชีวิต มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 69 คน ปีการศึกษา 2547 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1) นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ สาขาการศึกษาตลอดชีวิต มหาวิทยาลัยศิลปากร หมวดวิชาพื้นฐาน โดยรวมเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ด้านเนื้อหาหลักสูตร มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และด้านผู้สอน ด้านการจัดรายวิชาไว้ในหลักสูตร และด้านการนำไปใช้ มีความเหมาะสมในระดับมาก

2) นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ สาขาการศึกษาตลอดชีวิต มหาวิทยาลัยศิลปากร หมวดวิชาเอกบังคับ โดยรวมและทุกด้าน เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมานี้ ทางหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว จึงได้นำมาเป็นแนวทางในการศึกษาหาข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตร และความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาจากผู้มีส่วนพัฒนาหลักสูตรในแต่ละปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของหลักสูตร เพื่อให้ทราบผลการประเมินระดับคุณภาพของหลักสูตร และแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรของปริญญาตรี หลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว (พุทธศักราช 2556) ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ คณะผู้วิจัยได้ใช้แบบจำลอง (CIPP Model) เป็นแนวทางการประเมินโดยดำเนินขั้นตอนดังนี้

การวิจัยเชิงประเมินมีรายละเอียดของลักษณะการวิจัย ประชากร กลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ลักษณะการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงประเมินและเชิงคุณภาพ ซึ่งแบ่งการวิจัยออกเป็น 2 วิธี คือ

1.1 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ การศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร

1.2 ข้อมูลเชิงปริมาณ ประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มเป้าหมาย การวิจัยภาคสนาม ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรฯ โดยการใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับด้านบริบทของหลักสูตร ได้แก่ การประเมินปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ด้านปัจจัยพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ได้แก่ การประเมินภาพรวมของหลักสูตร รายละเอียดเนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร คุณสมบัติของนักศึกษา คุณลักษณะของอาจารย์ สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียน ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียนและความเหมาะสมของสถานที่เรียน ด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร ได้แก่ การประเมินการบริหารจัดการทั่วไป กระบวนการจัดการเรียนการสอน กลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ การวัดและประเมินผล กิจกรรมเสริมประสบการณ์นักศึกษา และระบบดูแลช่วยเหลือนักศึกษา ด้านผลการใช้หลักสูตร ได้แก่ การประเมินประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ด้านทิศทางการบริหารจัดการหลักสูตรในอนาคต ได้แก่ การประเมินความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานตามสายวิชาชีพและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิต

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ประกอบด้วย

ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

1. นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 2-4 ภาคเรียนที่ 1 และ 2 จำนวน 31 คน

2. อาจารย์ผู้สอนรายวิชาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 5 คน
3. บัณฑิตมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 19 คน
4. ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตที่จบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 14 คน
5. ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 1 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

1. นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 2-4 ภาคเรียนที่ 1 และ 2 จำนวน 31 คน
2. อาจารย์ผู้สอนรายวิชาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 5 คน
3. บัณฑิตมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 19 คน
4. ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตที่จบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 14 คน
5. ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 1 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา บัณฑิต ผู้บังคับบัญชาบัณฑิต และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย

ตัวแปรที่ศึกษา

1. สภาพแวดล้อมของหลักสูตร
2. ปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร
3. กระบวนการของหลักสูตร
4. ผลผลิตของหลักสูตร และผลกระทบของหลักสูตร
5. ผลกระทบนอกเหนือจากผลผลิตที่ต้องการให้เกิดผลจากการขยายแนวคิด

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ จากตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครื่องมือวิจัย ในการประเมินหลักสูตร

2. สร้างแบบสอบถาม

2.1 แบบสอบถามอาจารย์ผู้สอน แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนตัว ในเรื่องของคุณวุฒิการศึกษา ประสบการณ์

การสอน และการทำงาน ตำแหน่งทางวิชาการ

ส่วนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาหลักสูตร

กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การบริหาร

หลักสูตรและรายวิชา

ส่วนที่ 3 สอบถามข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไป

2.2 แบบสอบถามนักศึกษาและบัณฑิต แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนตัว

ส่วนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน

การวัดผลและประเมินผล

ส่วนที่ 3 สอบถามคุณลักษณะของนักศึกษา โดยให้นักศึกษาประเมินตนเอง

ส่วนที่ 4 สอบถามข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไป

2.3 แบบสอบถามผู้ใช้บัณฑิต / ผู้บังคับบัญชา แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนตัว

ส่วนที่ 2 การประเมินประสิทธิภาพของบัณฑิต ด้านความรู้ ด้านทักษะ

และด้านการปฏิบัติงาน

ส่วนที่ 3 สอบถามข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไป

3. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา
4. ปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
5. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้
6. นำผลที่ได้จากการทดลองใช้มาปรับปรุงเครื่องมือวิจัยให้มีประสิทธิภาพ
7. จัดพิมพ์เครื่องมือวิจัยฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดทำหนังสือขออนุญาตต่อคณบดีและผู้บังคับบัญชาบัณฑิตในการเก็บข้อมูล
2. ติดต่อเลขานุการคณะและดำเนินการเก็บข้อมูลกับอาจารย์และนักศึกษาที่เกี่ยวข้อง
3. จัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ในการเก็บข้อมูลจากผู้ใช้บัณฑิต

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
2. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS เพื่อหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ด้านบริบทของหลักสูตร ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร ด้านผลการใช้หลักสูตร และด้านทิศทางการบริหารจัดการหลักสูตรในอนาคต

3. นำแบบสอบถามที่เป็นข้อคำถามปลายเปิดของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมาตรวจสอบ แต่ละด้าน จัดกลุ่มของคำตอบและเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย

การให้คะแนนแต่ละข้อคำถามในแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนตัวเลือก 5 ลำดับ ตั้งแต่คะแนน 1 ถึง 5 คะแนน ซึ่งมีความหมายดังนี้

คะแนน 5 คะแนน	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยมากที่สุด
คะแนน 4 คะแนน	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยมาก
คะแนน 3 คะแนน	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยปานกลาง
คะแนน 2 คะแนน	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยน้อย
คะแนน 1 คะแนน	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00	หมายถึง ผู้ตอบรู้สึกเห็นด้วยมากที่สุดหรือมีความเหมาะสมมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50	หมายถึง ผู้ตอบรู้สึกเห็นด้วยมากหรือมีความเหมาะสมมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50	หมายถึง ผู้ตอบรู้สึกเห็นด้วยปานกลางหรือมีความเหมาะสมปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50	หมายถึง ผู้ตอบรู้สึกเห็นด้วยน้อยหรือมีความเหมาะสมน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50	หมายถึง ผู้ตอบรู้สึกเห็นด้วยน้อยที่สุดหรือมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่องการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อ การท่องเที่ยว พ.ศ. 2556 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านสภาวะ แวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิตและเพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตร การวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างเป้าหมายในการประเมินหลักสูตรแต่ ละด้าน แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม โดยพิจารณาตามความเกี่ยวข้องของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย นักศึกษา สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวชั้นปี 2-4 จำนวน 31 คน บัณฑิตสาขาวิชาการ ท่องเที่ยว จำนวน 19 อาจารย์ประจำหลักสูตรการท่องเที่ยว จำนวน 5 คน ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 1 คน และผู้ใช้บัณฑิต ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการท่องเที่ยว

4.2.1 การประเมินสภาวะแวดล้อม

- แผนการดำเนินงานของสาขาวิชา
- จุดแข็ง จุดอ่อน ของสาขาวิชา

4.2.2 การประเมินปัจจัยนำเข้า

- วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
- โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร
- คุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือก
- คุณสมบัติคณาจารย์ผู้สอน
- สภาพแวดล้อมทางกายภาพ
- งบประมาณในการผลิตบัณฑิต

4.2.3 การประเมินกระบวนการ

- พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน
- พฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน
- การฝึกประสบการณ์วิชาชีพด้านการท่องเที่ยว
- การจัดการเรียนการสอน
- การให้บริการและสนับสนุน

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว พุทธศักราช 2556 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลกลุ่มต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว ตามความเหมาะสมกับข้อมูลแต่ละประเภท แสดงในตารางที่ 1 ถึงตารางที่ 47

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นนักศึกษาปัจจุบัน

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1) ชาย	5	16.2
2) หญิง	26	83.8
รวม	31	100.00
2. ช่วงอายุ		
1) ต่ำกว่า 20 ปี	7	22.6
2) 21-30 ปี	24	77.4
3) 31-40 ปี	0	0
4) 41 ปีขึ้นไป	0	0
รวม	31	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาปัจจุบันผู้ให้ข้อมูล จำนวน 31 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 83.8 และเป็นเพศชาย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 ในกรณีนี้ ส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 77.4 และอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นบัณฑิต

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
11) ชาย	5	16.7
2) หญิง	14	93.3
รวม	19	100.00
2. ช่วงอายุ		
1) ต่ำกว่า 20 ปี	1	5.3
2) 21-30 ปี	18	94.7
3) 31-40 ปี	0	0
4) 41 ปีขึ้นไป	0	0

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	19	100.00
3. สถานภาพการทำงาน		
1) ทำงานแล้ว	14	73.7
2) ยังไม่ทำงาน	4	21.1
3) ศึกษาต่อ	1	5.2
4) ทำงานและศึกษาต่อในขณะเดียวกัน	0	0
รวม	19	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่าบัณฑิตสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวผู้ให้ข้อมูลจำนวน 19 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 93.3 และเป็นเพศชาย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 ในกรณีนี้ ส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 94.7 และอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

สถานภาพการทำงานของบัณฑิต พบว่าส่วนใหญ่ทำงานแล้ว จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 73.7 รองลงมาคือ ยังไม่ได้ทำงาน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 และศึกษาต่อ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2

ตารางที่ 3 แสดงผลการศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยสะสมของบัณฑิต

ผลการศึกษาของบัณฑิต	$\bar{X}$	SD	เกรด สูงสุด	เกรด ต่ำสุด
ผลการศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยสะสม	2.7787	.45550	3.69	2.18
ระดับความเชื่อมั่น 95 %	2.5360			
	3.0215			

จากตารางที่ 3 จากการศึกษาผลการศึกษา (เกรด) เมื่อสำเร็จการศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยสะสมของบัณฑิต พบว่า ผลการศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.7787 และที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % บัณฑิตของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีผลการศึกษเฉลี่ย ตั้งแต่ 2.5360 ถึง 3.0215 นอกจากนี้ เมื่อพิจารณารายละเอียดผลการศึกษาของบัณฑิต ปรากฏว่า ผลการศึกษา(เกรด)ต่ำสุด เท่ากับ 2.18 และผลการศึกษา(เกรด)สูงสุด เท่ากับ 3.69 และสัมประสิทธิ์ของการแปรผัน (coefficient of variation) หรือข้อมูลมีการกระจายตัวพอสมควร ค่า C.V. = 16.39 $[(0.45550 \div 2.7787)] \times 100$

ตารางที่ 4 แสดงสถานภาพของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นบัณฑิตที่ทำงานแล้ว

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาในการหางานทำหลังจบการศึกษา		
1) น้อยกว่า 1 เดือน	7	50.0
2) 2-3 เดือน	6	42.9
3) 4-5 เดือน	1	7.1
4) อื่น ๆ ระบุ.....	0	0.0
รวม	14	100.00
ลักษณะงานที่ทำ		
1. ตรงกับสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา		
1) ตรงสาขาวิชา	6	42.9
2) ไม่ตรงสาขาวิชา	8	57.1
รวม	14	100.00
2. เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการท่องเที่ยว		
1) เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการท่องเที่ยว เช่น มัคคุเทศก์ บริษัทนำเที่ยว โรงแรม สายการบิน ฯลฯ	8	57.1
2) ไม่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการท่องเที่ยว	6	42.9
รวม	14	100.00
อัตราเงินเดือนบาทต่อเดือน		
1) 9000	2	14.
2) 9500	1	7.1
3) 12000	1	7.1
4) 15000	3	21.4
5) 18000	1	7.1
6) 20000	5	35.7
7) 45000	1	7.1
รวม	14	100.00
ปัจจัยที่ทำให้ได้งานทำ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
1. ปริญญาและสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา		
1) ตอบ	9	64.3
2) ไม่ตอบ	5	35.7
2. ชื่อเสียงสาขาวิชา/ คณะ/ มหาวิทยาลัย		

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1) ตอบ	3	21.5
2) ไม่ตอบ	10	78.5
3. ความสามารถพิเศษด้าน		
1) ตอบ	1	7.1
2) ไม่ตอบ	13	92.9

ตารางที่ 4 แสดงสถานภาพของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นบัณฑิตที่ทำงานแล้ว (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ปัจจัยที่ทำให้ได้งานทำ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
4. ประสบการณ์การทำกิจกรรมขณะศึกษาในมหาวิทยาลัย		
1) ตอบ	6	42.9
2) ไม่ตอบ	8	57.1
5. อื่น ๆ ระบุ		
1) ตอบ	2	14.3
2) ไม่ตอบ	12	85.7

จากตารางที่ 4 พบว่า บัณฑิตผู้ให้ข้อมูลที่ทำงานแล้ว จำนวน 14 คน ส่วนใหญ่ได้งานทำหลังจากจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวน้อยกว่า 1 เดือน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ระหว่าง 2-3 เดือน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 และ 4-5 เดือน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1

ด้านลักษณะงานที่ทำ บัณฑิตได้งานที่ตรงสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 และไม่ตรงสาขาวิชา เช่น เลขานุการ บริษัทเอกชน ธุรกิจส่วนตัว ผู้จัดการอาคาร บริษัททัวร์ เป็นต้น จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1

ลักษณะงานที่ทำของบัณฑิต ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการท่องเที่ยว เช่น เชฟทำอาหาร, พนักงานต้อนรับ (Front Office), Groups Coordinator ฝ่ายบริการอาหารและเครื่องดื่ม ฯลฯ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 และไม่เกี่ยวข้องจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

สำหรับอัตราเงินเดือนของบัณฑิตต่อเดือนอยู่ระหว่าง 9,000 ถึง 45,000 บาท ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ 20,000 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7

19
10
1962.715
71.143
11.00

ปัจจัยที่ทำให้บัณฑิตได้งานทำ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นปริญญาและสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา
รองลงมา ได้แก่ ประสบการณ์การทำกิจกรรมขณะศึกษาในมหาวิทยาลัย ชื่อเสียงสาขาวิชา/ คณะ/
มหาวิทยาลัย อื่น ๆ และความสามารถพิเศษตามลำดับ

ในการนี้บัณฑิตได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงาน ตำแหน่ง และสถานที่ตั้ง ดังต่อไปนี้

1. พลาซ่า แอทธานี กรุงเทพฯ อะ รอยล์ เมอริเดียน โฮเทล 61 Wireless Road (Witthayu)
Lumpini, Pathumwan Pathumwan Bangkok TH-10
2. Max Condo 124 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงตลาดบางเขน เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10210
3. Cosmos Car Care/Telewiz Plus(AIS) อิมพีเรียล เวิลด์ สำโรง
4. บริษัท 10 กรีน 2007 จำกัด
5. Mushroom Travel โชนออฟฟิส เซ็นทรัลบางนา
6. Dusit Thani Bangkok Hotel
7. Techno Pacific (Thailand) 888/109 ต.บางพลีใหญ่ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ 10540
8. บริษัทเซ็นทรัลพัฒนาจำกัด มหาชน ถนนพระราม 1 แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ
10330
9. โรงแรมเบสท์ เวสเทิร์น พรีเมียร์ อมาเรนธ์ 68 หมู่2 ถนนกิ่งแก้ว ตำบลราชาเทวะ
อำเภอบางพลี กรุงเทพมหานคร 10540

ตารางที่ 5 แสดงสถานภาพของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นบัณฑิตที่ยังไม่ทำงาน

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
สาเหตุที่ยังทำงาน		
1) ไม่ต้องการทำงาน	1	25.0
2) หางานที่ต้องการทำไม่ได้	1	25.0
3) กำลังรอคำตอบจากหน่วยงาน	0	0
4) เงินเดือนน้อย	0	0
5) ขาดผู้สนับสนุน/ค่าประกัน	1	25.0
6) ไม่มีงานที่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียน	1	25.0
7) ขาดทักษะ/ความสามารถพิเศษ	0	0
8) ต้องการศึกษาต่อไปในระดับปริญญาโท/หรือตามความสนใจ	0	0
9) อื่น ๆ ระบุ.....	0	0
รวม	4	100.00

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต้องการ		
1) 15,000	2	50.0
2) 18,000	1	25.0
3) 20,000	1	25.0
รวม	4	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่าบัณฑิตผู้ให้ข้อมูลที่ยังไม่ทำงาน จำนวน 4 คน มีสาเหตุมาจากไม่ต้องการทำงานจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25 หางานที่ต้องการทำไม่ได้ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ขาดผู้สนับสนุน/ค้ำประกัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และไม่มียานที่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25 เช่นกัน สำหรับอัตรารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต้องการของบัณฑิต อยู่ระหว่าง 15,000 ถึง 20,000 บาท และส่วนใหญ่ต้องการรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 15,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมา 18,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และ 20,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ในกรณีนี้ ตำแหน่งงานที่บัณฑิตต้องการทำ คือ พนักงานต้อนรับ และ Sale เป็นต้น

ตารางที่ 6 แสดงสถานภาพของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นบัณฑิตที่ศึกษา

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันที่กำลังศึกษาต่อ		
1) มหาวิทยาลัยของรัฐ	0	0
2) มหาวิทยาลัยเอกชน	1	100
รวม	1	100.00
เหตุผลสำคัญที่ศึกษาต่อ		
1) ยังหางานทำไม่ได้	0	0
2) ยังไม่ประสงค์ทำงาน	0	0
3) ความต้องการของผู้ปกครอง	0	0
4) ต้องการวุฒิที่สูงขึ้น	1	100
5) อื่น ๆ	0	0
รวม	1	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่าบัณฑิตผู้ให้ข้อมูลที่ศึกษาต่อ จำนวน 1 คน ได้เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขา MBA ในมหาวิทยาลัยของเอกชน คือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และเหตุผลสำคัญที่ได้ศึกษาต่อก็เพราะว่าต้องการได้วุฒิการศึกษาที่สูงขึ้น

ตารางที่ 7 แสดงข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้ใช้บัณฑิต

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1) ชาย	5	35.7
2) หญิง	9	64.3
รวม	14	100.00
2. สถานภาพผู้ให้ข้อมูล		
1) นายจ้าง /ผู้บังคับบัญชา/ หัวหน้างาน	14	100.0
รวม	14	100.00
3. อายุ		
1) ต่ำกว่า 30 ปี	2	14.3
2) 30 -40 ปี	7	50.0
3) 41-50 ปี	5	35.7
รวม	14	100.00
4. ระดับการศึกษา		
1) ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	7.2
2) ปริญญาตรี	10	71.4
3) ปริญญาโท	3	21.4
4) ปริญญาเอก	0	0.0
รวม	14	100.00
5. ประเภทของหน่วยงาน/สถาบันการศึกษา		
1) ราชการ	0	0.00
2) เอกชน	14	100.00
3) รัฐวิสาหกิจ	0	0.00
รวม	26	100.00
6. ปัจจัยสำคัญในการพิจารณารับบัณฑิตของคณะศิลปศาสตร์เขาทำงานในหน่วยงาน/ศึกษาต่อ		
1) ระดับการศึกษา	0	0.00
2) สาขาวิชาที่สำเร็จ	5	35.7
3) สถาบันการศึกษา	0	0.00
4) บุคลิกภาพ	0	0.00

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
5) ความรู้ความสามารถ	9	64.3
6) ความรู้ความสามารถพิเศษ	0	0.00
รวม	14	100.00

ตารางที่ 7 แสดงข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้ใช้บัณฑิต (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
7. การปฏิบัติงาน/การศึกษาตรงกับสาขาวิชาที่จบ		
1) ตรงสาขาวิชาที่จบ	14	100.00
2) ไม่ตรงสาขาวิชาที่จบ	0	0.00
รวม	14	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ใช้บัณฑิตของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 14 คน ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 64.3 และผู้ชาย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 มีสถานภาพเป็นนายจ้าง /ผู้บังคับบัญชา/ หัวหน้างาน ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 30-40 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 และน้อยที่สุดอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3

ระดับการศึกษาของผู้ใช้บัณฑิต ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 71.4 รองลงมาเป็นการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 ตามลำดับ

ประเภทของหน่วยงาน/สถาบันการศึกษาของผู้ใช้บัณฑิต ส่วนใหญ่เป็นหน่วยงานเอกชนทั้งหมด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ปัจจัยสำคัญในการพิจารณารับสมัครบัณฑิตของคณะศิลปศาสตร์เข้าทำงานในหน่วยงาน/ศึกษาต่อ ส่วนใหญ่จะพิจารณาความรู้ความสามารถทางวิชาการในการประกอบอาชีพ/ศึกษาต่อ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 64.3 และสาขาวิชาการที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7

ประกอบกับการปฏิบัติงาน/การศึกษาตรงกับสาขาวิชาที่จบของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว ผู้ใช้บัณฑิตส่วนใหญ่จะให้ข้อมูลที่จะรับตรงสาขาวิชาที่จบ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

4.2 การประเมินสภาวะแวดล้อม

การประเมินสภาวะแวดล้อมด้านแผนการดำเนินงานของหลักสูตรการท่องเที่ยว การประเมินโดยใช้แบบสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์

ตารางที่ 8 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมด้านแผนการดำเนินงานของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว

แผนการดำเนินงานของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1. มีการกำหนดขนาดชั้นเรียนและกลุ่มเรียนที่เหมาะสมแต่ละรายวิชา	4.29	.693	มากที่สุด
2. มีการส่งเสริมสนับสนุนจัดหาแหล่งการเรียนรู้ แหล่งฝึกประสบการณ์ตามหลักสูตร	4.03	.752	มาก
3. อาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชามีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ตรงกับวิชาที่สอน	4.45	.624	มากที่สุด
4. มีการจัดทำโครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา	4.19	.654	มาก
5. กำหนดให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนตามรายวิชาและกลุ่มวิชาตามลำดับอย่างเหมาะสม	4.42	.765	มากที่สุด
รวม	4.28	.548	มากที่สุด

จากตารางที่ 8 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมด้านแผนการดำเนินงานของหลักสูตรสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวของนักศึกษาปัจจุบัน โดยมีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 31 คน นั้น พบว่า การแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานสภาวะแวดล้อมด้านแผนการดำเนินงานของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของอาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชามีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ตรงกับวิชาที่สอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.45$) รองลงมาคือ กำหนดให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนตามรายวิชาและกลุ่มวิชาตามลำดับอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.42$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีการส่งเสริมสนับสนุนจัดหาแหล่งการเรียนรู้ แหล่งฝึกประสบการณ์ตามหลักสูตร ($\bar{X} = 4.03$)

ตารางที่ 9 แสดงความคิดเห็นของบัณฑิตเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมด้านแผนการดำเนินงาน
ของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว

แผนการดำเนินงานของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1. มีการกำหนดขนาดชั้นเรียนและกลุ่มเรียนที่เหมาะสมแต่ละรายวิชา	4.42	.507	มากที่สุด
2. มีการส่งเสริมสนับสนุนจัดหาแหล่งการเรียนรู้ แหล่งฝึกประสบการณ์ตามหลักสูตร	4.32	.671	มากที่สุด
3. อาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชามีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ตรงกับวิชาที่สอน	4.79	.419	มากที่สุด
4. มีการจัดทำโครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา	4.47	.772	มากที่สุด
5. กำหนดให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนตามรายวิชาและกลุ่มวิชาตามลำดับอย่างเหมาะสม	4.58	.607	มากที่สุด
รวม	4.52	.482	มากที่สุด

จากตารางที่ 9 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมด้านแผนการดำเนินงานของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวของบัณฑิต โดยมีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 19 คน นั้นพบว่า การแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานสภาวะแวดล้อมด้านแผนการดำเนินงานของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของอาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชา มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ตรงกับวิชาที่สอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.79$) รองลงมาคือ กำหนดให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนตามรายวิชาและกลุ่มวิชาตามลำดับอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.58$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีการส่งเสริมสนับสนุนจัดหาแหล่งการเรียนรู้ แหล่งฝึกประสบการณ์ตามหลักสูตร ($\bar{X} = 4.32$)

ตารางที่ 10 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมด้านจุดแข็ง จุดอ่อนของ
สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว

จุดแข็ง จุดอ่อนของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1. หลักสูตรของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว	4.32	.653	มากที่สุด
2. คณาจารย์สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว	4.39	.715	มากที่สุด
3. ความรู้ ความสามารถของนักศึกษา ก่อนเข้าศึกษาในหลักสูตรสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว	3.94	.964	มาก
4. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ (อาคาร ห้องเรียน อุปกรณ์การเรียน สิ่งอำนวยความสะดวก อื่น ๆ)	4.16	.688	มาก
5. ความมีชื่อเสียงของหลักสูตรวิชาและเป็นที่ยอมรับของสังคม	4.07	.740	มาก
รวม	4.19	.564	มาก

จากตารางที่ 10 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมด้านจุดแข็ง จุดอ่อนของ สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวของนักศึกษาปัจจุบัน พบว่า การแสดงความคิดเห็น โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานสภาวะแวดล้อมด้านจุดแข็ง จุดอ่อนของ สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก สำหรับผลการพิจารณา เป็นรายชื่อ ได้แก่ คณาจารย์สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.39$) รองลงมาคือ หลักสูตรของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.32$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ความรู้ ความสามารถของนักศึกษา ก่อนเข้าศึกษาในหลักสูตรสาขาวิชา อุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.39$)

ตารางที่ 11 แสดงความคิดเห็นของบัณฑิตเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมด้านจุดแข็ง จุดอ่อนของ สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว

จุดแข็ง จุดอ่อนของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1. หลักสูตรของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว	4.37	.761	มากที่สุด
2. คณาจารย์สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว	4.47	.612	มากที่สุด
3. ความรู้ ความสามารถของนักศึกษา ก่อนเข้าศึกษาในหลักสูตรสาขาวิชา อุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว	4.16	.765	มาก
4. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ (อาคาร ห้องเรียน อุปกรณ์การเรียน สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ)	4.00	1.054	มาก
5. ความมีชื่อเสียงของหลักสูตรวิชาและเป็นที่ยอมรับของสังคม	3.94	.998	มาก
รวม	4.22	.628	มากที่สุด

จากตารางที่ 11 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมด้านจุดแข็ง จุดอ่อนของ สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวของบัณฑิต พบว่า การแสดงความคิดเห็นโดย ภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานสภาวะแวดล้อมด้านจุดแข็ง จุดอ่อนของ สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการ พิจารณาเป็นรายชื่อ ได้แก่ คณาจารย์สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย สูงสุด ($\bar{X} = 4.47$) รองลงมาคือ หลักสูตรของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว มี ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.37$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ความมีชื่อเสียงของหลักสูตรวิชาและเป็นที่ยอมรับของ สังคม ($\bar{X} = 3.94$)

ในการนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเปรียบเทียบการแสดงความคิดเห็นสภาวะแวดล้อมด้านแผนการดำเนินงาน และจุดแข็ง จุดอ่อนของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวของนักศึกษาปัจจุบันและบัณฑิตสาขาวิชาการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมด้านแผนการดำเนินการสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว

แผนการดำเนินงานของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว	นักศึกษาปัจจุบัน (31 คน)		บัณฑิต (19 คน)		เปรียบเทียบ	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	t-test	P-value
1. มีการกำหนดขนาดชั้นเรียนและกลุ่มเรียนที่เหมาะสมแต่ละรายวิชา	4.29	.693	4.42	.507	-.713	.479
2. มีการส่งเสริมสนับสนุนจัดหาแหล่งการเรียนรู้ แหล่งฝึกประสบการณ์ตามหลักสูตร	4.03	.752	4.32	.671	-1.346	.184
3. อาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชามีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ตรงกับวิชาที่สอน	4.45	.624	4.79	.419	-2.289	.027
4. มีการจัดทำโครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา	4.19	.654	4.47	.772	-1.372	.176
5. กำหนดให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนตามรายวิชาและกลุ่มวิชาตามลำดับอย่างเหมาะสม	4.42	.765	4.58	.607	-.772	.444
รวม	4.28	.548	4.52	.482	-1.560	.125

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 12 พบว่า การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมด้านแผนการดำเนินการสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวโดยภาพรวมและเป็นรายข้อส่วนใหญ่ มีค่า P-value มากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่แตกต่างกัน ยกเว้น อาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชามีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ตรงกับวิชาที่สอน มีค่า P-value 0.027 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับสถานะ
แวดล้อมด้านจุดแข็ง จุดอ่อน สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว

ด้านจุดแข็ง จุดอ่อน สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อ การท่องเที่ยว	นักศึกษาปัจจุบัน (31 คน)		บัณฑิต (19 คน)		เปรียบเทียบ	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	t-test	P-value
1. หลักสูตรของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการ ท่องเที่ยว	4.32	.653	4.37	.761	-.226	.822
2. คณาจารย์สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการ ท่องเที่ยว	4.39	.715	4.47	.612	-.438	.663
3. ความรู้ ความสามารถของนักศึกษา ก่อนเข้าศึกษาใน หลักสูตร สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว	3.94	.964	4.16	.765	-.853	.398
4. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ (อาคาร ห้องเรียน อุปกรณ์ การเรียน สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ)	4.16	.688	4.00	1.054	.656	.515
5. ความมีชื่อเสียงของหลักสูตรวิชาและเป็นที่ยอมรับของ สังคม	4.07	.740	3.94	.998	.485	.630
รวม	4.19	.564	4.22	.628	-.165	.870

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 13 พบว่า การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับสถานะ
แวดล้อมด้านจุดแข็ง จุดอ่อนของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวโดยภาพรวมและ
เป็นรายข้อ มีค่า P-value มากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่แตกต่างกัน

4.3 การประเมินปัจจัยนำเข้า

4.3.1 การประเมินปัจจัยนำเข้าด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ทำการประเมินโดยใช้
แบบสอบถาม ทำการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าด้านวัตถุประสงค์
ของหลักสูตร

ตารางที่ 14 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าด้านวัตถุประสงค์ของ
หลักสูตร

ปัจจัยนำเข้าด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1) วัตถุประสงค์หลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการ อุดมศึกษา	4.29	.643	มากที่สุด
2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.29	.643	มากที่สุด
3) วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของสังคม	4.26	.682	มากที่สุด

ปัจจัยนำเข้าด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	$\bar{X}$	SD	แปลผล
4) หลักสูตรมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม ศรัทธาในวิชาชีพการบริการ มีจรรยาบรรณในวิชาชีพด้านการบริการ	4.42	.720	มากที่สุด
รวม	4.30	.531	มากที่สุด

จากตารางที่ 14 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวของนักศึกษาปัจจุบัน พบว่า การแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยนำเข้าด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตรด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของหลักสูตรมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม ศรัทธาในวิชาชีพการบริการ มีจรรยาบรรณในวิชาชีพด้านการบริการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.42$) รองลงมาคือ วัตถุประสงค์หลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.29$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ($\bar{X} = 4.26$)

ตารางที่ 15 แสดงความคิดเห็นของบัณฑิตเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ปัจจัยนำเข้าด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1) วัตถุประสงค์หลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา	4.42	.507	มากที่สุด
2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.42	.507	มากที่สุด
3) วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของสังคม	4.37	.684	มากที่สุด
4) หลักสูตรมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม ศรัทธาในวิชาชีพการบริการ มีจรรยาบรรณในวิชาชีพด้านการบริการ	4.53	.513	มากที่สุด
รวม	4.43	.440	มากที่สุด

จากตารางที่ 15 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวของบัณฑิต พบว่า การแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยนำเข้าด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตรด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของหลักสูตรมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม ศรัทธาในวิชาชีพการบริการ มีจรรยาบรรณในวิชาชีพด้านการบริการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.53$) รองลงมาคือ วัตถุประสงค์หลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.42$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ($\bar{X} = 4.37$)

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า
ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว

ปัจจัยนำเข้าด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	นักศึกษาปัจจุบัน (31 คน)		บัณฑิต (19 คน)		เปรียบเทียบ	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	t-test	P-value
1) วัตถุประสงค์หลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา	4.29	.643	4.42	.507	-.754	.455
2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.29	.643	4.42	.507	-.754	.455
3) วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของสังคม	4.26	.682	4.37	.684	-.555	.581
4) หลักสูตรมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม ศรีทธาในวิชาชีพการบริการ มีจรรยาบรรณในวิชาชีพด้านการบริการ	4.42	.720	4.53	.513	-.565	.575
รวม	4.30	.531	4.43	.440	-.790	.433

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 16 พบว่า การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตรของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวโดยภาพรวมและเป็นรายข้อ มีค่า P-value มากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่แตกต่างกัน

4.3.2 การประเมินปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร

ผลการสัมภาษณ์ (เชิงคุณภาพ) จากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร ในประเด็นโครงสร้างหลักสูตรอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวมีความเหมาะสมหรือไม่ กล่าวคือ มีความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ต้องดูตลาดในปัจจุบันหรือผู้ประกอบการต้องการอะไรบ้าง เพื่อนำมาประกอบในการปรับปรุงหลักสูตร เพราะสังคมเปลี่ยนแปลง อุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวข้องก็เปลี่ยนแปลงรูปแบบไปเช่นกัน รวมถึงต้องคำนึงถึงความทันสมัย การใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม ในยุคไทยแลนด์ 4.0 ด้วย

ผลการสัมภาษณ์ (เชิงคุณภาพ) จากความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร ในประเด็นโครงสร้างหลักสูตรอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวมีความเหมาะสมหรือไม่ กล่าวคือ มีความเหมาะสมเหมาะสม เนื่องจากได้มีการเน้นด้านวิชาการและการฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่องในทุกชั้นปี แต่ควรเพิ่มเติมด้านภาษาที่ 3 ให้มีความเข้มแข็งและใช้งานได้จริง ตลอดจนการปลูกฝังการเป็นผู้ให้บริการ (Service Mind) รวมถึงทักษะการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การคิดวิเคราะห์ การคิดต่อยอดอย่างเป็นระบบ

ตารางที่ 17 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร

ปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1) การกำหนดรายวิชาหมวดศึกษาทั่วไป 4 กลุ่มรายวิชา (มนุษยศาสตร์, สังคมศาสตร์, วิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์ และ ภาษา) สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	4.26	.631	มากที่สุด
2) การกำหนดรายวิชาชีพสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	4.32	.653	มากที่สุด
3) การจัดรายวิชาในหลักสูตรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง และมี ความคิดสร้างสรรค์	4.35	.661	มากที่สุด
4) การจัดรายวิชาในหลักสูตรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเป็นผู้ให้บริการได้อย่าง มีประสิทธิภาพ	4.35	.755	มากที่สุด
5) การจัดทำแผนการศึกษามีความเหมาะสม	4.13	.806	มาก
6) จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาต่างๆ มีความเหมาะสม	4.32	.653	มากที่สุด
7) ความเหมาะสมของวิชาเอก	4.35	.661	มากที่สุด
รวม	4.30	.531	มากที่สุด
วิชาแกน			
HI1013 การพัฒนาบุคลิกภาพในงานบริการ	4.53	.571	มากที่สุด
HI1103 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและโรงแรม	4.32	.945	มากที่สุด
HI1113 ความรู้เบื้องต้นธุรกิจที่ทักและการบริการอาหาร	4.61	.615	มากที่สุด
HI2133 การท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนและโลก	4.55	.624	มากที่สุด
HI2143 เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการท่องเที่ยวและบริการ	4.55	.624	มากที่สุด
HI2193 การจัดการทรัพยากรมนุษย์ในอุตสาหกรรมบริการ	4.26	.682	มากที่สุด
HI3273 พฤติกรรมนักท่องเที่ยว	3.68	1.194	มาก
PC2143 จิตวิทยาการบริการและการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม	4.45	.768	มากที่สุด
รวม	4.38	.547	มากที่สุด

ตารางที่ 17 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและ
เนื้อหาสาระของหลักสูตร (ต่อ)

ปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร	$\bar{X}$	SD	แปลผล
วิชาเอกบังคับ			
HI2003 ศิลปะการต้อนรับและการสื่อสารในงานบริการ	4.65	.551	มากที่สุด
HI2153 การดำเนินงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม	4.77	.425	มากที่สุด
HI2163 การตลาดโรงแรมและการขาย	4.45	.568	มากที่สุด
HI2173 การดำเนินงานและการจัดการครัว	4.58	.620	มากที่สุด
HI2183 การดำเนินงานภัตตาคารและบริการจัดเลี้ยง	4.48	.769	มากที่สุด
HI3283 การบัญชีและการเงินสำหรับธุรกิจโรงแรม	3.90	.870	มาก
HI3293 การดำเนินงานจัดการบริการส่วนหน้า	4.29	.693	มากที่สุด
HI3373 การดำเนินงานและการจัดการงานแม่บ้าน	4.45	.675	มากที่สุด
HI4253 การวางแผนและพัฒนาธุรกิจโรงแรม	4.19	.873	มาก
HI4263 วิจัยพื้นฐานสำหรับอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว	4.23	.717	มากที่สุด
HI4273 การสัมมนาในอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว	4.10	1.076	มาก
HI4313 การจัดการธุรกิจการบิน	4.39	.667	มากที่สุด
รวม	4.37	.495	มากที่สุด
วิชาเอกเลือก			
HI3303 การจัดการสปา	4.29	1.039	มากที่สุด
HI4283 การดำเนินงานและการจัดการธุรกิจMICE	3.48	1.092	มาก
HI4293 การจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	4.29	.938	มากที่สุด
HI4323 การจัดการอาหารนานาชาติและอาหารท้องถิ่น	4.29	1.071	มากที่สุด
HI4343 การจัดการสโมสรและบาร์	4.52	.626	มากที่สุด
HI4353 การจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	4.32	.702	มากที่สุด
รวม	4.20	.730	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.31	.480	มากที่สุด

จากตารางที่ 17 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวของนักศึกษาปัจจุบัน พบว่า การแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวมทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยสามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้

ด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร พบว่า การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ การจัดรายวิชาในหลักสูตรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง และมีความคิดสร้างสรรค์ การจัดรายวิชาในหลักสูตรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเป็นผู้ให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และความเหมาะสมของวิชาเอก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.35$) รองลงมาคือ การกำหนดรายวิชาที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรและจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาต่างๆ มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.32$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การจัดทำแผนการศึกษามีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.76$)

ความเหมาะสมของวิชาเอกด้านวิชาแกน พบว่า การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรเกี่ยวกับความเหมาะสมของวิชาแกนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ HI1113 ความรู้เบื้องต้นธุรกิจที่פקและการบริการอาหาร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.61$) รองลงมาคือ วิชา HI2133 การท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนและโลก และ HI2143 เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการท่องเที่ยวและบริการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.55$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ HI3273 พฤติกรรมนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.68$)

ด้านความเหมาะสมของวิชาเอกบังคับ พบว่า การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรเกี่ยวกับความเหมาะสมของวิชาเอกบังคับด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ วิชา HI2153 การดำเนินงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.77$) รองลงมาคือ วิชา HI2003 ศิลปะการต้อนรับและการสื่อสารในงานบริการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.65$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ วิชา HI3283 การบัญชีและการเงินสำหรับธุรกิจโรงแรม ($\bar{X} = 3.90$)

ส่วนความเหมาะสมของวิชาเอกเลือก พบว่า การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรเกี่ยวกับความเหมาะสมของวิชาเอกเลือกด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ วิชา HI4343 การจัดการสโมสรและบาร์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.52$) รองลงมาคือ วิชา HI4353 การจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.32$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ วิชา HI4283 การดำเนินงานและการจัดการธุรกิจ MICE ($\bar{X} = 3.48$)

ตารางที่ 18 แสดงความคิดเห็นของบัณฑิตเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระ

ของหลักสูตร

ปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1) การกำหนดรายวิชาหมวดศึกษาทั่วไป 4 กลุ่มรายวิชา (มนุษยศาสตร์, สังคมศาสตร์, วิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์ และ ภาษา) สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	4.32	.671	มากที่สุด
2) การกำหนดรายวิชาซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	4.42	.692	มากที่สุด
3) การจัดรายวิชาในหลักสูตรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง และมีความคิดสร้างสรรค์	4.32	.671	มากที่สุด
4) การจัดรายวิชาในหลักสูตรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเป็นผู้ให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.42	.692	มากที่สุด
5) การจัดทำแผนการศึกษามีความเหมาะสม	4.47	.612	มากที่สุด
6) จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาต่างๆ มีความเหมาะสม	4.37	.761	มากที่สุด
7) ความเหมาะสมของวิชาเอก	4.58	.692	มากที่สุด
รวม	4.41	.530	มากที่สุด
วิชาแกน			
HI1013 การพัฒนาบุคลิกภาพในงานบริการ	4.74	.452	มากที่สุด
HI1103 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและโรงแรม	4.58	.838	มากที่สุด
HI1113 ความรู้เบื้องต้นธุรกิจที่พักและการบริการอาหาร	4.74	.562	มากที่สุด
HI2133 การท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนและโลก	4.16	1.068	มาก
HI2143 เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการท่องเที่ยวและบริการ	4.47	.905	มากที่สุด
HI2193 การจัดการทรัพยากรมนุษย์ในอุตสาหกรรมการบริการ	4.37	1.012	มากที่สุด
HI3273 พฤติกรรมนักท่องเที่ยว	4.00	1.202	มาก
PC2143 จิตวิทยาการบริการและการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม	4.11	.937	มาก
รวม	4.39	.646	มากที่สุด
วิชาเอกบังคับ			
HI2003 ศิลปะการต้อนรับและการสื่อสารในงานบริการ	4.47	.452	มากที่สุด
HI2153 การดำเนินงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม	4.68	.582	มากที่สุด
HI2163 การตลาดโรงแรมและการขาย	4.16	1.119	มาก
HI2173 การดำเนินงานและการจัดการครัว	4.37	.831	มากที่สุด
HI2183 การดำเนินงานภัตตาคารและบริการจัดเลี้ยง	4.11	.937	มาก
HI3283 การบัญชีและการเงินสำหรับธุรกิจโรงแรม	4.05	.848	มาก
HI3293 การดำเนินงานจัดการบริการส่วนหน้า	4.42	.902	มากที่สุด
HI3373 การดำเนินงานและการจัดการงานแม่บ้าน	4.47	.964	มากที่สุด

ตารางที่ 18 แสดงความคิดเห็นของบัณฑิตเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร (ต่อ)

ปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร	$\bar{X}$	SD	แปลผล
HI4253 การวางแผนและพัฒนาธุรกิจโรงแรม	4.21	.918	มากที่สุด
HI4263 วิจัยพื้นฐานสำหรับอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว	4.16	.688	มาก
HI4273 การสัมมนาในอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว	4.26	.806	มากที่สุด
HI4313 การจัดการธุรกิจการบิน	4.05	1.311	มาก
รวม	4.31	.659	มากที่สุด
วิชาเอกเลือก			
HI3303 การจัดการสปา	4.05	.911	มาก
HI4283 การดำเนินงานและการจัดการธุรกิจMICE	4.00	.882	มาก
HI4293 การจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	3.95	1.026	มาก
HI4323 การจัดการอาหารนานาชาติและอาหารท้องถิ่น	4.05	.970	มาก
HI4343 การจัดการสโมสรและบาร์	4.26	.806	มากที่สุด
HI4353 การจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	4.17	.924	มาก
รวม	4.11	.842	มาก
รวมทั้งหมด	4.31	.576	มากที่สุด

จากตารางที่ 18 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรสาขาวิชาการท่องเที่ยวของบัณฑิต พบว่า การแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวมทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยสามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้

ด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร พบว่า การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ความเหมาะสมของวิชาเอก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.58$) รองลงมาคือ การจัดทำแผนการศึกษามีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.47$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การกำหนดรายวิชาหมวดศึกษาทั่วไป 4 กลุ่มรายวิชา (มนุษยศาสตร์, สังคมศาสตร์, วิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์ และ ภาษา) สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร และการจัดรายวิชาในหลักสูตรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองและมีความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.32$)

ความเหมาะสมของวิชาเอกด้านวิชาแกน พบว่า การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรเกี่ยวกับความเหมาะสมของวิชาแกนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ วิชา HI1013 การพัฒนาบุคลิกภาพในงานบริการ และวิชา HI1113 ความรู้เบื้องต้นธุรกิจที่ฝึกและการบริการอาหาร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.74$) รองลงมาคือ วิชา HI1103 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและโรงแรม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.58$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ วิชา HI3273 พฤติกรรมนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.00$)

ด้านความเหมาะสมของวิชาเอกบังคับ พบว่า การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรเกี่ยวกับความเหมาะสมของวิชาเอกบังคับด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ วิชา HI2153 การดำเนินงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.68$) รองลงมาคือ วิชา HI2003 ศิลปะการต้อนรับและการสื่อสารในงานบริการ และ HI3373 การดำเนินงานและการจัดการงานแม่บ้าน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.47$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ วิชา HI3283 การบัญชีและการเงินสำหรับธุรกิจโรงแรม และ HI4313 การจัดการธุรกิจการบิน ($\bar{X} = 4.05$)

ส่วนความเหมาะสมของวิชาเอกเลือก พบว่า การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรเกี่ยวกับความเหมาะสมของวิชาเอกเลือกด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ วิชา HI4343 การจัดการสโมสรและบาร์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.26$) รองลงมาคือ วิชา HI4353 การจัดการกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.17$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ วิชา HI4293 การจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ($\bar{X} = 3.95$)

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร สาขาวิชาอุตสาหกรรมการบริการเพื่อการท่องเที่ยว

ปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร	นักศึกษาปัจจุบัน (31 คน)		บัณฑิต (19 คน)		เปรียบเทียบ	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	t-test	P-value
1) การกำหนดรายวิชาหมวดศึกษาทั่วไป 4 กลุ่มรายวิชา (มนุษยศาสตร์, สังคมศาสตร์, วิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์ และภาษา) สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	4.26	.631	4.32	.671	-.307	.760
2) การกำหนดรายวิชาที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	4.32	.653	4.42	.692	-.506	.615
3) การจัดรายวิชาในหลักสูตรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองและมีความคิดสร้างสรรค์	4.35	.661	4.32	.671	.202	.841

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า
ด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว (ต่อ)

ปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร	นักศึกษาปัจจุบัน (31 คน)		บัณฑิต (19 คน)		เปรียบเทียบ	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	t-test	P-value
4) การจัดรายวิชาในหลักสูตรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเป็นผู้ให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.35	.755	4.42	.692	-.310	.758
5) การจัดทำแผนการศึกษามีความเหมาะสม	4.13	.806	4.47	.612	-1.600	.116
6) จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาต่างๆ มีความเหมาะสม	4.32	.653	4.37	.761	-.226	.822
7) ความเหมาะสมของวิชาเอก	4.35	.661	4.58	.692	-1.143	.259
รวม	4.30	.531	4.41	.530	-.737	.465
วิชาแกน						
HI1013 การพัฒนาบุคลิกภาพในงานบริการ	4.53	.571	4.74	.452	-1.383	.174
HI1103 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและโรงแรม	4.32	.945	4.58	.838	-.971	.336
HI1113 ความรู้เบื้องต้นธุรกิจที่พักและการบริการอาหาร	4.61	.615	4.74	.562	-.714	.479
HI2133 การท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนและโลก	4.55	.624	4.16	1.068	1.636	.108
HI2143 เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการท่องเที่ยวและบริการ	4.55	.624	4.47	.905	.346	.731
HI2193 การจัดการทรัพยากรมนุษย์ในอุตสาหกรรมฯ	4.26	.682	4.37	1.012	-.421	.677
HI3273 พฤติกรรมนักท่องเที่ยว	3.68	1.194	4.00	1.202	-.925	.360
PC2143 จิตวิทยาการบริการและการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม	4.45	.768	4.11	.937	1.424	.161
รวม	4.38	.547	4.39	.646	-.091	.928
วิชาเอกบังคับ						
HI2003 ศิลปะการต้อนรับและการสื่อสารในงานบริการ	4.65	.551	4.47	.452	-.610	.545
HI2153 การดำเนินงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม	4.77	.425	4.68	.582	.630	.531
HI2163 การตลาดโรงแรมและการขาย	4.45	.568	4.16	1.119	1.064	.298
HI2173 การดำเนินงานและการจัดการครัว	4.58	.620	4.37	.831	.961	.344
HI2183 การดำเนินงานภัตตาคารและบริการจัดเลี้ยง	4.48	.769	4.11	.937	1.555	.127
HI3283 การบัญชีและการเงินสำหรับธุรกิจโรงแรม	3.90	.870	4.05	.848	-.595	.555
HI3293 การดำเนินงานจัดการบริการส่วนหน้า	4.29	.693	4.42	.902	-.577	.567
HI3373 การดำเนินงานและการจัดการงานแม่บ้าน	4.45	.675	4.47	.964	-.095	.925
HI4253 การวางแผนและพัฒนาธุรกิจโรงแรม	4.19	.873	4.21	.918	-.065	.948
HI4263 วิจัยพื้นฐานสำหรับอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว	4.23	.717	4.16	.688	.330	.743
HI4273 การสัมมนาในอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว	4.10	1.076	4.26	.806	-.581	.564
HI4313 การจัดการธุรกิจการบิน	4.39	.667	4.05	1.311	1.033	.312
รวม	4.37	.495	4.31	.659	.407	.686

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว (ต่อ)

ปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร	นักศึกษาปัจจุบัน (31 คน)		บัณฑิต (19 คน)		เปรียบเทียบ	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	t-test	P-value
วิชาเอกเลือก						
HI3303 การจัดการสปา	4.29	1.039	4.05	.911	.822	.415
HI4283 การดำเนินงานและการจัดการธุรกิจMICE	3.48	1.092	4.00	.882	-1.740	.088
HI4293 การจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	4.29	.938	3.95	1.026	1.211	.232
HI4323 การจัดการอาหารนานาชาติและอาหารท้องถิ่น	4.29	1.071	4.05	.970	.789	.434
HI4343 การจัดการสโมสรและบาร์	4.52	.626	4.26	.806	1.243	.220
HI4353 การจัดการกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	4.32	.702	4.17	.924	.620	.540
รวม	4.20	.730	4.11	.842	.384	.703
รวมทั้งหมด	4.31	.480	4.31	.576	-.016	.987

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 19 พบว่า การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร ของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวโดยภาพรวมทั้งหมด ภาพรวมแต่ละกลุ่มและเป็นรายข้อ มีค่า P-value มากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่แตกต่างกัน

4.3.3 การประเมินปัจจัยนำเข้าด้านคุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือก

ผลการสัมภาษณ์ (เชิงคุณภาพ) จากความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิและคณาจารย์ประเด็นเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือก ในประเด็นดังนี้

1. คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาที่ระบุไว้ในหลักสูตรมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร
2. ประเภทของวิธีการรับ/การสอบเข้าศึกษาต่อมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร
3. ควรมีการรับนักศึกษาโครงการพิเศษหรือไม่อย่างไร

สรุปผลคือ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาที่ระบุไว้ในหลักสูตรมีความเหมาะสม ตามเกณฑ์ที่กำหนด และประเภทของวิธีการรับ/การสอบเข้าศึกษาต่อมีความเหมาะสมตามเกณฑ์มาตรฐานของมหาวิทยาลัย คณะและหลักสูตร ตลอดจนมีความเห็นควรให้มีการรับนักศึกษาโครงการพิเศษต่างๆ

ตารางที่ 20 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อ
การท่องเที่ยว เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือก

ปัจจัยนำเข้าด้านคุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือก	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1) คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร	4.45	.624	มากที่สุด
2) ประเภทของวิธีการรับ/การสอบเข้าศึกษาต่อ	4.26	.631	มากที่สุด
3) การสอบคัดเลือกที่มีทั้งการสอบข้อเขียน และการสอบสัมภาษณ์	4.26	.682	มากที่สุด
รวม	4.32	.580	มากที่สุด

จากตารางที่ 20 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือก สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว ของนักศึกษาปัจจุบัน พบว่า การแสดงความคิดเห็น โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานคุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือกของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.45$) สำหรับประเภทของวิธีการรับ/การสอบเข้าศึกษาต่อ และการสอบคัดเลือกที่มีทั้งการสอบข้อเขียน และการสอบสัมภาษณ์ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.26$)

ตารางที่ 21 แสดงความคิดเห็นของบัณฑิตสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว
เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือก

ปัจจัยนำเข้าด้านคุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือก	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1) คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร	4.58	.692	มากที่สุด
2) ประเภทของวิธีการรับ/การสอบเข้าศึกษาต่อ	4.47	.697	มากที่สุด
3) การสอบคัดเลือกที่มีทั้งการสอบข้อเขียน และการสอบสัมภาษณ์	4.58	.692	มากที่สุด
รวม	4.54	.601	มากที่สุด

จากตารางที่ 21 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือก สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวของบัณฑิต พบว่า การแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานคุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือกของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการ

พิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร และการสอบคัดเลือกที่มีทั้งการสอบข้อเขียน และการสอบสัมภาษณ์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.58$) ส่วนประเภทของวิธีการรับ/การสอบเข้าศึกษาต่อ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.47$)

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้านำเข้าด้านคุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือกสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว

ปัจจัยนำเข้านำเข้าด้านคุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือก	นักศึกษาปัจจุบัน (31 คน)		บัณฑิต (19 คน)		เปรียบเทียบ	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	t-test	P-value
1) คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร	4.45	.624	4.58	.692	-.672	.505
2) ประเภทของวิธีการรับ/การสอบเข้าศึกษาต่อ	4.26	.631	4.47	.697	-1.128	.265
3) การสอบคัดเลือกที่มีทั้งการสอบข้อเขียน และการสอบสัมภาษณ์	4.26	.682	4.58	.692	-1.606	.115
รวม	4.32	.580	4.54	.601	-1.292	.203

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 22 พบว่า การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้านำเข้าด้านคุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือกของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวโดยภาพรวม และรายข้อมีค่า P-value มากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่แตกต่างกัน

4.3.4 การประเมินปัจจัยนำเข้านำเข้าด้านคุณภาพคณาจารย์ที่สอน/อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

ผลการสัมภาษณ์ (เชิงคุณภาพ) จากความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิและคณาจารย์ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ที่สอนมีความรู้ ประสบการณ์ คุณธรรม จริยธรรมหรือไม่ อย่างไร สรุปผลคือ มีการคัดเลือกอาจารย์เข้ามาตามระบบ ผ่านตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด และประเด็นที่เกี่ยวข้องความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา เช่น การให้เวลา การให้คำแนะนำ คำปรึกษา ในฐานะที่เป็นที่ปรึกษาวิชาการเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร สรุปผลคือ อาจารย์มีการดูแล ให้คำปรึกษานักศึกษาเป็นอย่างดี ในเรื่อง การเรียน การลงทะเบียนเรียน ตลอดจนการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย โดยอาจารย์แต่ละท่านจะมีการระบุเวลาในการให้คำปรึกษาอย่างชัดเจน ติดตามการสอนไว้หน้าโต๊ะทำงานพร้อมเบอร์โทรและช่องทางการติดต่อรูปแบบต่างๆ ทำให้นักศึกษาเข้าถึงอาจารย์ได้สะดวกมากขึ้น

ตารางที่ 23 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวเกี่ยวกับคุณสมบัติคณาจารย์ที่สอน/อาจารย์ที่ปรึกษา

ปัจจัยนำเข้าด้านคุณสมบัติคณาจารย์ที่สอน/อาจารย์ที่ปรึกษา	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1) มีความรู้ ประสบการณ์	4.61	.667	มากที่สุด
2) มีความสามารถด้านการสอนของอาจารย์	4.48	.724	มากที่สุด
3) มีคุณธรรม จริยธรรม	4.65	.608	มากที่สุด
4) อาจารย์ใช้เวลาในการปรึกษาและด้านอื่นๆแก่นักศึกษา	4.45	.768	มากที่สุด
รวม	4.55	.640	มากที่สุด

จากตารางที่ 23 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติคณาจารย์ที่สอน/อาจารย์ที่ปรึกษา สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวของนักศึกษาปัจจุบัน พบว่า การแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานคุณสมบัติคณาจารย์ที่สอน/อาจารย์ที่ปรึกษาของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ มีคุณธรรม จริยธรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.65$) รองลงมา คือ มีความรู้ ประสบการณ์ ($\bar{X} = 4.61$) มีความสามารถด้านการสอนของอาจารย์ ($\bar{X} = 4.48$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ อาจารย์ใช้เวลาในการปรึกษา และด้านอื่นๆ แก่นักศึกษา ($\bar{X} = 4.45$)

ตารางที่ 24 แสดงความคิดเห็นของบัณฑิตสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวเกี่ยวกับคุณสมบัติคณาจารย์ที่สอน/อาจารย์ที่ปรึกษา

ปัจจัยนำเข้าด้านคุณสมบัติคณาจารย์ที่สอน/อาจารย์ที่ปรึกษา	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1) มีความรู้ ประสบการณ์	4.89	.315	มากที่สุด
2) มีความสามารถด้านการสอนของอาจารย์	4.89	.315	มากที่สุด
3) มีคุณธรรม จริยธรรม	4.84	.375	มากที่สุด
4) อาจารย์ใช้เวลาในการปรึกษา และด้านอื่นๆแก่นักศึกษา	4.89	.315	มากที่สุด
รวม	4.88	.268	มากที่สุด

จากตารางที่ 24 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติคณาจารย์ที่สอน/อาจารย์ที่ปรึกษา สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวของบัณฑิต พบว่า การแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.88 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานคุณสมบัติคณาจารย์ที่สอน/อาจารย์ที่ปรึกษาของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด

สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ มีความรู้ ประสบการณ์ มีความสามารถด้านการสอนของอาจารย์ และอาจารย์ใช้เวลาในการปรึกษา และด้านอื่นๆแก่นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.89$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีคุณธรรม จริยธรรม ($\bar{X} = 4.84$)

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าด้านคุณสมบัติคณาจารย์ที่สอน/อาจารย์ที่ปรึกษา สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว

ปัจจัยนำเข้าด้านคุณสมบัติคณาจารย์ที่สอน/อาจารย์ที่ปรึกษา	นักศึกษาปัจจุบัน (31 คน)		บัณฑิต (19 คน)		เปรียบเทียบ	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	t-test	P-value
1) มีความรู้ ประสบการณ์	4.61	.667	4.89	.315	-2.013	.050
2) มีความสามารถด้านการสอนของอาจารย์	4.48	.724	4.89	.315	-2.760	.008
3) มีคุณธรรม จริยธรรม	4.65	.608	4.84	.375	-1.417	.163
4) อาจารย์ใช้เวลาในการปรึกษา และด้านอื่นๆ แก่นักศึกษา	4.45	.768	4.89	.315	-2.846	.007
รวม	4.55	.640	4.88	.268	-2.554	.014

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 25 พบว่า การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าด้านคุณสมบัติคณาจารย์ที่สอน/อาจารย์ที่ปรึกษา ของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวโดยภาพรวม มีค่า P-value เท่ากับ .014 มีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเป็นรายข้อ ได้แก่มีความรู้ ประสบการณ์ มีความสามารถด้านการสอนของอาจารย์ และอาจารย์ใช้เวลาในการปรึกษา และด้านอื่นๆ แก่นักศึกษา มีค่า P-value เท่ากับ 0.050, 0.008 และ 0.007 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นเรื่องมีคุณธรรม จริยธรรม มีค่า P-value เท่ากับ 0.163 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่แตกต่างกัน

4.3.5 การประเมินปัจจัยนำเข้าด้านสภาพแวดล้อมกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

ผลสัมฤทธิ์ (เชิงคุณภาพ) จากความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิและคณาจารย์เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับอาจารย์และนักศึกษา (เช่น คอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต เครื่องเสียง เครื่องฉาย ฯลฯ) มีความเพียงพอหรือไม่ ควรปรับปรุงเพิ่มเติมอย่างไร
สรุปผลจากการสัมภาษณ์ คือ หนังสือ ตำรา บทความ ด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โรงแรมที่พัก และธุรกิจที่เกี่ยวข้องยังมีจำนวนจำกัด บางอย่างเป็นข้อมูลไม่ทันสมัย
2. หนังสือ ตำรา วารสาร บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในห้องสมุดมีเพียงพอ และทันสมัยหรือไม่ อย่างไร สรุปผลจากการสัมภาษณ์ คือ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ จะไม่มี/ มีน้อย เนื่องจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ไม่มีปริญญาโท ด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม
3. ห้องคอมพิวเตอร์ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง เพียงพอต่อการใช้งานหรือไม่ อย่างไร
สรุปผลจากการสัมภาษณ์ คือ ห้องคอมพิวเตอร์ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ยังมีไม่เพียงพอ เพราะเป็นการใช้งานร่วมกันทั้งมหาวิทยาลัย 13 คณะวิชา
4. ห้องเรียน ห้องประชุม/สัมมนา สถานที่จัดกิจกรรม มีโต๊ะ เก้าอี้ เพียงพอหรือไม่
อย่างไร สรุปผลจากการสัมภาษณ์ คือ ห้องเรียน ห้องประชุม/สัมมนา สถานที่จัดกิจกรรม มีโต๊ะ เก้าอี้มีเพียงพอ
5. ห้องทำงานสำหรับอาจารย์ และสถานที่สำหรับนักศึกษาทำงานพักผ่อนเอื้อต่อการเรียนการสอนหรือไม่ อย่างไร
สรุปผลจากการสัมภาษณ์ คือ สถานที่สำหรับนักศึกษา ในตึกที่ทำการคณะ ไม่มีสำหรับนักศึกษาในการพักผ่อนที่เอื้อต่อการเรียนการสอน และห้องทำงานสำหรับอาจารย์ก็ไม่มีเหมาะสมและขาดความเป็นส่วนตัว

ตารางที่ 26 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อ
การท่องเที่ยว เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
แตกต่างกัน

ปัจจัยนำเข้าด้านสภาพแวดล้อมกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ความแตกต่าง	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1) สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับอาจารย์และนักศึกษา (เช่น คอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต เครื่องเสียง เครื่องฉาย ฯลฯ) มีความเพียงพอ	4.16	.735	มาก
2) หนังสือ ตำรา วารสาร บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในห้องสมุดมีเพียงพอ และทันสมัย	4.03	.657	มาก
3) ห้องคอมพิวเตอร์ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองเพียงพอสำหรับการใช้งาน	3.90	.885	มาก
4) ห้องเรียน ห้องประชุม สัมมนา สถานที่จัดกิจกรรม มีโต๊ะ เก้าอี้ เพียงพอ	4.06	.727	มาก
5) ห้องทำงานสำหรับอาจารย์เอื้อต่อการเรียนการสอนหรือไม่อย่างไร	4.06	.727	มาก
6) สถานที่ทำงานสำหรับนักศึกษาเอื้อต่อการเรียนการสอนหรือไม่อย่างไร	4.06	.814	มาก
รวม	4.06	.615	มาก

จากตารางที่ 26 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ของนักศึกษาปัจจุบัน พบว่า การแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานสภาพแวดล้อมกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับอาจารย์และนักศึกษา (เช่น คอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต เครื่องเสียง เครื่องฉาย ฯลฯ) มีความเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.16$) รองลงมาคือ ห้องเรียน ห้องประชุม สัมมนา สถานที่จัดกิจกรรม มีโต๊ะ เก้าอี้ เพียงพอ ห้องทำงานสำหรับอาจารย์เอื้อต่อการเรียนการสอน และสถานที่ทำงานสำหรับนักศึกษาเอื้อต่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.06$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ห้องคอมพิวเตอร์ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองเพียงพอสำหรับการใช้งาน ($\bar{X} = 3.90$)

ตารางที่ 27 แสดงความคิดเห็นของบัณฑิตสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว
เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

ปัจจัยนำเข้าด้านสภาพแวดล้อมกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1) สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับอาจารย์และนักศึกษา (เช่น คอมพิวเตอร์ระบบอินเทอร์เน็ต เครื่องเสียง เครื่องฉาย ฯลฯ) มีความเพียงพอ	4.22	.808	มากที่สุด
2) หนังสือ ตำรา วารสาร บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในห้องสมุดมีเพียงพอ และทันสมัย	4.28	.669	มากที่สุด
3) ห้องคอมพิวเตอร์ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง เพียงพอสำหรับการใช้งาน	4.11	.832	มาก
4) ห้องเรียน ห้องประชุม/สัมมนา สถานที่จัดกิจกรรม มีโต๊ะ เก้าอี้ เพียงพอ	4.18	.883	มาก
5) ห้องทำงานสำหรับอาจารย์เอื้อต่อการเรียนการสอนหรือไม่อย่างไร	4.22	.732	มากที่สุด
6) สถานที่ทำงานสำหรับนักศึกษาเอื้อต่อการเรียนการสอนหรือไม่อย่างไร	4.11	.963	มาก
รวม	4.19	.750	มาก

จากตารางที่ 27 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของบัณฑิต พบว่า การแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานสภาพแวดล้อมกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ หนังสือ ตำรา วารสาร บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในห้องสมุดมีเพียงพอ และทันสมัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.28$) รองลงมาคือ สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับอาจารย์และนักศึกษา (เช่น คอมพิวเตอร์ระบบอินเทอร์เน็ต เครื่องเสียง เครื่องฉาย ฯลฯ) มีความเพียงพอ และห้องทำงานสำหรับอาจารย์เอื้อต่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.22$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ห้องคอมพิวเตอร์ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง เพียงพอสำหรับการใช้งาน และสถานที่ทำงานสำหรับนักศึกษาเอื้อต่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.11$)

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าด้านสภาพแวดล้อมกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

ปัจจัยนำเข้าด้านสภาพแวดล้อมกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	นักศึกษาปัจจุบัน (31 คน)		บัณฑิต (19 คน)		เปรียบเทียบ	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	t-test	P-value
1) สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับอาจารย์และ นักศึกษา (เช่น คอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต เครื่องเสียง เครื่องฉาย ฯลฯ) มีความเพียงพอ	4.16	.735	4.22	.808	-.270	.789
2) หนังสือ ตำรา วารสาร บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ ทั้ง ภาษาไทย และภาษาต่างประเทศในห้องสมุดมีเพียงพอ และ ทันสมัย	4.03	.657	4.28	.669	-1.252	.217
3) ห้องคอมพิวเตอร์ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง เพียงพอ สำหรับการใช้งาน	3.90	.885	4.11	.832	-.818	.418
4) ห้องเรียน ห้องประชุม/สัมมนา สถานที่จัดกิจกรรม มีโต๊ะ เก้าอี้เพียงพอ	4.06	.727	4.18	.883	-.457	.650
5) ห้องทำงานสำหรับอาจารย์เอื้อต่อการเรียนการสอนหรือไม่ อย่างไร	4.06	.727	4.22	.732	-.730	.469
6) สถานที่ทำงานสำหรับนักศึกษาเอื้อต่อการเรียนการสอน หรือไม่อย่างไร	4.06	.814	4.11	.963	-.181	.858
รวม	4.06	.615	4.19	.750	-.647	.521

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 28 พบว่า การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าด้านสภาพแวดล้อมกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของสาขาวิชา อดุสาหกรรมการบริการเพื่อการท่องเที่ยวโดยภาพรวมและเป็นรายข้อ มีค่า P-value มากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่แตกต่างกัน

4.3.6 การประเมินปัจจัยนำเข้าด้านงบประมาณในการผลิต

ตารางที่ 29 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการ
ท่องเที่ยวเกี่ยวกับงบประมาณในการผลิตบัณฑิต

ปัจจัยนำเข้าด้านงบประมาณในการผลิตบัณฑิต	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1) ค่าธรรมเนียมพิเศษที่นักศึกษาจ่ายไปในแต่ละภาคการศึกษามีความเหมาะสม	2.84	.814	ปานกลาง
2) ค่าธรรมเนียมพิเศษที่นักศึกษาจ่ายไป คณะหรือสาขาวิชาได้นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับนักศึกษา	3.03	1.048	ปานกลาง
รวม	2.94	1.116	ปานกลาง

จากตารางที่ 29 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงบประมาณในการผลิตบัณฑิต ของนักศึกษาปัจจุบัน พบว่า การแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานงบประมาณในการผลิตบัณฑิตด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ มี 2 ประเด็น ได้แก่ ค่าธรรมเนียมพิเศษที่นักศึกษาจ่ายไป คณะหรือสาขาวิชาได้นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.03$) และค่าธรรมเนียมพิเศษที่นักศึกษาจ่ายไปในแต่ละภาคการศึกษามีความเหมาะสม ($\bar{X} = 2.84$)

ตารางที่ 30 แสดงความคิดเห็นของบัณฑิตสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการ
ท่องเที่ยวเกี่ยวกับงบประมาณในการผลิตบัณฑิต

ปัจจัยนำเข้าด้านงบประมาณในการผลิตบัณฑิต	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1) ค่าธรรมเนียมพิเศษที่นักศึกษาจ่ายไปในแต่ละภาคการศึกษามีความเหมาะสม	4.33	.777	มากที่สุด
2) ค่าธรรมเนียมพิเศษที่นักศึกษาจ่ายไป คณะหรือสาขาวิชาได้นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับนักศึกษา	4.29	.783	มากที่สุด
รวม	4.29	.783	มากที่สุด

จากตารางที่ 30 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงบประมาณในการผลิตบัณฑิต ของบัณฑิตพบว่า การแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานงบประมาณในการผลิตบัณฑิตด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ มี 2 ประเด็น ได้แก่ ค่าธรรมเนียมพิเศษที่นักศึกษาจ่ายไปในแต่ละภาคการศึกษามีความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.33$) และค่าธรรมเนียมพิเศษที่นักศึกษาจ่ายไป คณะหรือสาขาวิชาได้นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับนักศึกษา ($\bar{X} = 4.29$)

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า
ด้านงบประมาณในการผลิตบัณฑิต

ปัจจัยนำเข้าด้านงบประมาณในการผลิตบัณฑิต	นักศึกษาปัจจุบัน (31 คน)		บัณฑิต (19 คน)		เปรียบเทียบ	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	t-test	P-value
1) ค่าธรรมเนียมพิเศษที่นักศึกษาจ่ายในแต่ละภาค การศึกษามี ความเหมาะสม	2.84	.814	4.33	.777	-5.142	.000
2) ค่าธรรมเนียมพิเศษที่นักศึกษาจ่ายไป คณะหรือสาขาวิชาได้ นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับนักศึกษา	3.03	1.048	4.29	.783	-4.350	.000
รวม	2.94	1.116	4.29	.783	-4.458	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 31 พบว่า การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับปัจจัย
นำเข้าด้านงบประมาณในการผลิตบัณฑิตของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวโดย
ภาพรวมและเป็นรายข้อ มีค่า P-value น้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.4 การประเมินกระบวนการ

4.4.1 การประเมินกระบวนการด้านพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน

ตารางที่ 32 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบัน เกี่ยวกับกระบวนการด้านพฤติกรรมกา
จัดการเรียนการสอนของผู้สอน

กระบวนการด้านพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1) มีประมวลการสอนตามรายวิชาที่สอน	4.29	.739	มากที่สุด
2) มีการเตรียมการสอน	4.23	.762	มากที่สุด
3) มีเทคนิคและความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	4.32	.653	มากที่สุด
4) มีบุคลิกภาพ เช่น การแต่งกาย กิริยาท่าทาง การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับ ความเป็นครู	4.42	.765	มากที่สุด
รวม	4.31	.616	มากที่สุด

จากตารางที่ 32 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการด้านพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนของนักศึกษาปัจจุบัน พบว่า การแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานกระบวนการด้านพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ มีบุคลิกภาพ เช่น การแต่งกาย กิริยาท่าทาง การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับความเป็นครู มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.42$) รองลงมาคือ มีเทคนิคและความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ($\bar{X} = 4.32$) มีประมวลการสอนตามรายวิชาที่สอน ($\bar{X} = 4.29$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีการเตรียมการสอน ($\bar{X} = 4.23$)

ตารางที่ 33 แสดงความคิดเห็นของบัณฑิต เกี่ยวกับกระบวนการด้านพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน

กระบวนการด้านพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1) มีประมวลการสอนตามรายวิชาที่สอน	4.48	.755	มากที่สุด
2) มีการเตรียมการสอน	4.52	.619	มากที่สุด
3) มีเทคนิคและความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	4.67	.595	มากที่สุด
4) มีบุคลิกภาพ เช่น การแต่งกาย กิริยาท่าทาง การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับความเป็นครู	4.67	.595	มากที่สุด
รวม	4.58	.595	มากที่สุด

จากตารางที่ 33 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการด้านพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนของบัณฑิต พบว่า การแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานกระบวนการด้านพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ มีบุคลิกภาพ เช่น การแต่งกาย กิริยาท่าทาง การใช้ภาษาที่เหมาะสม และมีเทคนิคและความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.67$) รองลงมาคือ มีการเตรียมการสอน ($\bar{X} = 4.52$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีประมวลการสอนตามรายวิชาที่สอน ($\bar{X} = 4.48$)

ตารางที่ 34 เปรียบเทียบการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับกระบวนการ
ด้านพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน

กระบวนการด้านพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน ของผู้สอน	นักศึกษาปัจจุบัน (31 คน)		บัณฑิต (19 คน)		เปรียบเทียบ	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	t-test	P-value
1) มีประมวลการสอนตามรายวิชาที่สอน	4.29	.739	4.48	.755	-.688	.495
2) มีการเตรียมการสอน	4.23	.762	4.52	.619	-1.297	.201
3) มีเทคนิคและความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	4.32	.653	4.67	.595	-1.837	.073
4) มีบุคลิกภาพ เช่น การแต่งกาย กิริยาท่าทาง การใช้ภาษาที่ เหมาะสมกับความเป็นครู	4.42	.765	4.67	.595	-1.179	.244
รวม	4.31	.616	4.58	.595	-1.416	.163

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 34 พบว่า การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับ
กระบวนการด้านพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการ
เพื่อการท่องเที่ยวโดยภาพรวม และรายข้อ มีค่า P-value มากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
จึงไม่แตกต่างกัน

4.4.2 การประเมินกระบวนการด้านพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน

ตารางที่ 35 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบัน เกี่ยวกับกระบวนการด้านพฤติกรรมการ
เรียนของผู้เรียน

กระบวนการด้านพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1) มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	4.42	.672	มากที่สุด
2) รู้และเข้าใจวัตถุประสงค์/กระบวนการเรียนรู้/เกณฑ์การประเมินผลของ รายวิชา	4.29	.693	มากที่สุด
3) มีความรับผิดชอบทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย	4.42	.620	มากที่สุด
4) เข้าเรียนสม่ำเสมอ	4.65	.551	มากที่สุด
5) มีการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนเรียน	4.03	.706	มาก
6) มีกระบวนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	4.16	.735	มาก
7) มีการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.55	.624	มากที่สุด
รวม	4.36	.588	มากที่สุด

จากตารางที่ 35 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการด้านพฤติกรรมการณ์เรียนของผู้เรียนของนักศึกษาปัจจุบัน พบว่า การแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานกระบวนการด้านพฤติกรรมการณ์เรียนของผู้เรียนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ เข้าเรียนสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.65$) รองลงมาคือ มีการทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.55$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนเรียน ($\bar{X} = 4.03$)

ตารางที่ 36 แสดงความคิดเห็นของบัณฑิต เกี่ยวกับกระบวนการด้านพฤติกรรมการณ์เรียนของผู้เรียน

กระบวนการด้านพฤติกรรมการณ์เรียนของผู้เรียน	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1) มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	4.60	.604	มากที่สุด
2) รู้และเข้าใจวัตถุประสงค์/กระบวนการเรียนรู้/เกณฑ์การประเมินผลของรายวิชา	4.74	.443	มากที่สุด
3) มีความรับผิดชอบทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย	4.71	.458	มากที่สุด
4) เข้าเรียนสม่ำเสมอ	4.60	.604	มากที่สุด
5) มีการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนเรียน	4.31	.932	มากที่สุด
6) มีกระบวนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	4.31	.867	มากที่สุด
7) มีการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.77	.426	มากที่สุด
รวม	4.58	.595	มากที่สุด

จากตารางที่ 36 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการด้านพฤติกรรมการณ์เรียนของผู้เรียนของบัณฑิต พบว่า การแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานกระบวนการด้านพฤติกรรมการณ์เรียนของผู้เรียนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ มีการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.77$) รองลงมาคือ รู้และเข้าใจวัตถุประสงค์/กระบวนการเรียนรู้/เกณฑ์การประเมินผลของรายวิชา ($\bar{X} = 4.74$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนเรียน และมีกระบวนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.31$)

ตารางที่ 37 เปรียบเทียบการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับกระบวนการ
ด้านพฤติกรรมการณ์เรียนของผู้เรียน

กระบวนการด้านพฤติกรรมการณ์เรียนของผู้เรียน	นักศึกษาปัจจุบัน (31 คน)		บัณฑิต (19 คน)		เปรียบเทียบ	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	t-test	P-value
1) มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	4.42	.672	4.60	.604	-.845	.402
2) รู้และเข้าใจวัตถุประสงค์/กระบวนการเรียนรู้/เกณฑ์การประเมินผลของรายวิชา	4.29	.693	4.74	.443	-2.756	.008
3) มีความรับผิดชอบทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย	4.42	.620	4.71	.458	-2.085	.043
4) เขาเรียนสม่ำเสมอ	4.65	.551	4.60	.604	.082	.935
5) มีการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนเรียน	4.03	.706	4.31	.932	-.992	.326
6) มีกระบวนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	4.16	.735	4.31	.867	-.443	.660
7) มีการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.55	.624	4.77	.426	-1.234	.223
รวม	4.36	.588	4.58	.595	-1.435	.158

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 37 พบว่า การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับกระบวนการด้านพฤติกรรมการณ์เรียนของผู้เรียนของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว โดยภาพรวม และรายข้อ เช่น มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน เข้าเรียนสม่ำเสมอ มีการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนเรียน มีกระบวนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และมีการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีค่า P-value มากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่แตกต่างกัน สำหรับรายข้อเกี่ยวกับการรู้และเข้าใจวัตถุประสงค์/กระบวนการเรียนรู้/เกณฑ์การประเมินผลของรายวิชา มีค่า P-value เท่ากับ 0.008 และมีความรับผิดชอบทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย มีค่า P-value เท่ากับ 0.043 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.4.3 การประเมินกระบวนการด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพการบริการ (สหกิจศึกษา)
 ตารางที่ 38 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบัน เกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพการ
 บริการ (สหกิจศึกษา)

กระบวนการด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพการบริการ (สหกิจศึกษา)	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1) ปริมาณภาระงานที่กำหนดไว้ใน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.26	.729	มากที่สุด
2) ระยะเวลาของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.35	.755	มากที่สุด
3) วิธีการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.35	.661	มากที่สุด
4) กระบวนการในการนิเทศของอาจารย์	4.48	.570	มากที่สุด
รวม	4.36	.588	มากที่สุด

จากตารางที่ 38 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพการบริการ (สหกิจศึกษา) ของนักศึกษาปัจจุบัน พบว่า การแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานกระบวนการด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพการบริการ (สหกิจศึกษา) ด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ กระบวนการในการนิเทศของอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.48$) รองลงมาคือ ระยะเวลาของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพและ วิธีการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ($\bar{X} = 4.35$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ปริมาณภาระงานที่กำหนดไว้ใน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ($\bar{X} = 4.26$)

ตารางที่ 39 แสดงความคิดเห็นของบัณฑิต เกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพการ
 บริการ (สหกิจศึกษา)

กระบวนการด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพการบริการ (สหกิจศึกษา)	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1) ปริมาณภาระงานที่กำหนดไว้ใน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.46	.701	มากที่สุด
2) ระยะเวลาของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.51	.702	มากที่สุด
3) วิธีการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.54	.701	มากที่สุด
4) กระบวนการในการนิเทศของอาจารย์	4.54	.611	มากที่สุด
รวม	4.51	.624	มากที่สุด

จากตารางที่ 39 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพการบริการ (สหกิจศึกษา) ของบัณฑิต พบว่า การแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานกระบวนการด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพการบริการ (สหกิจศึกษา)

ด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายชื่อ ได้แก่ วิธีการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และกระบวนการในการนิเทศของอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.54$) รองลงมาคือ ระยะเวลาของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ($\bar{X} = 4.51$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ปริมาณภาระงานที่กำหนดไว้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ($\bar{X} = 4.46$)

ตารางที่ 40 เปรียบเทียบการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพการบริการ (สหกิจศึกษา)

กระบวนการด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพการบริการ (สหกิจศึกษา)	นักศึกษาปัจจุบัน (31 คน)		บัณฑิต (19 คน)		เปรียบเทียบ	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	t-test	P-value
1) ปริมาณภาระงานที่กำหนดไว้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.26	.729	4.46	.701	-1.032	.307
2) ระยะเวลาของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.35	.755	4.51	.702	-.802	.426
3) วิธีการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.35	.661	4.54	.701	-1.143	.259
4) กระบวนการในการนิเทศของอาจารย์	4.48	.570	4.54	.611	-.249	.805
รวม	4.36	.588	4.51	.624	-.940	.352

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 40 พบว่า การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับกระบวนการด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพการบริการ (สหกิจศึกษา) โดยภาพรวมและเป็นรายชื่อ มีค่า P-value มากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่แตกต่างกัน

4.4.4 การประเมินกระบวนการด้านการจัดการเรียนการสอน

ตารางที่ 41 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบัน เกี่ยวกับกระบวนการด้านการจัดการเรียน

การสอน

กระบวนการด้านการจัดการเรียนการสอน	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1) มีการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.16	.779	มาก
2) มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหา	4.23	.717	มากที่สุด
3) มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนนำไปประยุกต์ใช้	4.35	.661	มากที่สุด
4) มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม	4.42	.620	มากที่สุด
5) มีการเชิญวิทยากรและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ	4.55	.568	มากที่สุด

กระบวนการด้านการจัดการเรียนการสอน	$\bar{X}$	SD	แปลผล
6) มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์	4.39	.715	มากที่สุด
7) มีการวัดและประเมินหลากหลาย ชัดเจน และต่อเนื่อง	4.32	.702	มากที่สุด
8) มีการประเมินประสิทธิภาพการสอนเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน	4.43	.679	มากที่สุด
รวม	4.34	.553	มากที่สุด

จากตารางที่ 41 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการด้านการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาปัจจุบัน พบว่า การแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานกระบวนการด้านการจัดการเรียนการสอนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ มีการเชิญวิทยากรและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.55$) รองลงมาคือ การประเมินประสิทธิภาพการสอนเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.43$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X} = 4.16$)

ตารางที่ 42 แสดงความคิดเห็นของบัณฑิต เกี่ยวกับกระบวนการด้านการจัดการเรียนการสอน

กระบวนการด้านการจัดการเรียนการสอน	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1) มีการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.43	.502	มากที่สุด
2) มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหา	4.57	.502	มากที่สุด
3) มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนนำไปประยุกต์ใช้	4.69	.471	มากที่สุด
4) มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม	4.62	.493	มากที่สุด
5) มีการเชิญวิทยากรและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ	4.60	.497	มากที่สุด
6) มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์	4.69	.471	มากที่สุด
7) มีการวัดและประเมินหลากหลาย ชัดเจน และต่อเนื่อง	4.77	.426	มากที่สุด
8) มีการประเมินประสิทธิภาพการสอนเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน	4.63	.598	มากที่สุด
รวม	4.63	.399	มากที่สุด

จากตารางที่ 42 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการด้านการจัดการเรียนการสอนของบัณฑิต พบว่า การแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานกระบวนการด้านการจัดการเรียนการสอนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ มีการวัดและประเมินหลากหลาย ชัดเจน และต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.77$) รองลงมาคือ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนนำไปประยุกต์ใช้ และมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ($\bar{X} = 4.69$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X} = 4.43$)

ตารางที่ 43 เปรียบเทียบการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

กระบวนการด้านการจัดการเรียนการสอน	นักศึกษาปัจจุบัน (31 คน)		บัณฑิต (19 คน)		เปรียบเทียบ	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	t-test	P-value
1) มีการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.16	.779	4.43	.502	-1.293	.202
2) มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหา	4.23	.717	4.57	.502	-1.875	.067
3) มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนนำไปประยุกต์ใช้	4.35	.661	4.69	.471	-1.960	.056
4) มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม	4.42	.620	4.62	.493	-11.115	.270
5) มีการเชิญวิทยากรและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ	4.55	.568	4.60	.497	-.192	.848
6) มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์	4.39	.715	4.69	.471	-1.760	.085
7) มีการวัดและประเมินหลากหลาย ชัดเจน และต่อเนื่อง	4.32	.702	4.77	.426	-2.537	.014
8) มีการประเมินประสิทธิภาพการสอนเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน	4.43	.679	4.63	.598	-1.042	.303
รวม	4.34	.553	4.63	.399	-1.860	.069

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 43 พบว่า การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับกระบวนการด้านการจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวมและเป็นรายข้อส่วนใหญ่ มีค่า P-value มากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่แตกต่างกัน ยกเว้น การวัดและประเมินหลากหลาย ชัดเจน

และต่อเนื่อง มีค่า P-value เท่ากับ 0.014 ซึ่งน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.4.5 การประเมินกระบวนการด้านการให้บริการและการสนับสนุน

ตารางที่ 44 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบัน เกี่ยวกับกระบวนการด้านการให้บริการและการสนับสนุน

กระบวนการด้านการให้บริการและการสนับสนุน	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1) การให้บริการของเจ้าหน้าที่ด้านการใช้และการดูแลอุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น LCD, คอมพิวเตอร์ ฯลฯ มีความเหมาะสม	3.87	.845	มาก
2) การให้บริการของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เช่น การยื่นคำร้อง การลงทะเบียน ฯลฯ มีความสะดวกรวดเร็ว	3.74	1.064	มาก
รวม	3.81	.853	มาก

จากตารางที่ 44 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการด้านการให้บริการและการสนับสนุนของนักศึกษาปัจจุบัน พบว่า การแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานกระบวนการด้านการให้บริการและการสนับสนุนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ด้านการใช้และการดูแลอุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น LCD, คอมพิวเตอร์ ฯลฯ มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.87$) รองลงมาคือ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เช่น การยื่นคำร้อง การลงทะเบียน ฯลฯ มีความสะดวกรวดเร็ว ($\bar{X} = 3.74$)

ตารางที่ 45 แสดงความคิดเห็นของบัณฑิต เกี่ยวกับกระบวนการด้านการให้บริการและการสนับสนุน

กระบวนการด้านการให้บริการและการสนับสนุน	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1) การให้บริการของเจ้าหน้าที่ด้านการใช้และการดูแลอุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น LCD, คอมพิวเตอร์ ฯลฯ มีความเหมาะสม	4.40	.695	มากที่สุด
2) การให้บริการของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เช่น การยื่นคำร้อง การลงทะเบียน ฯลฯ มีความสะดวกรวดเร็ว	4.34	.765	มากที่สุด
รวม	4.37	.700	มากที่สุด

จากตารางที่ 45 ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการด้านการให้บริการและการสนับสนุนของบัณฑิต พบว่า การแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานกระบวนการด้านการให้บริการและการสนับสนุนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ด้านการใช้และการดูแลอุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น LCD, คอมพิวเตอร์ ฯลฯ มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.40$) รองลงมา คือ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เช่น การยืมคำร้อง การลงทะเบียน ฯลฯ มีความสะดวกรวดเร็ว ($\bar{X} = 4.34$)

ตารางที่ 46 เปรียบเทียบการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับการให้บริการและการสนับสนุน

กระบวนการด้านการให้บริการและการสนับสนุน	นักศึกษาปัจจุบัน (31 คน)		บัณฑิต (19 คน)		เปรียบเทียบ	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	t-test	P-value
1) การให้บริการของเจ้าหน้าที่ด้านการใช้และการดูแลอุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น LCD, คอมพิวเตอร์ ฯลฯ มีความเหมาะสม	3.87	.845	4.40	.695	-2.384	.021
2) การให้บริการของเจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เช่น การยืมคำร้อง การลงทะเบียน ฯลฯ มีความสะดวกรวดเร็ว	3.74	1.064	4.34	.765	-2.237	.030
รวม	3.81	.853	4.37	.700	-2.528	.015

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 46 พบว่า การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันกับบัณฑิตเกี่ยวกับกระบวนการด้านการให้บริการ และการสนับสนุน โดยภาพรวม และรายข้อ มีค่า P-value น้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.5 การประเมินผลผลิต

4.5.1 การประเมินผลลัพธ์ของหลักสูตร

คุณลักษณะในการปฏิบัติงานหรือการศึกษาต่อของบัณฑิตสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งทำการประเมินโดยใช้แบบสอบถามกับผู้ใช้บัณฑิต ดังตารางที่ 47

ตารางที่ 47 แสดงความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับคุณลักษณะในการปฏิบัติงานหรือ
การศึกษาต่อของบัณฑิต

คุณลักษณะของบัณฑิต	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1. ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน/การศึกษาของบัณฑิต			
1) มีความรู้/ความสามารถทางวิชาการเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน/การศึกษา	4.50	.519	มากที่สุด
2) มีความสามารถในการปรับปรุงพัฒนางาน/การศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง	4.50	.519	มากที่สุด
3) มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ จัดระบบการทำงาน/การศึกษา	4.43	.514	มากที่สุด
4) มีความใฝ่รู้ ศึกษา/เรียนรู้วิทยาการใหม่เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน/การศึกษา	4.50	.519	มากที่สุด
รวม	4.48	.475	มากที่สุด
2. ทักษะที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน/การศึกษาของบัณฑิต	4.14	.363	
1) มีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์/ สื่ออื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน/การศึกษา			มาก
2) มีทักษะการใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสาร	4.21	.426	มากที่สุด
3) มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการติดต่อสื่อสาร	3.64	.497	มาก
4) มีทักษะในการทำงานเป็นทีม	4.36	.497	มากที่สุด
5) มีสติ/วิจารณญาณ และความสามารถในการแก้ไขปัญหา	4.21	.426	มากที่สุด
รวม	4.11	.301	มาก
3.บุคลิกภาพที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน/การศึกษาของบัณฑิต			
1) มีภาวะความเป็นผู้นำ	4.14	.535	มาก
2) มีมนุษยสัมพันธ์และสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้	4.57	.514	มากที่สุด
3) มีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน/การศึกษา	4.64	.497	มากที่สุด
4) มีความสุภาพอ่อนน้อม วางตัวเหมาะสมกับกาลเทศะ	4.93	.267	มากที่สุด
5) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.36	.497	มากที่สุด
รวม	4.53	.310	มากที่สุด
4. คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ			
1) มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	4.64	.497	มากที่สุด
2) มีความเสียสละและอุทิศตนให้กับองค์กร	4.64	.497	มากที่สุด
3) มีจิตสำนึกสาธารณะ	4.71	.469	มากที่สุด

คุณลักษณะของบัณฑิต	$\bar{X}$	SD	แปรผล
4) เป็นผู้ตรงต่อเวลา	4.71	.469	มากที่สุด
5) มีความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติงาน	4.71	.469	มากที่สุด
6) มีระเบียบวินัยในการทำงาน	4.64	.497	มากที่สุด
รวม	4.68	.317	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.45	.249	มากที่สุด

จากตารางที่ 47 ในเรื่องคุณลักษณะในการปฏิบัติงานหรือการศึกษาต่อของบัณฑิตสาขาวิชา
อุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยมี
ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 14 คน นั้น พบว่า โดยภาพรวมทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 อยู่ในเกณฑ์
ที่มีค่าสถิติพื้นฐานคุณลักษณะในการปฏิบัติงานหรือการศึกษาต่อของบัณฑิตระดับมากที่สุด โดยแยก
พิจารณาเป็นด้าน ๆ ดังนี้

จากการศึกษาพบว่า ด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน/การศึกษาของบัณฑิตโดย
ภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานคุณลักษณะในการปฏิบัติงานหรือ
การศึกษาต่อของบัณฑิตด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่า
คะแนนของมีความรู้/ความสามารถทางวิชาการเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน/การศึกษา มีความสามารถในการ
ปรับปรุงพัฒนางาน/การศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง และการมีความใฝ่รู้ ศึกษาเรียนรู้วิทยาการใหม่เพื่อ
ใช้ในการปฏิบัติงาน/การศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.50$) รองลงมา คือ มีความสามารถในการคิด
วิเคราะห์ จัดระบบการทำงาน/การศึกษา ($\bar{X} = 4.43$)

ด้านทักษะที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน/การศึกษาของบัณฑิตโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11
อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานคุณลักษณะในการปฏิบัติงานหรือการศึกษาต่อของบัณฑิตด้านนี้อยู่ใน
เกณฑ์ระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของทักษะในการทำงานเป็นทีม มี
ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.36$) รองลงมาคือ มีทักษะการใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสาร และมีสติ/วิจารณ์
และความสามารถในการแก้ไขปัญหา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.21$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีทักษะ
การใช้ภาษาต่างประเทศในการติดต่อสื่อสาร ($\bar{X} = 3.36$)

ด้านบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน/การศึกษาของบัณฑิตโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
4.53 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานคุณลักษณะในการปฏิบัติงานหรือการศึกษาต่อของบัณฑิตด้านนี้อยู่
ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของความสุขอ่อนน้อม
วางตัวเหมาะสมกับกาลเทศะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.93$) รองลงมาคือ มีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน/
การศึกษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.64$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีภาวะความเป็นผู้นำ
($\bar{X} = 4.14$)

และด้านคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานคุณลักษณะในการปฏิบัติงานหรือการศึกษาต่อของบัณฑิตด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของมีจิตสำนึกสาธารณะ เป็นผู้ตรงต่อเวลา และมีความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.71$) รองลงมาคือ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มีความเสียสละและอุทิศตนให้กับองค์กร และมีระเบียบวินัยในการทำงาน ($\bar{X} = 4.64$)

4.5.2 การประเมินผลการปฏิบัติงาน

การประเมินผลการปฏิบัติงานของบัณฑิต ทำการประเมินโดยใช้แบบสอบถามกับผู้ใช้นบัณฑิต ดังแสดงในตารางที่ 48

ตารางที่ 48 แสดงความคิดเห็นของผู้ใช้นบัณฑิตเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตและความพึงพอใจของผู้ใช้นบัณฑิต

ผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตและความพึงพอใจของผู้ใช้นบัณฑิต	$\bar{X}$	SD	แปรผล
1) ผลงานเสร็จตามกำหนด	4.29	.469	มากที่สุด
2) ผลงานมีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน	4.43	.514	มากที่สุด
3) ผลงานมีความประณีต	4.29	.469	มากที่สุด
4) ผลงานแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์	4.43	.514	มากที่สุด
5) นำผลงานมาประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง	4.64	.497	มากที่สุด
รวม	4.41	.419	มากที่สุด

จากตารางที่ 48 ในเรื่องผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตและความพึงพอใจของผู้ใช้นบัณฑิต พบว่าโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตและความพึงพอใจของผู้ใช้นบัณฑิตด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ นำผลงานมาประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.64$) รองลงมาคือ ผลงานมีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน และผลงานแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.43$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ผลงานเสร็จตามกำหนด และผลงานมีความประณีต ($\bar{X} = 4.29$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อ การท่องเที่ยว ปีการศึกษา 2556 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยมีระเบียบ วิธีวิจัยและสรุปผลการวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรม การบริการเพื่อการท่องเที่ยว ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านต่อไปนี้

1. ด้านสภาวะแวดล้อมของหลักสูตร ได้แก่ แผนการดำเนินงาน และจุดแข็ง-จุดอ่อน
2. ด้านปัจจัยนำเข้า ได้แก่ วัตถุประสงค์หลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร คุณสมบัติของผู้เรียนและการสอบคัดเลือก คุณสมบัติคณาจารย์ผู้สอน สภาพแวดล้อมทางกายภาพ บประมาณในการผลิตบัณฑิต
3. ด้านการประเมินกระบวนการ ได้แก่ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน พฤติกรรม การเรียนของผู้เรียน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพด้านการท่องเที่ยว การจัดการเรียนการสอน และการให้บริการและสนับสนุน
4. ด้านการประเมินผลผลิต ได้แก่ การประเมินผลลัพธ์หลักสูตร และการประเมินผลการ ปฏิบัติงาน

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. แบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม ซึ่งครอบคลุม ประเด็นการประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสภาวะแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้าน ผลผลิต

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาจากประชากรจำนวน 70 คน โดยแบ่งตามสถานภาพออกเป็น 5 กลุ่ม โดยมี

- กลุ่มที่ 1 นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการฯ ชั้นปีที่ 2-4 จำนวน 31 คน
- กลุ่มที่ 2 บัณฑิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการฯ จำนวน 19 คน
- กลุ่มที่ 3 อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการฯ จำนวน 5 คน
- กลุ่มที่ 4 ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการฯ จำนวน 1 คน
- กลุ่มที่ 5 ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการฯ จำนวน 14 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
2. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS เพื่อหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
3. นำแบบสอบถามที่เป็นข้อความปลายเปิดของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมาตรวจสอบแต่ละด้าน จัดกลุ่มของคำตอบและเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว ปีการศึกษา 2556 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีผลการประเมินสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ด้านสภาวะแวดล้อม

แผนการดำเนินงานของหลักสูตร ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปัจจุบัน และบัณฑิตที่มีต่อแผนการดำเนินงานของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว ปีการศึกษา 2556 พบว่าแผนการดำเนินงานทั้ง 5 ข้อมีความเหมาะสมทั้ง

5 ข้อ ซึ่งมีความเหมาะสมมากที่สุด โดยเฉพาะด้านการกำหนดอาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชาที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ตรงกับวิชาที่สอน มีความเหมาะสมในระดับสูงสุด

ด้านจุดแข็ง จุดอ่อนของหลักสูตร ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปัจจุบัน และบัณฑิต ที่มีต่อจุดแข็งและจุดอ่อนของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว ปีการศึกษา 2556 พบว่าทุกข้อมีจุดแข็งอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยเฉพาะด้านคณาจารย์สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว และตัวหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวมีความเหมาะสมในระดับสูงสุด

2. ด้านปัจจัยนำเข้า

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปัจจุบัน และบัณฑิต ที่มีต่อวัตถุประสงค์ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว ปีการศึกษา 2556 พบว่าวัตถุประสงค์ทั้ง 4 ข้อ มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยเฉพาะวัตถุประสงค์ข้อ 4) หลักสูตรมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม ศรัทธาในวิชาชีพการบริการ มีจรรยาบรรณในวิชาชีพด้านการบริการ มีความเหมาะสมเป็นอันดับสูงสุดจากทั้งกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปัจจุบันและบัณฑิต

โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปัจจุบัน และบัณฑิต มีความเห็นว่าโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน อันได้แก่ ความเหมาะสมของโครงสร้าง เนื้อหาสาระของหลักสูตรฯ รายวิชาแกน รายวิชาเอกบังคับ และรายวิชาเอกเลือก

ด้านการประเมินปัจจัยนำเข้าด้านคุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือก ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและคณาจารย์ มีความเห็นว่าคุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาที่ระบุไว้ในหลักสูตรมีความเหมาะสมตามเกณฑ์ที่กำหนด และประเภทของวิธีการรับ/การสอบเข้าศึกษาต่อ มีความเหมาะสมตามเกณฑ์มาตรฐานของมหาวิทยาลัย คณะวิชา และหลักสูตร ตลอดจนมีความเห็นว่าควรให้มีการรับนักศึกษาโครงการพิเศษต่างๆ เพิ่มเติม

ในส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปัจจุบัน และบัณฑิต ความเห็นว่าข้อกำหนดคุณสมบัติของผู้เรียนและและเกณฑ์การสอบคัดเลือกมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ด้านคุณสมบัติคณาจารย์ที่สอน/อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและคณาจารย์ มีความเห็นว่าหลักสูตรมีการคัดเลือกอาจารย์เข้ามาตามระบบ ผ่านตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด และอาจารย์มีการดูแล ให้คำปรึกษานักศึกษาเป็นอย่างดีในเรื่องการเรียน การลงทะเบียนเรียน ตลอดจนการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย โดยอาจารย์แต่ละท่านจะมี

การระบุเวลาในการให้คำปรึกษาอย่างชัดเจน ติดตามสอนไว้หน้าโต๊ะทำงานพร้อมเบอร์โทรและช่องทางการติดต่อรูปแบบต่างๆ ทำให้นักศึกษาเข้าถึงอาจารย์ได้สะดวกมากขึ้น

ในส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปัจจุบัน และบัณฑิต มีความเห็นว่าการกำหนดคุณสมบัติของคณาจารย์และอาจารย์ที่ปรึกษามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ มีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆว่า ยังไม่เหมาะสมและเพียงพอต่อความต้องการ กล่าวคือ ยังขาดหนังสือ ตำรา บทความ และงานวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โรงแรมที่พัก และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองยังมีไม่เพียงพอ การเข้าถึงพื้นที่ปฏิบัติการเพื่อให้นักศึกษาได้รับการฝึกปฏิบัติเป็นไปได้ยาก รวมถึงศูนย์ฝึกปฏิบัติยังไม่มีมาตรฐานเพียงพอให้นักศึกษาเข้าเรียนรู้ และเก็บเกี่ยวประสบการณ์ที่เหมาะสม ไม่มีสถานที่บริเวณคณะวิชาสำหรับนักศึกษาในการพักผ่อนที่เอื้อต่อการเรียนการสอน และห้องทำงานสำหรับอาจารย์ไม่มีความเหมาะสม และขาดความเป็นส่วนตัว

ในส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปัจจุบัน และบัณฑิต มีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆว่ามีความเหมาะสมในระดับมากเท่านั้น

3. ด้านการประเมินกระบวนการ

ด้านการประเมินกระบวนการด้านพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปัจจุบัน และบัณฑิต มีความเห็นตรงกันว่าพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน อันได้แก่ มีประมวลการสอนตามรายวิชาที่สอน มีการเตรียมการสอน มีเทคนิคและความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ และบุคลิกภาพที่เหมาะสม เช่น การแต่งกาย กิริยาท่าทาง การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับความเป็นครู

การประเมินกระบวนการด้านพฤติกรรมกรรมการเรียนของผู้เรียน ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปัจจุบัน และบัณฑิต มีความเห็นตรงกันว่าพฤติกรรมของผู้เรียนมีความเหมาะสมในระดับมากถึงมากที่สุดในทุกด้าน โดยมีความเห็นในระดับมากที่สุดในด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน มีความรู้และเข้าใจวัตถุประสงค์/กระบวนการเรียนรู้/เกณฑ์การประเมินผลของรายวิชา มีความรับผิดชอบทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เข้าเรียนสม่ำเสมอ มีการทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีความคิดเห็นในระดับมากในด้านการมีกระบวนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และมีการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนเรียน

การประเมินกระบวนการด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพการบริการ (สหกิจศึกษา) ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปัจจุบัน และบัณฑิต มีความเห็นตรงกันว่ากระบวนการด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพการบริการ (สหกิจศึกษา) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน

การประเมินกระบวนการด้านการจัดการเรียนการสอน ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปัจจุบัน และบัณฑิต มีความเห็นตรงกันว่ากระบวนการด้านการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน

การประเมินกระบวนการด้านการให้บริการและการสนับสนุน ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปัจจุบันเห็นว่ากระบวนการด้านการให้บริการและการสนับสนุนมีความเหมาะสมในระดับมาก และบัณฑิตมีความเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

4. ด้านการประเมินผลผลิต

ด้านคุณลักษณะในการปฏิบัติงานหรือการศึกษาต่อของบัณฑิต โดยความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิต เห็นว่าบัณฑิตหลักสูตรอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว มีคุณลักษณะที่เหมาะสมในระดับมากถึงมากที่สุดในทุกด้าน

ด้านผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตและความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต โดยความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิต เห็นว่าบัณฑิตหลักสูตรอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว มีผลการปฏิบัติงานที่เหมาะสมในระดับมากที่สุดในทุกด้าน

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนโดยผู้บังคับบัญชาบัณฑิต

ผู้ใช้บัณฑิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าบัณฑิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวควรมุ่งเน้นทักษะเพิ่มเติมดังนี้

1. ทักษะภาษาทั้งภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม เช่น จีน ญี่ปุ่น ฯ ให้คล่องแคล่วมากขึ้น รวมถึงการจัดการเรียนการสอนที่สามารถทำให้นักศึกษานำไปใช้งานได้จริง

2. ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์/ สื่ออื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน/การศึกษา เช่น โปรแกรมสำเร็จรูปในธุรกิจโรงแรม สายการบิน

3. ทักษะความเป็นผู้นำ รวมถึงความสามารถในการตัดสินใจและแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการ เพื่อการท่องเที่ยวดังนี้

1. โครงสร้างหลักสูตรมีความเหมาะสมแต่ทั้งนี้ต้องดูตลาดในปัจจุบันและความต้องการของผู้ประกอบการ เพื่อนำมาประกอบในการปรับปรุงหลักสูตร รวมถึงต้องคำนึงถึงความทันสมัย การใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมในยุคไทยแลนด์ 4.0 เช่นกัน
2. หลักสูตรควรเพิ่มเติมด้านภาษาที่ 3 ให้มีความเข้มแข็งและใช้งานได้จริง ตลอดจนการปลูกฝังการเป็นผู้ให้บริการ (Service Mind) รวมถึงทักษะการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การคิดวิเคราะห์ การคิดต่อยอดอย่างเป็นระบบ
3. เพิ่มสิ่งสนับสนุนการศึกษา เช่น หนังสือ วิจัย บทความที่ทันสมัย สถานที่ฝึกปฏิบัติที่ได้มาตรฐาน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยการประเมินหลักสูตร โดยใช้หลายๆกลุ่มตัวอย่างๆ เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่สมบูรณ์มากขึ้น
2. ควรศึกษาประสิทธิภาพในการทำงานของบัณฑิต เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดการหลักสูตร และเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพตามคุณสมบัติที่ตลาดต้องการ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551) ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2543) **หลักสูตรและการพัฒนา**. นครปฐม : โครงการส่งเสริมการผลิตตำราและเอกสารการสอนคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539) **การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ อีสัน เพรส.
- โชติ เพชรชื่น. (2527) **การสอนและการสอบเพื่อการคิดเป็น. การวัดผลการศึกษา. 17 (กันยายน – ธันวาคม 2527)**
- ทศนา เขมมณีและ คณะ. (2544) **วิทยาการด้านการคิด**. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- พันธ์ศักดิ์ พลสารรัมย์. (2549) **การพัฒนากระบวนการบริหารสถาบันอุดมศึกษา แบบมุ่งเน้นทั้งองค์การ. ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตร์ดุฎีบัณฑิต, สาขาวิชาอุดมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
- มาเรียม นิลพันธ์. (2553) **วิธีวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. นครปฐม: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร**
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2536) **กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน (ภาคปฏิบัติ) กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.**
- วณิช นิรันตรายนนท์. (2552) **รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษาที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนขนาดเล็กในเขตบริการของสำนักงานเขตพื้นที่. วิทยานิพนธ์ การศึกษาดุฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.**
- นพดล โป่งอ้าย. (2549) **การประเมินหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.**
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2544) **วิธีวิทยาการประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**

- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2550) กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551 – 2565). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุวารีย์ วงศ์วัฒนา. (2545) การศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อบทบาทของสถาบันราชภัฏ พิบูลสงครามในนโยบายแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 (พ.ศ.2540-2544). พิษณุโลก : สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม,
- สมิตร คุณากร. (2523) หลักสูตรและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- อำนาจ จันทรแป้น. (2533) การพัฒนาหลักสูตร ทฤษฎีสู่การปฏิบัติระดับโรงเรียน. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- Good, Carter V. ed. (1973) Dictionary of Education. Third Edition. New York: McGraw Hill Book Company.
- Stufflebeam, D.L. et al. (1971) Educational Evaluation and Decision – Making, Illinois :Publishers. Inc.
- Tyler, Ralph W. (1949) Basic Principles of Curriculum and Instruction. Chicago: University of Chicago.

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย สำหรับนักศึกษาปัจจุบัน
การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต หลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว
สาขาวิชาการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

คำชี้แจง 1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว

2. แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การประเมินหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว 3 ด้าน ได้แก่

1. สภาวะแวดล้อม Context (C)

2. ปัจจัยนำเข้า Input (I)

3. กระบวนการ Process (PC)

3. โปรดตอบคำถามทุกข้อตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการนำข้อมูลไปใช้พัฒนาปรับปรุงหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว คำตอบของท่านจะเป็นความลับและจะไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านหรือหน้าที่การงานของท่านแต่อย่างใด

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หรือกรอกข้อความลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ   1) ชาย   2) หญิง

2. ช่วงอายุ   1) ต่ำกว่า 20 ปี   2) 20 – 30 ปี   3) 31 – 40 ปี   4) 40 ปี

ตอนที่ 2 การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านโดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

รายการการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
Context (C) สภาวะแวดล้อม						
C1 แผนการดำเนินงานของหลักสูตรวิชา/สาขาวิชา						
1. มีการกำหนดขนาดชั้นเรียนและกลุ่มเรียนที่เหมาะสมแต่ละรายวิชา						
2. มีการส่งเสริมสนับสนุนจัดหาแหล่งการเรียนรู้ แหล่งฝึกประสบการณ์ตามหลักสูตร						
3. อาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชามีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ ตรงกับวิชาที่สอน						
4. มีการจัดทำโครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา						
5. กำหนดให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนตามรายวิชา และกลุ่มวิชาตามลำดับอย่างเหมาะสม						
C2 จุดแข็ง/จุดอ่อนของสาขาวิชา						
ท่านคิดว่าสาขาวิชามีจุดแข็งในด้านต่อไปนี้ ในระดับใด						
1. หลักสูตรของสาขาวิชาอุตสาหกรรม การบริการเพื่อการท่องเที่ยว						
2. คณาจารย์ของหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรม การบริการเพื่อการท่องเที่ยว						
3. ความรู้ ความสามารถของนักศึกษา ก่อนเข้าศึกษาในหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรม การบริการเพื่อการท่องเที่ยว						
4. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ (อาคาร ห้องเรียน อุปกรณ์การเรียน สิ่งอำนวยความสะดวก อื่นๆ)						
5. ความมีชื่อเสียงของหลักสูตรวิชาและเป็นที่ยอมรับของสังคม						

รายการการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
Input (I) ปัจจัยนำเข้า						
I1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร						
1. วัตถุประสงค์หลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา						
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ						
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของสังคม						
4. หลักสูตรมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม ศรัทธาในวิชาชีพการบริการ มีจรรยาบรรณในวิชาชีพด้านการบริการ						
I2 โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร						
1. การกำหนดรายวิชาหมวดศึกษาทั่วไป 4 กลุ่มรายวิชา (มนุษยศาสตร์,สังคมศาสตร์,วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์,ภาษา) สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร						
2. การกำหนดรายวิชาชีพการบริการสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร						
3. การจัดรายวิชาในหลักสูตรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง และมีความคิดสร้างสรรค์						
4. การจัดรายวิชาในหลักสูตรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเป็นผู้ให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ						
5. การจัดแผนการศึกษามีความเหมาะสม						
6. จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาต่างๆ มีความเหมาะสม						
7. ความเหมาะสมของวิชาเอก						

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
วิชาเอกบังคับ						
HI2003 ศิลปะการต้อนรับและการสื่อสารในงานบริการ						
HI2153 การดำเนินงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม						
HI2163 การตลาดโรงแรมและการขาย						
HI2173 การดำเนินงานและการจัดการครัว						
HI2183 การดำเนินงาน กิจการอาหารและเครื่องดื่ม						
HI3283 การบัญชีและการเงินสำหรับธุรกิจโรงแรม						
HI3293 การดำเนินงานจัดการบริการส่วนหน้า						
HI3373 การดำเนินงานและการจัดการงานแม่บ้าน						
HI4253 การวางแผนและพัฒนาธุรกิจโรงแรม						
HI4263 วิจัยพื้นฐานสำหรับอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว						
HI4273 การสัมมนาในอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว						
HI4313 การจัดการธุรกิจการบิน						
วิชาเอกเลือก						
HI3303 การจัดการสปา						
HI4283 การดำเนินงานและการจัดการธุรกิจ MICE						
HI4293 การจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ						
HI4323 การจัดการอาหารนานาชาติและอาหารท้องถิ่น						
HI4343 การจัดการสโมสรและบาร์						
HI4353 การจัดการกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ						
วิชาแกน						
HI1013 การพัฒนาบุคลิกภาพในงานบริการ						
HI1103 อุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยวและ โรงแรม						
HI1113 ความรู้เบื้องต้นธุรกิจที่พักและบริการอาหาร						
HI2133 การท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนและโลก						
HI2143 เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการท่องเที่ยวและบริการ						

รายการการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
HI2193 การจัดการทรัพยากรมนุษย์ใน อุตสาหกรรมบริการ						
HI3273 พฤติกรรมนักท่องเที่ยว						
PC2143 จิตวิทยาการบริการและการสื่อสารข้าม วัฒนธรรม						
13 คุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือก						
1. คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาตามที่ระบุไว้ ในหลักสูตร						
2. ประเภทของวิธีการรับ/การสอบเข้าศึกษาต่อ						
3. การสอบคัดเลือก (การสอบสัมภาษณ์)						
14 คุณสมบัติคณาจารย์ที่สอน / อาจารย์ที่ปรึกษา						
1. มีความรู้ ประสบการณ์						
2. มีความสามารถด้านการสอนของอาจารย์						
3. มีคุณธรรม จริยธรรม						
4. อาจารย์ใช้เวลาในการปรึกษาและด้านอื่นๆ แก่นักศึกษา						
5. มีความรู้ ความสามารถในการให้คำแนะนำ ด้านวิชาการ และด้านอื่นๆ แก่นักศึกษา						
15 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ						
1. สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับ คณาจารย์ และนักศึกษา (เช่น คอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต เครื่องเสียง เครื่องฉาย ฯลฯ) มีความเพียงพอ						
2. หนังสือ ตำรา วารสาร บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ในห้องสมุดเพียงพอ และทันสมัย						
3. ห้องคอมพิวเตอร์ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง เพียงพอ สำหรับการใช้งาน						
4. ห้องเรียน ห้องประชุม สัมมนาสถานที่จัด กิจกรรม มีโต๊ะ เก้าอี้ เพียงพอ						
5. ห้องทำงานสำหรับอาจารย์เอื้อต่อการเรียน การสอนหรือไม่อย่างไร						

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
6. สถานที่ทำงานสำหรับนักศึกษาเอื้อต่อการเรียนการสอนหรือไม่อย่างไร						
16 งบประมาณในการผลิตบัณฑิต						
1. ค่าธรรมเนียมพิเศษที่นักศึกษาจ่ายไปในแต่ละภาคการศึกษามีความเหมาะสม						
2. ค่าธรรมเนียมพิเศษที่นักศึกษาจ่ายไปคณะหรือสาขาวิชาได้นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับนักศึกษา						
Process (PC) กระบวนการ						
PC1 พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน						
1. มีประมวลการสอนตามรายวิชาที่สอน						
2. มีการเตรียมการสอน						
3. มีเทคนิคและความสามารถในการถ่ายทอดความรู้						
4. มีบุคลิกภาพ เช่น การแต่งกาย กิริยาท่าทางการใช้ภาษาเหมาะสมกับความเป็นครู						
PC2 พฤติกรรมเรียนรู้ของผู้เรียน						
1. มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน						
2. รู้และเข้าใจวัตถุประสงค์/กระบวนการเรียนรู้/เกณฑ์การประเมินผลของรายวิชา						
3. มีความรับผิดชอบทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย						
4. เข้าเรียนสม่ำเสมอ						
5. มีการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนเรียน						
6. มีกระบวนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง						
7. มีการทำงานร่วมกับผู้อื่น						
PC3 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพการบริการ (สหกิจศึกษา)						
1. ปริมาณภาระงานที่กำหนดไว้ในกรณีฝึกประสบการณ์วิชาชีพ						
2. ระยะเวลาของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ						
3. วิธีการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ						
4. กระบวนการในการนิเทศก์ของอาจารย์						

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
PC4 การจัดการเรียนการสอน						
1. มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ						
2. มีการจัดกิจกรรมการเรียนหลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหา						
3. มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนนำไปประยุกต์ใช้						
4. มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรม						
5. มีการเชิญวิทยากรและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ						
6. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์						
7. มีการวัดและประเมินผลหลากหลาย ชัดเจน และต่อเนื่อง						
8. มีการประเมินประสิทธิภาพการสอนเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน						
PC5 การใช้บริการและการสนับสนุน						
1. การให้บริการของเจ้าหน้าที่ด้านการใช้และดูแลอุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น LCD คอมพิวเตอร์ ฯลฯ มีความเหมาะสม						
2. การให้บริการของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เช่น การยืมคำร้อง การลงทะเบียน ฯลฯ มีความสะดวกรวดเร็ว						

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย สำหรับบัณฑิต

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต หลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว
สาขาวิชาการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว
2. แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 2 ตอน ได้แก่
ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 การประเมินหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว 3 ด้าน ได้แก่
  1. สภาวะแวดล้อม Context (C)
  2. ปัจจัยนำเข้า Input (I)
  3. กระบวนการ Process (PC)
3. โปรดตอบคำถามทุกข้อตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการนำข้อมูลไปใช้พัฒนาปรับปรุงหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว คำตอบของท่านจะเป็นความลับและจะไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านหรือหน้าที่การงานของท่านแต่อย่างใด

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หรือกรอกข้อความลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. ช่วงอายุ 1) ต่ำกว่า 20 ปี 2) 20 - 30 ปี 3) 31 - 40 ปี 4) 40 ปี
3. ผลการศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยสะสม _____
4. สถานภาพการทำงาน
  - 1) ทำงานแล้ว (โปรดตอบคำถามข้อ 5 - 9)
  - 2) ยังไม่เคยทำงาน (โปรดตอบคำถามข้อ 10 - 12)
  - 3) ศึกษาต่อ (โปรดตอบคำถามข้อ 13 - 15)
  - 4) ทำงานและศึกษาต่อในขณะเดียวกัน (โปรดตอบคำถามข้อ 5 - 9 และ 13 - 15)

สำหรับผู้ทำงานแล้ว

5. ระยะเวลาในการหางานทำหลังจบการศึกษา

- 1) น้อยกว่า 1 เดือน   2) 1-2 เดือน
 1) 3-4 เดือน   4) อื่นๆ (โปรดระบุ) _____

6. ตำแหน่งงาน โปรดระบุ _____

7. ลักษณะงานที่ทำ

7.1 ตรงกับสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา

- 1) ตรงสาขาวิชา   2) ไม่ตรงสาขาวิชา

7.2 เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการบริการเพื่อการท่องเที่ยว

- 1) เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการบริการเพื่อการท่องเที่ยว เช่น พนักงานโรงแรม พนักงานต้อนรับ ฯลฯ
 2) ไม่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการบริการเพื่อการท่องเที่ยว (โปรดระบุ) _____

8. อัตราเงินเดือน (โปรดระบุ) _____ บาท/เดือน

9. ปัจจัยที่ทำให้ได้งานทำ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) ปริญญาและสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา
 2) ชื่อเสียงของหลักสูตรวิชา/สาขาวิชา/คณะวิชา/มหาวิทยาลัย
 3) ความสามารถพิเศษด้าน _____
 4) ประสบการณ์การทำกิจกรรมขณะศึกษาในมหาวิทยาลัย
 5) อื่นๆ (โปรดระบุ) _____

ระบุชื่อหน่วยงาน _____
ที่ตั้ง _____

สำหรับผู้ที่ยังไม่ทำงาน

10. สาเหตุที่ยังไม่ทำงาน

- 1) ไม่ต้องการทำงาน
 2) หางานที่ต้องการทำไม่ได้
 3) กำลังรอคำตอบจากหน่วยงาน
 4) เงินเดือนน้อย
 5) ขาดผู้สนับสนุน/ค่าประกัน
 6) ไม่มีงานที่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียน

- 7) ขาดทักษะ/ความสามารถพิเศษ
- 8) อื่นๆ (โปรดระบุ) _____

11. ตำแหน่งงานที่ต้องการทำ โปรดระบุ _____

12. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต้องการ โปรดระบุ _____

สำหรับผู้ศึกษาต่อ

13. ศึกษาต่อระดับ (ระบุระดับและสาขาวิชา) _____

14. สถาบันที่กำลังศึกษา

1) มหาวิทยาลัยของรัฐ (โปรดระบุ) _____

2) มหาวิทยาลัยเอกชน (โปรดระบุ) _____

15. เหตุผลสำคัญที่ศึกษาต่อ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) ยังหางานทำไม่ได้
- 2) ยังไม่ประสงค์ทำงาน
- 3) ความต้องการของผู้ปกครอง
- 4) ต้องการวุฒิที่สูงขึ้น
- 5) อื่นๆ (โปรดระบุ) _____

ตอนที่ 2 การประเมินหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน โดยเกณฑ์การประเมินดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

รายการการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
Context (C) สภาวะแวดล้อม						
C1 แผนการดำเนินงานของหลักสูตรวิชา/สาขาวิชา						
1. มีการกำหนดขนาดชั้นเรียนและกลุ่มเรียนที่เหมาะสมแต่ละรายวิชา						
2. มีการส่งเสริมสนับสนุนจัดหาแหล่งการเรียนรู้ แหล่งฝึกประสบการณ์ตามหลักสูตร						
3. อาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชามีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ตรงกับวิชาที่สอน						
4. มีการจัดทำโครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา						
5. กำหนดให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนตามรายวิชา และกลุ่มวิชาตามลำดับอย่างเหมาะสม						
C2 จุดแข็ง/จุดอ่อนของสาขาวิชา						
ท่านคิดว่าสาขาวิชามีจุดแข็งในด้านต่อไปนี้ ในระดับใด						
1. หลักสูตรของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว						
2. คณาจารย์ของหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว						
3. ความรู้ ความสามารถของนักศึกษา ก่อนเข้าศึกษาในหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว						
4. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ (อาคาร ห้องเรียน อุปกรณ์การเรียน สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ)						

รายการการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
5. ความมีชื่อเสียงของหลักสูตรวิชาและเป็นที่ยอมรับของสังคม						
Input (I) ปัจจัยนำเข้า						
I1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร						
1. วัตถุประสงค์หลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา						
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ						
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของสังคม						
4. หลักสูตรมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม ศรัทธาในวิชาชีพการบริการ มีจรรยาบรรณในวิชาชีพด้านการบริการ						
I2 โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร						
1. การกำหนดรายวิชาหมวดศึกษาทั่วไป 4 กลุ่มรายวิชา (มนุษยศาสตร์, สังคมศาสตร์, วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์, ภาษา) สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร						
2. การกำหนดรายวิชาชีพการบริการสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร						
3. การจัดรายวิชาในหลักสูตรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง และมีความคิดสร้างสรรค์						
4. การจัดรายวิชาในหลักสูตรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเป็นผู้ให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ						
5. การจัดแผนการศึกษามีความเหมาะสม						
6. จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาต่างๆ มีความเหมาะสม						
7. ความเหมาะสมของวิชาเอก						

รายการการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
วิชาเอกบังคับ HI2003 ศิลปะการต้อนรับและการสื่อสารในงานบริการ						
HI2153 การดำเนินงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม						
HI2163 การตลาดโรงแรมและการขาย						
HI2173 การดำเนินงานและการจัดการครัว						
HI2183 การดำเนินงานงานภัตตาคารและบริการจัดเลี้ยง						
HI3283 การบัญชีและการเงินสำหรับธุรกิจโรงแรม						
HI3293 การดำเนินงานจัดการบริการส่วนหน้า						
HI3373 การดำเนินงานและการจัดการงานแม่บ้าน						
HI4253 การวางแผนและพัฒนาธุรกิจโรงแรม						
HI4263 วิจัยพื้นฐานสำหรับอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว						
รายการการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
HI4273 การสัมมนาในอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว						
HI4313 การจัดการธุรกิจการบิน						
วิชาเอกเลือก HI3303 การจัดการสปา						
HI4283 การดำเนินงานและการจัดการธุรกิจ MICE						
HI4293 การจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ						
HI4323 การจัดการอาหารนานาชาติและอาหารท้องถิ่น						
HI4343 การจัดการสโมสรและบาร์						
HI4353 การจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ						
วิชาแกน HI1013 การพัฒนาบุคลิกภาพในงานบริการ						
HI1103 อุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยวและ โรงแรม						
HI1113 ความรู้เบื้องต้นธุรกิจที่พักและการบริการอาหาร						
HI2133 การท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนและโลก						
HI2143 เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการท่องเที่ยวและบริการ						

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
HI2193 การจัดการทรัพยากรมนุษย์ในอุตสาหกรรมบริการ						
HI3273 พฤติกรรมนักท่องเที่ยว						
PC2143 จิตวิทยาการบริการและการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม						
13 คุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือก						
1. คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร						
2. ประเภทของวิธีการรับ/การสอบเข้าศึกษาต่อ						
3. การสอบคัดเลือก (การสอบสัมภาษณ์)						
14 คุณสมบัติคณาจารย์ที่สอน / อาจารย์ที่ปรึกษา						
1. มีความรู้ ประสบการณ์						
2. มีความสามารถด้านการสอนของอาจารย์						
3. มีคุณธรรม จริยธรรม						
4. อาจารย์ให้เวลาในการปรึกษาและด้านอื่นๆ แก่นักศึกษา						
5. มีความรู้ ความสามารถในการให้คำแนะนำด้านวิชาการ และด้านอื่นๆ แก่นักศึกษา						
15 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ						
1. สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับคณาจารย์ และนักศึกษา (เช่น คอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต เครื่องเสียง เครื่องฉาย ฯลฯ) มีความเพียงพอ						
2. หนังสือ ตำรา วารสาร บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ในห้องสมุดเพียงพอ และทันสมัย						
3. ห้องคอมพิวเตอร์ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง เพียงพอ สำหรับการใช้งาน						
4. ห้องเรียน ห้องประชุม สัมมนาสถานที่จัดกิจกรรม มีโต๊ะ เก้าอี้ เพียงพอ						
5. ห้องทำงานสำหรับอาจารย์เอื้อต่อการเรียนการสอนหรือไม่อย่างไร						
6. สถานที่ทำงานสำหรับนักศึกษาเอื้อต่อการเรียนการสอนหรือไม่อย่างไร						

รายการการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
I6 งบประมาณในการผลิตบัณฑิต						
1. ค่าธรรมเนียมพิเศษที่นักศึกษาจ่ายไปในแต่ละภาคการศึกษามีความเหมาะสม						
2. ค่าธรรมเนียมพิเศษที่นักศึกษาจ่ายไปคณะหรือสาขาวิชาได้นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับนักศึกษา						
Process (PC) กระบวนการ						
PC1 พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน						
1. มีประมวลการสอนตามรายวิชาที่สอน						
2. มีการเตรียมการสอน						
3. มีเทคนิคและความสามารถในการถ่ายทอดความรู้						
4. มีบุคลิกภาพ เช่น การแต่งกาย กิริยาท่าทางการใช้ภาษาเหมาะสมกับความเป็นครู						
PC2 พฤติกรรมเรียนรู้ของผู้เรียน						
1. มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน						
2. รู้และเข้าใจวัตถุประสงค์/กระบวนการเรียนรู้/เกณฑ์การประเมินผลของรายวิชา						
3. มีความรับผิดชอบทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย						
4. เข้าเรียนสม่ำเสมอ						
5. มีการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนเรียน						
6. มีกระบวนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง						
7. มีการทำงานร่วมกับผู้อื่น						
PC3 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพการบริการ (สหกิจศึกษา)						
1. ปริมาณภาระงานที่กำหนดไว้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ						
2. ระยะเวลาของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ						
3. วิธีการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ						
4. กระบวนการในการนิเทศก์ของอาจารย์						

รายการการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
PC4 การจัดการเรียนการสอน						
1. มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ						
2. มีการจัดกิจกรรมการเรียนหลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหา						
3. มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนนำไปประยุกต์ใช้						
4. มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรม						
5. มีการเชิญวิทยากรและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ						
6. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์						
7. มีการวัดและประเมินผลหลากหลาย ชัดเจนและต่อเนื่อง						
8. มีการประเมินประสิทธิภาพการสอนเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน						
PC5 การใช้บริการและการสนับสนุน						
1. การให้บริการของเจ้าหน้าที่ด้านการใช้และดูแลอุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น LCD คอมพิวเตอร์ ฯลฯ มีความเหมาะสม						
2. การให้บริการของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เช่น การยืมคำร้อง การลงทะเบียน ฯลฯ มีความสะดวกรวดเร็ว						

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยสำหรับผู้ใช้นักคิด

การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

คำชี้แจง 1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว

2. แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การประเมินหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว 3 ด้าน ได้แก่

1. สภาพแวดล้อม Context (C)

2. ปัจจัยนำเข้า Input (I)

3. กระบวนการ Process (PC)

3. โปรดตอบคำถามทุกข้อตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการนำข้อมูลไปใช้พัฒนาปรับปรุงหลักสูตรวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว คำตอบของท่านจะเป็นความลับและจะไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านหรือหน้าที่การงานของท่านแต่อย่างใด

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หรือกรอกข้อความลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง

2. สถานภาพผู้ให้ข้อมูล

1. นายจ้าง/ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างาน/ครูที่เลี้ยง

2. อาจารย์ที่ปรึกษา/ผู้สอน

3. อื่นๆ ระบุ.....

3. อายุ

1. ต่ำกว่า 30 ปี

2. 30-40 ปี

3. 41-50 ปี

4. 50 ปีขึ้นไป

4. ระดับการศึกษา

- 1.ต่ำกว่าปริญญาตรี 2. ปริญญาตรี
 3. ปริญญาโท 4. ปริญญาเอก/สูงกว่า

5. ประเภทของหน่วยงาน/สถาบันการศึกษา

1. ราชการ 2. เอกชน 3. รัฐวิสาหกิจ

6. ปัจจัยสำคัญในการพิจารณารับสมัครของคณะศิลปศาสตร์เข้าทำงานในหน่วยงาน/ศึกษาต่อ

1. ระดับการศึกษา 2. สาขาวิชาการที่สำเร็จการศึกษา
 3. สถาบันการศึกษา 4. บุคลิกภาพ
 5. ความรู้ความสามารถทางวิชาการ 6. ความรู้ความสามารถพิเศษ

ในการประกอบอาชีพ/ศึกษาต่อ

7. การปฏิบัติงาน/การศึกษาตรงกับสาขาวิชาที่จบ

1. ตรงสาขาวิชาที่จบ 2. ไม่ตรงสาขาวิชาที่จบ

ตอนที่ 2 การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยว

คุณลักษณะของบัณฑิต (PD3)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านโดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง
2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
PD 3 คุณลักษณะของบัณฑิต						
1. ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน/การศึกษาของบัณฑิต						
1) มีความรู้/ความสามารถทางวิชาการเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน/การศึกษา						
2) มีความสามารถในการปรับปรุงพัฒนางาน/การศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง						
3) มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ จัดระบบการทำงาน/การศึกษา						
4) มีความใฝ่รู้ศึกษา/เรียนรู้วิทยาการใหม่เพื่อใช้การปฏิบัติงาน/การศึกษา						
2. ทักษะที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน/การศึกษาของบัณฑิต						
1) มีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์/สื่ออื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน/การศึกษา						
2) มีทักษะการใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสาร						
3) มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการติดต่อสื่อสาร						
4) มีทักษะการทำงานเป็นทีม						
5) มีสติ/วิจารณ์ญาณ และความสามารถในการแก้ไขปัญหา						
3. บุคลิกภาพที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน/การศึกษาของบัณฑิต						
1) มีภาวะความเป็นผู้นำ						
2) มีมนุษยสัมพันธ์และสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้						
3) มีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน/การศึกษา						
4) มีความสุภาพอ่อนน้อม วางตัวเหมาะสมกับกาลเทศะ						
5) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์						
4. คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ						
1) มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย						
2) มีความเสียสละและอุทิศตนให้กับองค์กร						
3) มีจิตสำนึกสาธารณะ						

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
4) เป็นผู้ตรงต่อเวลา						
5) มีความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติหน้าที่						
6) มีระเบียบวินัยในการทำงาน						

IP1/IP2 ผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตและความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
คำชี้แจง

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ
- 3 หมายถึง มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
IP1/IP2 ผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตและความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต						
1. ผลงานเสร็จตามกำหนด						
2. ผลงานมีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน						
3. ผลงานมีความประณีต						
4. ผลงานแสดงออกถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์						
5. นำผลงานมาประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง						

